

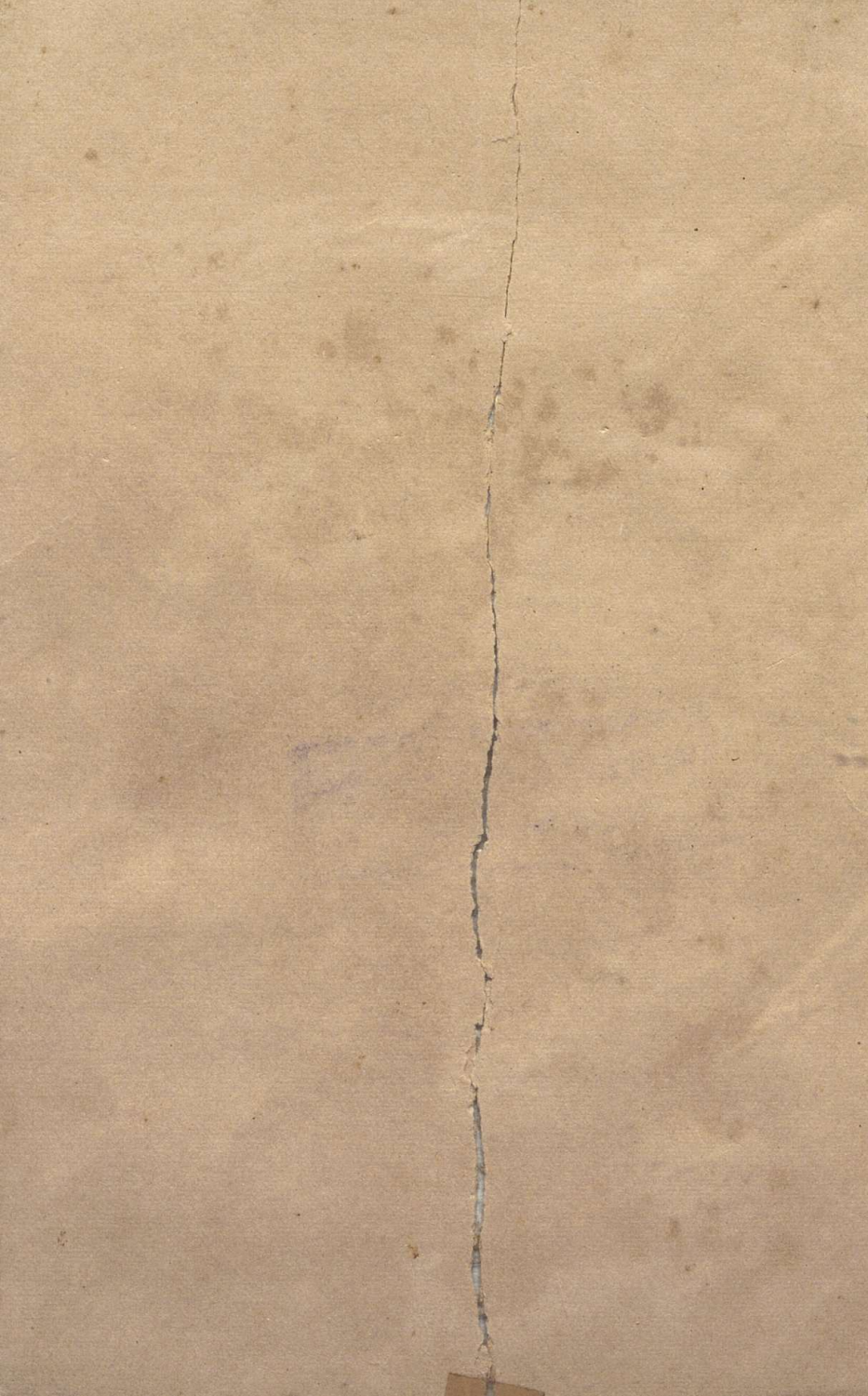
H-134

ഭരതനാട്യം

H-134

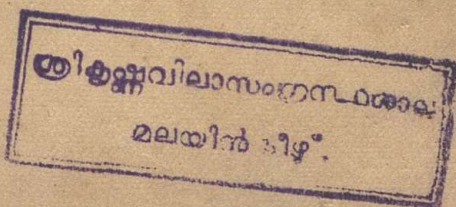

മിസിസ് കെ. ലക്ഷ്മി

8811

H 431

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழ் மொழி அறிஞர்

தமிழ் மொழி அறிஞர்

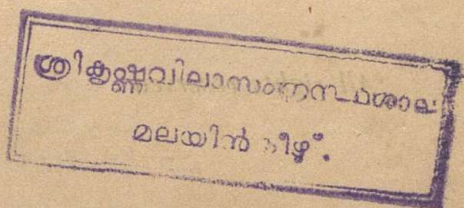
சென்னை

ഷോറൻസ് നൈറിൻഗെയ്ൽ

ഗുണകർത്രി

മിസിസ് ഹെലൻ തോമസ്

8811
H 431

മാതൃഭൂമി

പ്രസാധകന്മാർ:

മാതൃഭൂമി പ്രിൻടിംഗ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിംഗ്
കമ്പനി, ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്

1960

വില ക. 1/-

First Impression: 1955

Second Impression: 1960

All rights reserved

*Author: Mrs. Helen Thomas, Staff Nurse,
Government Hospital, Cannanore*

*Printed by Kurur Neelakandhan Namboodiripad
at the Mathrubhumi Press, Calicut-1*

Publishers :

The Mathrubhumi Printing & Publishing Co., Ltd, Kozhikode-1

June 1960

ആമഖം

രോഗാതുരപരിചരണത്തിനുവേണ്ടി ജീവാർപ്പണം ചെയ്ത വിശ്വവിഖ്യാതി നേടിയ ഒരു വീരവനിതയുടെ സംക്ഷിപ്തമെങ്കിലും സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവചരിത്രമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ഒരു ശതാബ്ദത്തിനുമുമ്പ്, 1854-ൽ, ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും റഷ്യയ്ക്കെതിരായി യുദ്ധം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതും, ആ കൊല്ലം സെപ്റ്റംബർമാസത്തിൽ സംയുക്തസേന ക്രിമിയായിലെത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, രോഗബാധിതരും മുറിവേററവരുമായ അനേകായിരം സൈനികരുടെ രോഗപരിചരണകൃത്യത്തിന്റെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുകയും, ക്രിമിയ രണാങ്കണത്തിലും തുടർന്നു മറ്റു രോഗാതുരരംഗങ്ങളിലും ചെയ്ത നിസ്തുലസേവനങ്ങൾമൂലം ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയെയും പ്രശംസയെയും സമാർജ്ജിക്കുകയും, അനന്തരം ആധുനികനേഴ്സിങ്ങിന്റെ സ്ഥാപകയായിത്തീരുകയും ചെയ്ത ആ വീരവനിതയുടെ—ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ—പ്രഥമശതാബ്ദപൂർത്തി ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലും ഇക്കൊല്ലം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടുവരികയാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ആ മഹതിയുടെ ഒരു ജീവചരിത്രം മലയാളഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ ജീവചരിത്രം ലോകത്തിലെ വിവിധഭാഷകളിലും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആംഗലഭാഷയിൽത്തന്നെ ആ മഹിളാമണിയുടെ അനേകം ജീവചരിത്രങ്ങളാണ് ആ ഭാഷയെ സമ്പുഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽതന്നെ എഴുതിയിട്ടുള്ള അനേകായിരം കുറിപ്പുകളും അനേകം പ്രമാണരേഖകളും ഇന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള പല ആംഗലഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ആധാരമാക്കിയാണ് ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ഞാൻ വിരചിച്ചിട്ടുള്ളത്.

രോഗത്തെ വിജയിക്കുവാൻ വൈദ്യശാസ്ത്രലോകം അതിവേഗം ചെയ്തുവരികയാണ്. രോഗാക്രമണങ്ങളെ തടയുവാനും, രോഗാക്രമണമുണ്ടായാൽ അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുവാനും

രോഗവിമോചനം വരുത്തുവാനും, വൈദ്യശാസ്ത്രലോകം പുതിയ പുതിയ ഔഷധങ്ങളെ ദിനേനയെന്നോണം കണ്ടുപിടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ സുശക്തമായ ഔഷധങ്ങളോടൊപ്പം ശാസ്ത്രീയവും സുശിക്ഷിതവുമായ നേഴ്സിങ്ങും—രോഗപരിചരണവും—രോഗശാന്തിക്കും രോഗവിമോചനത്തിനും അനുപേക്ഷണീയവും അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണെന്നു വൈദ്യശാസ്ത്രലോകം സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. നേഴ്സിങ്ങിനെ—രോഗപരിചരണത്തെ—ശാസ്ത്രീയവും ആധുനികവുമായ ഒരു അസ്ഥിവാാരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും, ഒരു ശതാബ്ദത്തിനുമുമ്പുവരെയും അതിനിന്ദ്യവും ആദാസവും സ്ത്രീകൾക്ക് അനഭിലഷണീയവുമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന രോഗാതുരപരിചരണജോലി അത്യുൽകൃഷ്ടവും മഹനീയവും സ്മൃതർഹവുമായ ഒരു സേവനകൃത്യമാണെന്ന് സ്വജീവിതംകൊണ്ടു ലോകത്തിനു മാതൃക നൽകിയും ചെയ്തതാണ് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ ചെയ്തത്.

വൈദ്യശാസ്ത്രം എത്രതന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും രോഗവും രോഗികളും മാനവസമുദായം നിലനില്ക്കുന്ന കാലത്തോളം ഈ ലോകത്തിലുണ്ടാകാതിരിക്കില്ല. രോഗവും രോഗികളും ഈ ലോകത്തിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം രോഗപരിചരണത്തിനു സുശിക്ഷിതരും പരിചയസമ്പന്നരായ നേഴ്സുമാരും ലോകത്തിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങിനെ, മാനവസമുദായത്തിന്റെ അന്തിമകാലാന്തംവരെയും നിലനില്ക്കുന്നതും നിലനില്ക്കേണ്ടതുമായ നേഴ്സിങ്ങിന്റെ—സുശിക്ഷിതവും ശാസ്ത്രീയവുമായ രോഗപരിചരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ—സ്ഥാപകയായ മിസ് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ—“ദീപമേന്തിയ വനിത” എന്ന അപരനാമംകൂടി വഹിക്കുന്ന ഈ മഹതിയുടെ—മഹനീയജീവിതം ലോകാന്തംവരെയും രോഗാതുരപരിചരണജോലിയിൽ വ്യാപൃതരാകുന്ന അനേകലക്ഷം മഹിളകൾക്കു മാർഗ്ഗദർശിയായ ഒരു ഉജ്ജ്വലദീപമായി പ്രോജ്ജ്വലിക്കുന്നതായിരിക്കും.

വിശിഷ്ടമായ ഒരു അവതാരികമൂലം ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച ശ്രീ. കെ. പി. കേശവമേനോൻ അവർകൾക്ക് എന്റെ വിനീതമായ കൃഷ്ണകൈ.

ക്രിസ്തുമസ്, 1954

ഗ്രന്ഥകർത്രി

അവതാരിക

നവീനസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ആശുപത്രികളിൽ വെള്ളത്തുളപ്പു ധരിച്ചു, തലയിൽ വെള്ളത്തു വാല കെട്ടി രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന പ്രസന്നവദനകളായ നേഴ്സുമാരെ കാണാം. അവരുടെ സാന്നിധ്യംമാത്രമല്ല, ആധുനിക ആശുപത്രികളെ രോഗികളുടെ ആശ്വാസകേന്ദ്രങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുന്നത്. രോഗികളുടെ ചികിത്സയ്ക്കും സൗകര്യങ്ങൾക്കും ആശുപത്രികളിലേർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ക്രമവും, ചിട്ടയും, വ്യവസ്ഥയും സമ്പ്രദായങ്ങളും നമ്മെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്താതിരിക്കില്ല. ഇവയൊന്നുമില്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കിപ്പോൾ വിചാരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആശുപത്രികളുടെ സ്ഥിതി പരിതാപകരമായിരുന്നു. അവിടെ കണ്ടിരുന്ന ബഹളവും, വൃത്തിക്കേടും അലസതയും, അഴിമതികളും ആർക്കും വേദന തോന്നിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു. അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ അവസാനിച്ചു. ആധുനികസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ചികിത്സാക്രമങ്ങളും ശുശ്രൂഷാരീതിയും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മാത്രമല്ല, പരിഷ്കൃതലോകത്തിലെങ്ങും വളർന്നുവന്നു. അതിന്നു അസ്തിവാദമിട്ട ഫ്ലോറൻസ് നൈറ്റിംഗെയ്ലിന്റെ കഥ ആവേശകരമായ ഒന്നാണ്. അതാണ് ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

H 431

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു കുലീനകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ആ വനിതാരത്നം തന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെല്ലാമുപേക്ഷിച്ച്, അന്നത്തെ ഇരുളടഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളോടൊത്തു രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിന്നും, അതിന്നാവശ്യമായ പരിശീലനം മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്നും, തന്റെ ജീവിതം അർപ്പണം ചെയ്തു. ആ മഹതിയുടെ അഗാധമായ അനുഭവവും, വിസ്മയനീയമായ ധീരതയും, നിസ്വാർത്ഥസേവനവും കണ്ടറിയു

വാനിടവന്നവരെല്ലാം അവരെ ആത്മാർത്ഥമായി ആരാധിച്ചു. വിശ്വാസവും, ധൈര്യവും, സേവനതല്പരതയുമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയ്ക്ക് എത്ര വമ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ നേടുവാൻ കഴിയുമെന്നു ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്‌ലിന്റെ പാവനജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രിമിയ യുദ്ധകാലത്തു മുറിയേററ ബ്രിട്ടീഷുകാരെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനു സ്കട്ടേറിയിലേർപ്പെടുത്തിയ ആശുപത്രിയിൽ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്‌ൽ ചെങ്കുളം ഉത്സാഹപൂർവ്വമായ സേവനവും അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളുമാണ് അവരെ ലോകരുടെ അളവറ ആരാധനയ്ക്കു പാത്രമാക്കിയത്. യുദ്ധാവസാനത്തിൽ, യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത പട്ടാളോദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഒരു വിരമസംസ്ഥാനം നല്കിയിരുന്നു. അതിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന അതിഥികളോട് ആ യുദ്ധകാലത്ത് 'ആരുടെ സേവനമാണ് ഭാവിതലമുറ കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്ക'യെന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടായി. ഓരോരുത്തരോടും അവരുടെ അഭിപ്രായം ഒരു കണ്ണു കടലാസ്സിൽ എഴുതുന്നവാനാവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു പേര് മാത്രമാണ് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം എഴുതിയത്. അത് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്‌ലിന്റെതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ആ അഭിപ്രായം എത്ര ശരിയാണെന്ന് പരിഷ്കൃതലോകത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്‌ലിനുള്ള സ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

“സ്ത്രീവംശത്തിന് ഒരു ഉത്തമമാതൃകയായി നിങ്ങളെ ലോകം ഓർമ്മിക്കുന്നതാണ്” എന്ന് വിക്ടോറിയ മഹാറാണി ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്‌ലിന് എഴുതി. മാത്രമല്ല, അവരെ രാജ്ഞി പല പ്രാവശ്യവും ചെന്നു കാണുകകൂടി ചെയ്തിരുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്‌ലിന്റെ സേവനം അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ എത്ര മഹത്തായി കരുതിയിരുന്നുവെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ആതുരസേവനം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദംതന്നെയാണ് അതിന്റെ പ്രതിഫലമായി അവർ കരുതിയിരുന്നത്. അതിലധികമൊന്നും ഫ്ലോറൻസ് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല.

ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ തുലോം ചുരുക്കമാണ്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം നിമിച്ച് മിസ്സിസ് ഹെലൻ തോമസിന്റെ പരിശ്രമം പ്രത്യേകം പ്രശംസ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഫ്ലോറൻസ് നൈറിൻഗെയ്‌ലിന്റെ മഹനീയജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളൊന്നും വിടാതെ, ലളിതഭാഷയിൽ, ചുരുക്കി എഴുതപ്പെട്ട ഈ പുസ്തകം മലയാളികൾ ഔത്സുക്യത്തോടെ വായിക്കുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. ഫ്ലോറൻസ് നൈറിൻഗെയ്‌ൽ അംഗീകരിച്ച ആതുരസേവനംതന്നെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകർത്രിയും തന്റെ തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നറിയുന്നത് ഈ പുസ്തകം വായിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കില്ല.

ഗ്രന്ഥകർത്രിയുടെ വിജയകരമായ പരിശ്രമത്തിൽ അവരെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു നല്ല പ്രചാരമുണ്ടാകുമെന്നു ആശംസിക്കുകകൂടി ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ!

കോഴിക്കോട്,
13—8—1955

}

കെ. പി. കേശവമേനോൻ

BIBLIOGRAPHY

1. The Life of Florence Nightingale
—By Sir Edward Cook.
2. The Life of Florence Nightingale —By Sarah A. Tooby.
3. Florence Nightingale —By I. B. O'Malley.
4. A History of Nursing —By M. A. Nutting.
5. Diary of the Cremean War—By F. Robinson, M. D.
6. Eastern Hospitals and English Nurses
—By A Lady Volunteer.
7. Notes on Hospitals —By Florence Nightingale.
8. Notes on Nursing —By Florence Nightingale.
9. On Trained Nursing for the Sick Poor
—By Florence Nightingale.
10. Addresses to Probationer —Nurses, 1872–1900
—By Florence Nightingale.
11. Introductory Notes on Lying-in Institutions
—By Florence Nightingale.
12. Scutari and Its Hospitals —By S. G. Osborne.

BIBLIOGRAPHY

1. The Life of Florence Nightingale. By Mrs. E. S. Lushington. London, 1850.
2. The Life of Florence Nightingale. By Sarah A. Lloyd. London, 1850.
3. Florence Nightingale. By Mrs. E. S. Lushington. London, 1850.
4. A History of Nursing. By Florence Nightingale. London, 1859.
5. History of the Crimean War. By John Lubbock. London, 1877.
6. Eastern Hospitals and Eastern Nursing. By Florence Nightingale. London, 1860.
7. Notes on Hospitals. By Florence Nightingale. London, 1859.
8. Notes on Nursing. By Florence Nightingale. London, 1859.
9. On Practical Nursing for the Sick. By Florence Nightingale. London, 1859.
10. Address to the Profession of Nursing. By Florence Nightingale. London, 1859.
11. Introductory Note on Nursing in the Army. By Florence Nightingale. London, 1859.
12. General and His Hospital. By Florence Nightingale. London, 1859.

വിഷയവിവരം

1	ജനനവും കൌമാരവും		1
2	യുഗോപ്യൻ പര്യടനം		9
3	പ്രകാശലബ്ധി		16
4	മാനസികമായ സമ്മർദ്ദനം		24
5	അവിചാരിതപ്രതിബന്ധങ്ങൾ		34
6	പ്രത്യുദ്ധാരണജോലിയിൽ		40
7	ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ക്ഷണനം		47
8	ഡോക്ടർമാരുടെ എതിർപ്പ്		59
9	രാജ്ഞിയുടെ അഭിനന്ദനം		64
10	രോഗബാധ		71
11	സമരസമാപ്തി		78
12	ക്രീമിയായിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയശേഷം		87
13	നേഴ്സിങ് വിദ്യാലയസ്ഥാപനം		91
14	ലോകത്തോടുള്ള വിടവാങ്ങൽ		97

MEMORANDUM

1	...	...
2	...	...
3	...	...
4	...	...
5	...	...
6	...	...
7	...	...
8	...	...
9	...	...
10	...	...
11	...	...
12	...	...
13	...	...
14	...	...
15	...	...

14 431

ശിക്ഷാവിഭാഗംഗ്രന്ഥശാല
മലയിൻ പീഠ്.

ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഫ്ലോറൻസ്
നെററിൻഗെയ്‌ലിന്റെ ഒരു മാർബിൾപ്രതിമയുടെ ഫോട്ടോ

ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിപ്പിലുള്ള ഒരു പഴയ
നൈറീൻഗെയ്ഡിന്റെ ഒരു ചായ്വുള്ള ചിത്രം.

ജനനവും കൌമാരവും

ഫ്ലോറൻസ് എന്ന പേര് വഹിക്കുന്ന അനേകായിരം സ്ത്രീകളേയും ബാലികമാരേയും ശിശുക്കളേയും ഇന്നു ലോകത്തിൽ എവിടേയും കാണാം. എന്നാൽ 1820-മാണ്ടു ജൂലൈ മാസം 4-ാംനു- ഈ പേര് ഒരു ശിശുവിനു നല്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അത് ഒരു അസാധാരണ നാമകരണമായി പലക്കും തോന്നി. കാരണം, ഇറ്റലിയിലെ ഒരു നഗരത്തിന്റെ പേരായ “ഫ്ലോറൻസ്” എന്ന നാമധേയം ഒരു ശിശുവിനു നല്കിയത് അത് ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു.

H 431

വിലും എഡ്വർഡ് നൈററിൻഗെയ്ഡും ഫാനിയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പൌരന്മാരായിരുന്നു. അവരുടെ വിവാഹം 1818-ലാണ് നടന്നത്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അവർ ഒരു പര്യടനത്തിനായി യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു പോയി. ആ പര്യടനമദ്ധ്യേ, 1819-ൽ നാപ്പിൾസിൽവെച്ചു അവരുടെ പ്രഥമസന്താനം ജാതയായി. അതൊരു പെൺകുഞ്ഞായിരുന്നു. നാപ്പിൾസിൽ വെച്ചു ജനിച്ചതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തിന്റെ ഗ്രീക്കു പേരായ “പാത്ത്നോപ്പ” എന്ന് നാമധേയമാണ് ആ ശിശുവിനു അവളുടെ മാതാവു നല്കിയത്.

മലയിൻ ചീഴ്

ആ വിദേശപര്യടനത്തിൽ ഫാനി വീണ്ടും ഗർഭിണിയായി. രണ്ടാമത്തെ പ്രസവസന്ധിയിൽ ആ ദമ്പതികൾ ഫ്ലോറൻസിലായിരുന്നു. അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുമ്പോൾ 1820-മാണ്ടു മേയ് മാസം 12-ാംനു- ഫാനിയുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രസവം നടന്നു. ആ ദ്വിതീയസന്താനവും പെണ്ണായിരുന്നു. അവളുടെ ജന്മസ്ഥലത്തിന്റെ പേരായ “ഫ്ലോറൻസ്” എന്ന പേരുതന്നെ ഫാനി തന്റെ രണ്ടാമത്തെ ശിശുവിനു നല്കി.

തങ്ങളുടെ രണ്ടാമത്തെ സന്താനമെങ്കിലും ഒരു ആൺകുഞ്ഞായിത്തീരാതിരുന്നതിൽ വിലുമിനു സ്വപ്നം കണ്ണിതമുണ്ടാ

യിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ക്ഷേമരനായിരുന്നെങ്കിലും, തന്റെ സ്വത്തിന്റെ ഭാവിയിൽ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ചില ന്യൂനതകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ സമ്പത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം തന്റെ മാതൃലിനിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം സമാർജ്ജിച്ചവയായിരുന്നു. വിലുമിനു പുത്രസന്താനമില്ലാതെ വരുന്നപക്ഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ആ സ്വത്തു മുഴുവനും അയാളുടെ സഹോദരിയ്ക്കും അവളുടെ മൂത്തപുത്രനും നൽകണമെന്നായിരുന്നു ആ മാതൃലിൻ തന്റെ മരണപത്രികയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. തന്റെ മാതൃലിനിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ച സ്വത്തുക്കൾക്കൂടാതെ വേറെയും സമ്പത്തു വിലുമിനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു മൈനറായിരുന്നപ്പോൾ ലഭിച്ച ഒരു വസ്തുവിൽ ഒരു ലോഹഖനിയുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ആ ഭൂമിയുടെ വില അനേകശതം വർദ്ധിക്കുകയും, പ്രായപൂർത്തിയിലെത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം ഖനിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി മൂലധനം മുടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തന്മൂലം, ആ ഖനി വിലുമിന് ഒരു വലിയ ധനാഗമമാർഗ്ഗമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഈ ഖനിയും ഇതര സ്വത്തുക്കളുമെല്ലാം തന്റെ കാലശേഷം ഒരു പുത്രസന്താനത്തിനു ലഭിക്കണമെന്ന് ആ പിതാവ് അഭിലഷിച്ചു എങ്കിൽ അതിൽ അസാധാരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ദാമ്പത്യജീവിതവിജയത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ ഗുണഗണങ്ങളും ആ ദമ്പതിമാർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, വിലുമിനേക്കാൾ ആറു വയസ്സ് കൂടുതൽ പ്രായം ഫാനിയുണ്ടായിരുന്നു. വിലുമിനെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ്, 1816-ൽ, ഫാനി ഒരു പ്രഭുക്കുമാരനായ ജെയിംസ് സിൻക്ലയർ എന്നൊരു യുവാവുമായി പ്രണയബന്ധമായി. പക്ഷെ, ഒരു സൈനിക കേപ്പറൻ മാത്രമായിരുന്ന ആ യുവാവിന്റെ വരുമാനംകൊണ്ടു മാനമായി ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ഫാനിയുടെ പിതാവായ വിലു സിന്ത് ശഠിച്ചതിനാൽ ഫാനിയുടെ ആ പ്രേമസുന്ദരികൾക്കിടയിൽനിന്നായില്ല.

ഫാനിയുടെ ഇളയ സഹോദരനായ ഒക്ടേവിയസിന്റെ സതീർത്ഥ്യനായിരുന്നു വിലു എഡ്വർഡ് നൈററിൻഗെയ്ൽ. ഒരു ബാലനായിരുന്ന കാലംമുതൽക്കു ഫാനി അയാളെ

അറിയുമായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ സതീർത്ഥ്യനും സ്നേഹിതനുമായ ഒട്ടേറിയസിനെ കാണുവാൻ വിലും സ്മിത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ പതിവായി പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. അസാധാരണമായ ഉയരവും, ഉയരത്തിനൊത്ത ശരീരമില്ലാത്തതിനാൽ കൃശഗാത്രനുമായിരുന്ന വിലും എഡ്വർഡ് നൈററിൻ ഗെയ്ൽ ഫാനിയുടെ ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നാൽ കസാലയിൽ 'ഒടിഞ്ഞുകുത്തി'യിരിയ്ക്കാതെ അധികസമയവും നിന്നുതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നു പതിവ്.

നൈററിൻഗെയ്ൽ എന്നായിരുന്നില്ല വിലുമിന്റെ ആദ്യത്തെ പേര്. "ഷോർ" എന്ന പേരിലാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ 21-ാമത്തെ വയസ്സുവരെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. 21-ാമത്തെ വയസ്സിൽ തന്റെ മാതാലന്റെ സ്വത്തുക്കൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം കൈവന്നപ്പോൾ നൈററിൻഗെയ്ൽ എന്ന നാമധേയം സ്വീകരിയ്ക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. കാരണം, ആ മാതാലന്റെ പേര് പീറ്റർ നൈററിൻഗെയ്ൽ എന്നായിരുന്നു. മാതാലന്റെ സ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന്, ഇപ്പോൾ തന്റേതായിത്തീർന്ന സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നും, പ്രതിവഷം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഏതാണ്ട് എണ്ണായിരം പവന്റെ പിൻബലത്തെ ആസ്പദമാക്കി യുവാവായ വിലുംകേയും ബ്രിയ്ക്ക് സർവ്വകലാശാലയിൽ ചെന്നുചേരുകയും, അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു കലീനകുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു ഫാനി. അവളുടെ പിതാമഹനായിരുന്ന സാമുവൽ സ്മിത്ത് ലണ്ടനിലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യാപാരിയും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ വിലും സ്മിത്ത് 46 കൊല്ലത്തോളം ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെണ്ടിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു. അഞ്ചു പുത്രന്മാരും അഞ്ചു പുത്രിമാരുമാണ് വിലും സ്മിത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. പുത്രിമാരിൽ ഫാനിയായിരുന്നു കൂടുതൽ സൗന്ദര്യവതി.

1818-ൽ നൈററിൻഗെയ്ലും ഫാനിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം നടന്നു. തത്സമയം ഫാനിക്കു മുകളൂത വയസ്സും നൈററിൻ ഗെയ്ലിന് ഇരുപത്തിനാലു വയസ്സുമായിരുന്നു പ്രായം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞയടുത്ത അമ്പർ ഇരുവരും വിദേശം

ശപര്യനത്തിനായി യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു പോവുകയാണുണ്ടായത്.

മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം ഇറാലിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയപ്പോൾ സ്വദേശത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ഹാനിയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു നടങ്ങണമെന്ന വിചാരംതന്നെ അവളുടെ ഭർത്താവിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. വായിയ്ക്കുവാൻ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങളും, ഹൃദയമായ സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സ്നേഹിതരും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുന്ന കാലത്തോളം എവിടെ ജീവിച്ചാലും തരക്കേടില്ലെന്ന ഒരു മനോഭാവമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതും. പ്രശാന്തമായൊരു ജീവിതത്തെയും, വായിയ്ക്കുവാനും ചിന്തിയ്ക്കുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ധാരാളം വിശ്രമസമയത്തെയുമാണ്, അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചത്. പക്ഷെ, ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകണമെന്നുള്ള ഹാനിയുടെ നിർബന്ധം മുത്തപ്പോൾ അവളുടെ ആ ഇംഗിതത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു ചിന്തിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായി.

തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥിരതാമസത്തിനു പറ്റിയ ഒരു ഭവനം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ മാതൃലാൻ ജീവിച്ചിരുന്നതും, ഇപ്പോൾ തന്റെതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ ഗൃഹം ജീണ്ണിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. അതിനെ പുനരുദ്ധരിയ്ക്കാമെന്നുവെച്ചാൽതന്നെ, വളർന്നുവരുന്ന തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ സുഖവാസത്തിന് ഉപകരിയ്ക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല അത്. ചതുപ്പനിലങ്ങളാലും കാഷികസ്ഥലങ്ങളാലും ചുറ്റപ്പെട്ടിരുന്ന ആ വീടു കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായിരിയ്ക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. അതുകൊണ്ടു, തന്റെ കുടുംബത്തെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം തനിച്ചു് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോയി. ഡേർബിഷയറിൽ ആരോഗ്യപ്രദമായൊരു സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു, അവിടെ പുതിയൊരു ഗൃഹം നമ്മിയിരുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. “ലീ ഹേഴ്സ്റ്റ്” (Lea Hurst) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട ഈ മന്ദിരത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയായപ്പോൾ, 1821-ൽ, ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന് ഒരു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ, നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി.

“ലീ ഹേഴ്സ്റ്റി”ൽ താമസമാക്കിയതോടുകൂടി ആ ഗൃഹത്തിനു പല പോരായ്മകളുമുണ്ടെന്നു ഫാനി പരാതിപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. “ലീ ഹേഴ്സ്റ്റി” ലണ്ടനുമായുള്ള ദൂരം ഫാനിക്ക ദുസ്സഹമായിരുന്നു. ആ ഗൃഹം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലം തന്നെ ഒരു വിജനപ്രദേശമാണെന്നു അവർക്കുതോന്നി. വർഷംകൂലത്തു് അവിടെ താമസിക്കുക പ്രയാസവുമായിരുന്നു. അവിടെ താമസമാക്കിയ ആദ്യവർഷത്തിൽ കുട്ടികൾ രണ്ടുപേർക്കും “ബ്രോക്കെറിസ” എന്ന ശ്വാസകോശരോഗം പിടിപെട്ടതു തന്നെ ആ ഗൃഹത്തിന്റെ അനാരോഗ്യകരമായ നിലകൊണ്ടാണെന്നു ഫാനി വിധിയെഴുതി. ഇവയ്ക്കെല്ലാമുപരിയായി, പതിനഞ്ചു ശയനമുറികൾ ആ ഗൃഹത്തിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ആ ഭവനം വളരെ ചെറുതാണെന്നു ഫാനി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു! ഉഷ്ണകാലങ്ങളിലല്ലാതെ ‘ലീഹേഴ്സ്റ്റി’ൽ താമസിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നും, ആകയാൽ പുതിയൊരു ഭവനം കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് ഉത്തമമായിരിക്കുമെന്നും, 1823-ൽ ഫാനി തന്റെ ഭർത്താവിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

ഫാനിയുടെ ആശയങ്ങൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായൊരു പുതിയ ഭവനം കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള അന്വേഷണം രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. ഒടുവിൽ, 1825-ൽ, “എമ്പ്ളി പാക്ക്” എന്നൊരു മനോഹരമന്ദിരം ഹാംപ്ഷയറിൽ വിലയ്ക്കു വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. ഈ പുതിയ മന്ദിരം ലണ്ടൻനഗരത്തിന്റെ അടുത്തായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, ഫാനിയുടെ വിവാഹിതരായ രണ്ടു സഹോദരിമാരും താമസിച്ചിരുന്നതും “എമ്പ്ളിപാക്ക്”ന്റെ സമീപമായിട്ടുതന്നെയായിരുന്നു.

ഫ്ലോറൻസിനു് അഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ നൈറിൻ ഗെയ്ൽ കുടുംബത്തിന്റെ ജീവിതത്തിനു് ഒരു സ്ഥിരത ലഭിച്ചു എന്നു പറയാം. ഉഷ്ണകാലം “ലീഹേഴ്സ്റ്റി”ലും, ബാക്കിയുള്ള സമയം “എമ്പ്ളി പാക്ക്”ലും അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടി. വസന്തത്തിലോ ഗ്രീഷ്മത്തിലോ അവർ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം ലണ്ടൻ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഫ്ലോറൻസിനെ “ഫ്ലോ” എന്നും, പാത്ത്നോപ്പിനെ “പാത്ത്” എന്നുമാണ് അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത്. കുട്ടികൾ രണ്ടുപേരോടും കൂടുതൽ സ്നേഹവും

പ്രതിപത്തിയും അവരുടെ മാതാവിനേക്കാൾ പിതാവായിരുന്നു കൂടുതൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയാം. മാനസികവികാസത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങിനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്വസ്ഥനങ്ങളെ വിനോദിപ്പിക്കുവാനും, തന്റെ വിജ്ഞാനദണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു ജ്ഞാനശകലങ്ങൾ സമയോചിതം ഉദ്ധരിച്ചു അവരെ അഭിജ്ഞരാക്കിത്തീർക്കുവാനും, അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കഴിവു നിസ്സീമമായിരുന്നു. പിതാവുമായുള്ള സമ്പർക്കം അവർക്കു വിജ്ഞാനപ്രദവും ആഹ്ലാദകരവുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ ബാല്യചിത്തങ്ങളുമായുള്ള വേഴ്ത്ത അദ്ദേഹത്തിനും വിനോദപ്രദമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനോപദേശങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും പഠിക്കുന്നതിനും “ഫ്ലോ”യും “പാത്ത്”യും സമർത്ഥകളായിരുന്നു എങ്കിലും, “ഫ്ലോ”യാണു കൂടുതൽ ബുദ്ധിചാതുര്യം തദവസരങ്ങളിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്നതു്.

“പാത്ത്”യ്ക്കു പതിമൂന്നും, ഫ്ലോ”യ്ക്കു പന്ത്രണ്ടും വയസ്സായിക്കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ സുനിശ്ചിതവും ക്രോഡീകൃതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ട യാതൊരു ഏർപ്പാടുകളും ഇനിയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. അവർക്കാവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനും, ജീവിതചരകൾ അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും, റോളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വിലയും ഫാനിയും ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായി. വിലയമിന്റെ ബുദ്ധിമണ്ഡലത്തിന്റെയും, ഫാനിയുടെ നിഷ്ഠിരമായ പ്രകൃതികളുടെയും മാനദണ്ഡമനുസരിച്ചുള്ള ഒരു വനിതയെ കുട്ടികളുടെ രക്ഷയും ശിക്ഷയുമായി കിട്ടുക പ്രയാസമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു, സ്വസ്ഥനങ്ങളുടെ അധ്യയനഭാരം താൻതന്നെ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ 1832-ൽ ആ പിതാവു തീർച്ചയാക്കി. കുട്ടികൾ രണ്ടുപേരെയും ഗ്രീക്കു, ലാറ്റിൻ, ജെർമൻ, ഫ്രെഞ്ചു, ഇറ്റാലിയൻ എന്നീ ഭാഷകളും, ചരിത്രവും തത്വശാസ്ത്രവും, ആ പിതാവുതന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവരെ സംഗീതവും ചിത്രകലയും പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ഒരു സ്ത്രീയെ അദ്ദേഹം ഏർപ്പാട്ചെയ്തു. നീണ്ടതും ക്ലേശകരവുമായിരുന്ന അധ്യയനപരിപാടികളാണു് അദ്ദേഹം അവർക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയതു്. “പാത്ത്” പലപ്പോഴും അധ്യയനസമയങ്ങളിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഫ്ലോറൻസ് പതിനാറു വയസ്സിലെത്തിയപ്പോൾ നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബം മാനസികമായി രണ്ടായി വേർപെടുക

ഴിഞ്ഞിരുന്നു. “ഹോ”യെ സദാ അവളുടെ പിതാവിനോടു കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണശാലയിൽ കാണാമായിരുന്നു; “പാത്തെ”യെ അവളുടെ അമ്മയോടുകൂടിയും.

“പാത്തെ”യ്ക്കു പതിനേഴും “ഹോ”യ്ക്കു പതിനാറും വയസ്സായപ്പോൾ ഫാനിയുടെ ചിന്ത മറ്റൊരു വിഷയത്തിലേയ്ക്കു പതിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സാമുദായികാചാരപ്രകാരം അവരെ സമുദായമധ്യത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ട പ്രായം അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അടുത്ത ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആ മാതാവിന് ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പക്ഷെ അതിനുവേണ്ട സ്വീകരണങ്ങൾക്കും സല്ലാദാദികൾക്കും മറ്റും പറ്റിയ മന്ദിരം അവർക്കു ലഭ്യമായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് “എമ്പ്ളി”യിൽത്തന്നെ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നു. ആ മന്ദിരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ശയനമുറികൾക്കു പുറമെ, വേറെ ആറു ശയനമുറികളും കൂടുതൽ പാലകമുറികളും നിർമ്മിക്കുകയും, കെട്ടിടത്തിനു പൊതുവെ പല മാറ്റങ്ങളും വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതും അത്യാവശ്യമായി ഫാനിയ്ക്കും അവളുടെ ഭർത്താവിനും തോന്നി. ഈ വക മാറ്റങ്ങൾ “എമ്പ്ളി”യ്ക്കു വരുത്തുമ്പോൾ അവിടെ താമസിക്കുക സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കുമായിരുന്നെന്ന്, ആ സമയം കുടുംബസമേതം ഒരു യൂറോപ്യൻ പര്യടനത്തിനു പോകുന്നതു പാത്തെയേയും ഹോറൻസിനെയും സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവർക്കു അതു വളരെ ഗുണകരമായിരിക്കുമെന്നും, ഫാനി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. യാത്ര പ്രിയനായിരുന്ന വിലുമിനു ഫാനിയുടെ ഈ അഭിപ്രായം വളരെ സ്വീകാര്യമായിരുന്നു. യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളോടു വലിയ മമതയാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. മാത്രമല്ല, ഇറ്റലിയിലും ഫ്രാൻസിലും അദ്ദേഹത്തിനു ധാരാളം സ്നേഹിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ വീണ്ടും കാണുവാനുള്ള ഈ സന്ദർഭം പാഴാക്കരുതെന്നു വിലുവും വിചാരിച്ചു. കുടുംബസമേതമുള്ള യാത്രയ്ക്കു ഉപയുക്തമായ ഒരു വാഹനം നിർമ്മിക്കുവാനും, “എമ്പ്ളി” മന്ദിരത്തിന്നാവശ്യമായ നവീകരണങ്ങൾ വരുത്തുവാനും, അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കുകയും അവസ്ഥയ്ക്കുവേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. “എമ്പ്ളി”യുടെ ആ നവീകരണനിർമ്മാണ ജോലികളുടെ ബഹളത്തിനിടയ്ക്കും—ആസന്നമായ യൂറോപ്യൻ പര്യടനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സജ്ജീകരണ

ങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കം—ഈശ്വരനിൽനിന്നുള്ള ഒരു ആഹ്വാനം ഫ്ലോറൻസിനു ലഭിച്ചു.

ഈ ആഹ്വാനത്തിന്റെ പ്രകൃതി എന്തായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു വ്യക്തമല്ല, തന്റെ വികാരങ്ങളെയും വിചാരങ്ങളെയും അപ്പഴപ്പോൾ കുറിച്ചുവെക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ബാല്യനേ ഫ്ലോറൻസിനുണ്ടായിരുന്നു. അപ്രകാരം തന്റെ വികാരവിചാരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കടലാസ്സുകളുടെ സംഖ്യ അസംഖ്യമാണ്. ആ കടലാസ്സുകളെല്ലാം ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിലൊന്നിൽ ഈശ്വരന്റെ ഈ ആദ്യ ആഹ്വാനത്തെപ്പറ്റി ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:—“1837 ഫെബ്രുവരി 7-ാം-നും-ദൈവം എന്നോടു സംസാരിയ്ക്കയും, അവിടുത്തെ സേവനത്തിനുവേണ്ടി എന്നെ വിളിയ്ക്കയും ചെയ്തു.” ഈ ആഹ്വാനം കേവലമൊരു അന്തഃകരണ പ്രചോദനമായിരുന്നില്ലെന്നും, ജോവാൻ ഓഫ് ആക്സ് ശ്രവിച്ചതുപോലെ, മാനുഷികമായ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു പുറമേനിന്ന് ആരോ സംസാരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ ഫ്ലോറൻസ് കേൾക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നും, അവർതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദിവ്യമായ ഈ ആഹ്വാനമുണ്ടായപ്പോൾ ഫ്ലോറൻസിനു പതിനേഴുവയസ്സ് പുത്തിയായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, താൻ സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ടതും സഞ്ചരിയ്ക്കേണ്ടതുമായ മാർഗ്ഗമേതെന്ന് ഒരു രൂപവും അവർക്ക് ഉണ്ടായില്ല. ജോവാൻ ഓഫ് ആക്സിനോടു ദൈവം സംസാരിച്ചപ്പോൾ നിശ്ചിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് അവിടുന്ന് അവർക്കു നല്കിയത്. എന്നാൽ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിനെ ദൈവം വിളിച്ചപ്പോൾ ഏതു രീതിയിലുള്ള ഒരു സേവനത്തിനുവേണ്ടിയാണ് അവളെ വിളിയ്ക്കുന്നതെന്ന കാര്യം സ്പഷ്ടമാക്കപ്പെട്ടില്ല. രോഗാതുരപരിചരണത്തിനുവേണ്ടി ജീവിതം അർപ്പിയ്ക്കുവാനാണ് ദൈവം തന്നെ വിളിച്ചതെന്ന് അന്നു അവർക്കു തോന്നിയില്ല. എങ്കിലും ദൈവം തന്നോടു സംസാരിച്ചു എന്നും, താൻ ദൈവത്തിന്റേതാണെന്നുമുള്ള ഒരു ചിന്ത ഫ്ലോറൻസിന്റെ മനസ്സിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തുകയും, അവളെ പ്രശാന്തയാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

യൂറോപ്യൻ പര്യടനം

യൂറോപ്യൻ പര്യടനത്തിനുവേണ്ടി നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബം 1837 സപ്തംബർ 8-ാംനു ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു ഇറ്റലിയിൽ എത്തിച്ചേരണമെന്നായിരുന്നു വിലുമിന്റെ വിചാരം. അതുകൊണ്ടു യാത്രയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന വാഹനം നേരത്തെ ഫ്രാൻസിലെ “ലിഹാവ്റെ” എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിച്ചിരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിനും വിശ്രമത്തിനും, എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും, മറ്റുമുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ആ വാഹനത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പരിചാരകർക്കു ഇരിക്കുവാനും, യാത്രാവേളയിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു വാഹനത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തിരുന്നു പ്രകൃതിരാമണീയമായ കാഴ്ചകൾ കാണുവാനും, വാഹനത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തു പ്രത്യേക സജ്ജീകരണങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. ആറു കുതിരകളാണ് ആ വാഹനം വലിച്ചിരുന്നത്.

ഫ്രാൻസിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിലെ വളവില്ലാത്ത റോഡുകളിൽകൂടി വാഹനം നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അശ്വപാലകന്മാർ വിനോദങ്ങൾ പറഞ്ഞുരസിച്ച്, ഇടയ്ക്കിടെ പാട്ടുകൾ പാടിയും യാത്രയെ ഉല്ലാസഭരിതമാക്കിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. “ഹോ”യും “പാർത്തെ”യും വാഹനത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തിരുന്നു കാഴ്ചകൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഫ്രാൻസിനുണ്ടായ സന്തോഷത്തിന് അതിരുകളായിരുന്നില്ല. ഓരോ ദിവസത്തേയും യാത്രയുടെ വിവരണങ്ങൾ തന്റെ ഡയറിയിൽ എഴുതുന്നതിൽ അവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഓരോ സ്ഥലത്തും എത്തിച്ചേർന്ന തീയതിയും, കൃത്യസമയംപോലും, അവർ ആ കുറിപ്പുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു

ണ്ട്. തന്റെ മാതൃസഹോദരിയുടെ പുത്രിയായ ഹിലാറി ബൊൻഹാം കാർട്ടറിന് “ഫ്ലോ” തുടച്ചതായി എഴുതിയ കത്തുകളിൽ ആ യാത്രയുടെ വിവരണങ്ങൾ അവർ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ആ വിദേശപര്യടനത്തിന്റെ ആരംഭം അത്രതന്നെ സുഖപ്രദമായി വിലുമിനു തോന്നിയില്ല. റോഡുകൾ യാത്രയ്ക്കു പറ്റിയവയായിരുന്നില്ല. യാത്രാമധ്യേ താമസിക്കേണ്ടിവന്ന ഹോട്ടലുകളിൽനിന്നു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആഹാരം വളരെ മോശമായിരുന്നു. ഹോട്ടലുകളിലെ കുട്ടികളും കിടക്കകളുമാകട്ടെ മുട്ടകളും മറ്റു കൃമികളും നിറഞ്ഞവയുമായിരുന്നു.

1837 ഡിസമ്പർ 15-ാം-നു പര്യടനസംഘം നൈസ് എന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. അതു മനോഹരമായ ഒരു നഗരമായിരുന്നു. 20 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, ഫാനിയും അവളുടെ ഭർത്താവും അവരുടെ വിദേശപര്യടനത്തിൽ അവിടെയുള്ള ഒരു ഹോട്ടലിലാണ് താമസിച്ചത്. അതേ സ്ഥലത്തുതന്നെയാണ് ഇന്ന് നൈറീൻഗെയ്ൽ കുടുംബം താമസമുറപ്പിച്ചത്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഒരു കോളനിയും, ഒരു ദേവാലയവും, ആംഗലരീതിയിലുള്ള നൃത്ത വിനോദസംഘവും മറ്റും ആ നഗരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. നൈറീൻഗെയ്ൽ കുടുംബം അവിടെയെത്തി എന്നറിഞ്ഞയടനെ വിലുമിന്റെയും ഫാനിയുടേയും പൂർണ്ണഹിതരേല്ലാം അവരുടെയടുത്തു ഓടിക്കൂടി. അങ്ങിനെ “ഫ്ലോ”യുടെയും മറ്റും ആ നഗരത്തിലെ ജീവിതം ഉല്ലാസഭരിതമായിത്തീർന്നു. വിനോദനൃത്തകേന്ദ്രങ്ങളിൽപോയി നൃത്തങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കായിത്തീരുക “ഫ്ലോ”യുടെ ഒരു പതിവായിത്തീർന്നു. 1838 ജനവരി 8-ാം-നു നൈറീൻഗെയ്ൽ കുടുംബം നൈസ് വിട്ടപ്പോൾ വലിയ ഖേദത്തോടുകൂടിയാണ് “ഫ്ലോ” അവിടെനിന്നു പോയത്.

ജനവരി 13-ാം-നു പര്യടനസംഘം ജനോവയിലെത്തി. 1838-ൽ ജനോവാ യൂറോപ്പിലെ ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതവും സമ്പത്സമൃദ്ധവുമായ നഗരങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. അവിടെയും ഫ്ലോറൻസ് നൃത്തവിനോദകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പതിവായി പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ഫെബ്രുവരി 14-ാം-നു അവർ ഫ്ലോറൻസ് നഗരത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയും, ഫെബ്രുവരി 27-ാം-നു അവിടെ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു.

ഏകദേശമായ സല്ലാസപീകരണങ്ങൾ ഫാനിയും, വിദഗ്ദ്ധ ജ്ഞാനങ്ങളുമായുള്ള സംഭാഷണസൗകര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തും, വിദ്യാഭ്യാസപരമായ സുവർണ്ണാവസരങ്ങൾ “ഫ്ലോ”യും “പാർത്തേ”യും ഫ്ലോറൻസ് നഗരത്തിൽ വെച്ചു സുലഭമായി ലഭിച്ചു. അവിടെയുള്ള നൂതനവിനോദസ്ഥലങ്ങളിലും സംഗീതകേന്ദ്രങ്ങളിലും നാടകശാലകളിലും “ഫ്ലോ” ഒരു നിരന്തരസന്ദർശകയായിത്തീർന്നു. ആ നഗരത്തിലെ പൗരമുഖ്യരെ ക്ഷണിച്ചു അവരെ സല്ലാസിക്കുന്നതിലാണ് ഫാനിയുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞത്. ഓരോ ദിവസവും പ്രഭാതത്തിൽ “ഫ്ലോ” തന്റെ പിതാവിനോടുകൂടി കാഴ്ചബക്സാലുകൾ സന്ദർശിക്കുകയും, തനിക്കു വിചിത്രമായി തോന്നിയ വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി അപ്പോൾതന്നെ കുറിപ്പുകളെഴുതി എടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവയ്ക്കുപുറമെ, ആ നഗരത്തിലെ പ്രശസ്തരായ പണ്ഡിതന്മാർ ഫ്ലോറൻസിനെയും “പാർത്തേ”യെയും ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയും സംഗീതവും പിയാനോ വായനയും പഠിപ്പിച്ചു. മനോഹരമായൊരു സ്വരമാധുരിയാണ് “ഫ്ലോ”യ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്.

നൃത്തം, സംഗീതം, ആദിയായ സുകുമാരകലകളിൽ മാത്രമല്ല ഫ്ലോറൻസ് ജാഗരൂകയായത്. ഇറ്റാലിയൻ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തിലും അവർ ഉത്സുകയായി. അക്കാലത്തു യൂറോപ്പിൽ സ്വേച്ഛാധിപതിയായി വർത്തിച്ചിരുന്ന ഓസ്ട്രിയയുടെ അധീനത്തിലായിരുന്നു അന്ന് ഇറ്റാലി. ഇറ്റാലിയിൽ കൂടി സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോൾ മർദ്ദിതമായ ആ രാജ്യത്തിന്റെ അതിദാരുണാവസ്ഥ “ഫ്ലോ” മനസ്സിലാക്കി. ഫ്ലോറൻസ് ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യനഗരമായിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവിടെ വെച്ചു ഇറ്റാലിയൻ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും “ഫ്ലോ”യ്ക്കു ലഭിച്ചു.

ഫാനിയുടെ ബാല്യകാലം മുതൽക്കുതന്നെ അവർ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ “ആലൻസ് ഓഫ് പ്രൈസെല്ലി” എന്നൊരു കുടുംബവുമായി പരിചയബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ഒരു പ്രശസ്ത വനിതയായിരുന്നു ഫാനി ആലൻ. സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കർതാക്കളിലൊരാളായിരുന്നു ഈ മഹിള. അവളുടെ സഹോദരപുത്രിയായ എമ്മയെ ചാൾസ് ഡാർവിനും, അവളുടെ സഹോദരി ജെസ്സിയെ ഇറ്റാലി

യിലെ ഒരു പരിത്രകാരനായ സിസ്മോണ്ടിയുമാണ് വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നത്. ആലൻസ്കുംബം വിലും നൈററിൻഗെയ്ലിനേയും സിസ്മോണ്ടിയേയും തമ്മിൽ നേരത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സ്വദേശത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായി ജെനീവയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന സിസ്മോണ്ടിയെ തന്റെ ഈ പര്യടനത്തിൽ സന്ദർശിക്കണമെന്ന വിലും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

1838 സപ്തംബർമാസത്തിലാണ് പര്യടനസംഘം ജെനീവയിലെത്തിയത്. ഇറാലിയിലെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന സർവ്വപേരേയും നശിപ്പിക്കണമെന്നതായിരുന്നു ഓസ്ട്രിയൻഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ലക്ഷ്യം. തന്മൂലം, രാഷ്ട്രീയ അഭയാർത്ഥികളെക്കൊണ്ടു ജനീവാനഗരം നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഇറാലിയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകരും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും, കവികളുമെല്ലാം ആ അഭയാർത്ഥികളിൽ പെട്ടിരുന്നു. അഖിലയൂറോപ്പിലും പ്രഖ്യാതരായ പ്രശസ്തവ്യക്തികളാണ് ജീവസന്ധാരണത്തിനുപോലും മാർഗ്ഗമില്ലാതെ അഭയാർത്ഥികളായി ജനീവയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നത്. ജെനീവയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരുന്ന വരുമാനമേ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും ആ ലോകത്തിൽ നടമാടിക്കണ്ട ദാരിദ്ര്യം ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചു. നൃത്തശാലകളും വിനോദമന്ദിരങ്ങളുമെല്ലാം അവളുടെ മനസ്സിൽനിന്ന് അന്തർദ്ധാനംചെയ്തു. അവൾ സിസ്മോണ്ടിയുടെ ഒരു ശിഷ്യയായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം അവളുമായി സായങ്കാലസവാരികൾക്കായി പോകയും, ആ അവസരങ്ങളിൽ ഇറാലുൻചരിത്രം, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, രാജ്യകാര്യമീമാംസ ആദിയായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ച് അവളെ അഭിജ്ഞയാക്കിത്തീർക്കുകയുംചെയ്തു. മാത്രമല്ല, ഇറാലുൻസ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പല പ്രമുഖവ്യക്തികളെയും സിസ്മോണ്ടി ഫ്ലോറൻസിനു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.

കുറെ അധികകാലം ജെനീവയിൽതന്നെ താമസിക്കണമെന്നായിരുന്നു വിലുമിന്റെ വിചാരം. പക്ഷെ, ഹൃദയഗവണ്മണ്ടും സ്വീസ്മഗവണ്മണ്ടുംതമ്മിൽ പൊട്ടുന്നനവെ ഒരു

യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടതുകൊണ്ട് ഉടനെ ജെനീവാ വിടുകയാണ് ഉത്തമമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. അദ്ദേഹം തന്റെ യാത്രാവാഹനത്തിൽ കുടുംബസമേതം പാരീസിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.

പാരീസിൽ നാലുമാസക്കാലം താമസിക്കുവാനാണ് റിലും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അവിടെ പ്രത്യേകമായ കെട്ടിടംതന്നെ അവരുടെ താമസത്തിന് ഏർപ്പാടുചെയ്തിരുന്നു.

പാരീസിലെ താമസത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരു വലിയ കാര്യം സാധിക്കണമെന്നു ഫാനിയ്ക്ക് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. പാരീസിലെ പ്രശസ്തവനിതകളിലൊരാളായ മേരിക്ലാക്കുമായി പരിചയപ്പെടണമെന്നതായിരുന്നു ആ ഉദ്ദേശം. അതിനുവേണ്ടി ഫാനി അവളുടെ സഹോദരി “പാററി”യുടെ ഒരു കത്തും സമ്പാദിച്ചിരുന്നു.

ധനമോ, സൗന്ദര്യമോ, മറ്റേതെങ്കിലും സ്വാധീനശക്തികളോ, മേരിക്ലാക്കിന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവൾ പാരീസിലെ രാഷ്ട്രീയമേഖലയിലും സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിലും പ്രശസ്തയായ ഒരു വ്യക്തിയായി പരിലസിച്ചിരുന്നു. പാററുബ്രിയർ, വിക്ടർ ഹൂഗോ, ഡിവിഗ്നി, ഗിസറു, ആംപിയർ, ആദിയായി പാരീസിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രമുഖ സാഹിത്യനായകന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമെല്ലാം മേരിക്ലാക്കിന്റെ സ്നേഹിതരായിരുന്നു. ഒരു കുട്ടിയുടെ ഉയരവും ശരീരപ്രകൃതിയും മാത്രമേ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യാതൊരുവക ശരീരലാവണ്യവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, പാരീസിലെ പ്രശസ്തവ്യക്തികളെല്ലാം അവളുടെ ആരാധകരായിരുന്നു. “അനുകർഷകമായ പ്രകൃതിയാണ് അവളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആകർഷണം” എന്നാണ് ആംപിയർ മേരിക്ലാക്കിനെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

മേരിക്ലാക്കിന്റെ ആരാധകസംഘത്തിലെ രണ്ടു പേരായിരുന്നു ക്ലോദെഫോറിയലും ജൂലിയസ് മോളും. ഐഞ്ച് സാഹിത്യത്തിൽ അനന്യസാധാരണമായ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു ക്ലോദെ ഫോറിയൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതനായ ജൂലിയസ് മോൾ ഒരു ജെമ്മർ പ്രഭുക്കുലജാതനായിരുന്നെങ്കിലും മേരിക്ലാക്കിനോടുള്ള സ്നേഹം പൂർണ്ണമായിരുന്നു.

വേണ്ടി ഹൃദ്യകാരനായിത്തീർന്ന ഒരു പൌരസ്ത്യ ചരിത്രപണ്ഡിതനായിരുന്നു.

നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബത്തെ മേരിക്ലാക്കിനു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതായ പാററിയുടെ കത്തു ഫാനി മേരിക്ലാക്കിനു അയച്ചു. സ്ത്രീകളോടു പൊതുവെയും, യുവതികളോടു പ്രത്യേകമായും, യാതൊരു മമതയും മേരിക്ലാക്കിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവർ ഫാനിയ്ക്കു മറുപടി അയയ്ക്കുകയും, കുട്ടികളുടെ ഒരു പാർട്ടിയ്ക്കു നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബത്തെ ക്ഷണിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദിവസം വൈകുന്നേരം വിലും നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബസമേതം മേരിക്ലാക്കിന്റെ വസതിയിലെത്തി. പ്രവേശനമാർഗ്ഗത്തിൽ ആരേയും കാണാത്തതുകൊണ്ട് ആഗതർ ഭവനത്തിനകത്തേയ്ക്കു കടന്നുചെന്നു. അവിടെ രണ്ടു മാനുഷന്മാർ ഇരിയ്ക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. ക്ലോദെ ഫോറിയലും ജൂലിയസ് മോളുമായിരുന്നു ആ രണ്ടുപേർ. ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ വേറൊരു ഭാഗത്തുനിന്നും കുട്ടികളുടെ സന്തോഷപ്രകടനങ്ങളും ജയാരവങ്ങളും മുഴങ്ങിക്കേട്ടതുകൊണ്ടു സന്ദർശകർ ആ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു ചെന്നു. അനേകം ബാലികാബാലന്മാർ വിശാലമായ ആ മുറിയിൽനിന്നു തുള്ളിച്ചാടി കളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു കുട്ടിയോളംമാത്രം ഉയരമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ നില്ക്കുന്നതും അവർ കണ്ടു. അവർതന്നെയായിരിക്കും പ്രഖ്യാതയായ മേരിക്ലാക്കെന്ന ഫ്ലോറൻസ് നിശ്ചയിച്ചു. ഫ്ലോയും ആ കുട്ടികളുടെ സംഘത്തോടു ചേർന്നു കളിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ വിനോദപരിപാടികളുടെ പര്യവസാനത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ മേരിക്ലാക്ക് നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളേയും സ്നേഹിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവർ ദിവസേന പരസ്പരം കാണുകയും, മേരിക്ലാക്ക് ഫ്ലോറൻസിനെയും “പാർത്തെ”യെയും പാറീസിലെ എല്ലാ മൃഗങ്ങളിലേയ്ക്കും, നാടകശാലകളിലേയ്ക്കും, നൃത്തവിനോദകേന്ദ്രങ്ങളിലേയ്ക്കും, സ്വീകരണങ്ങൾക്കും, പാർട്ടികൾക്കും, കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, പാറീസിലെ പ്രമുഖവ്യക്തികളെയെല്ലാം ആ രണ്ടു യുവതികൾക്കും അവർ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.

“ഫ്ലോ”യുടെ ആനന്ദത്തിനു പരിധിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവർ മേരിക്കാക്കിനെ ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതേസമയംതന്നെ ജൂലിയസ് മോളമായി ഒരു സ്നേഹബന്ധവും അവർക്കുണ്ടായി.

പാരീസിലെ പ്രമുഖവ്യക്തികളുമായി തന്റെ പുത്രിമാർ പരിചയപ്പെടണമെന്നു ഫാനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശം സാധിച്ചതിൽ ആ മാതാവിന്നു കൃതാർത്ഥതയ്ക്കു് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ഫ്ലോറൻസ്, മേരിക്കാക്കു്, ഫോറിയൽ, ജൂലിയസ് മോർ ആദിയായവരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായിത്തീർന്നതിൽ ആ മാതാവു അഭിമാനം പുണ്ടു്.

നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബം വിദേശപര്യടനം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു 18 മാസങ്ങളായി. “എമ്പ്ളി”യുടെ നവീകരണജോലികൾ ജൂൺമാസത്തിൽ പൂത്തിയാകുമായിരുന്നു. അതിനു മുമ്പു ലണ്ടൻനഗരത്തിൽകൂടി കുറച്ചുസമയം കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നു ഫാനിയ്ക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് 1839 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബം ലണ്ടനിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു.

ആ വിദേശപര്യടനകാലം ഫ്ലോറൻസിനെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം നവീനാനുഭവങ്ങളും നവീനാനന്ദങ്ങളും അലയടിച്ചിരുന്ന ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു. പക്ഷെ, ആ സുഖങ്ങളെല്ലാം സ്വപ്നമുപേക്ഷിക്കുന്നപോയി. ഈശ്വരനിൽനിന്നുള്ള ആഹ്വാനം അവർക്കു ആദ്യമായി ലഭിച്ചിട്ടു് രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണു് ഈശ്വരൻ വീണ്ടും അവളോടു സംസാരിക്കാത്തതെന്ന ചിന്ത അവളുടെ മനസ്സിനെ ഇപ്പോൾ അലട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. നൃത്തങ്ങൾ, വിരുന്നസല്ലാഹങ്ങൾ, നാടകശാലകൾ, സംഗീതകേന്ദ്രങ്ങൾ, എന്നിത്യാദി ലൌകികാനന്ദങ്ങളിൽ ഹൃദയം മുഴുകിയിരുന്ന അവർ ഈശ്വരനെ മറന്നിരുന്നു എന്ന വസ്തുത അവർ ഇപ്പോൾ അനുസ്മരിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണു് ദൈവം വീണ്ടും അവളെ വിളിക്കാത്തതെന്നു് അവർക്കിപ്പോൾ ബോദ്ധ്യമായി. പാരീസ് വിട്ടുനടന്നുമുമ്പു്, 1839 മാർച്ചിൽ ഫ്ലോറൻസ് തന്റെ ഡയറിയിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു കുറിപ്പെടുതി:—“ഈശ്വരന്റെ ദാസിയായിത്തീരുവാനുള്ള യോഗ്യത എനിക്കുണ്ടായിത്തീരണമെങ്കിൽ, സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പരിലസിക്കണമെന്ന അഭിനിവേശത്തെ ഞാൻ വിജയിക്കുകതന്നെ വേണം.”

പ്രകാശലബ്ധി

1839 ഏപ്രിൽ 6-ാം-നാണ് നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബം ലണ്ടനിൽ എത്തിയത്. “എമ്പ്ളി”യിലെ നവീകരണജോലികൾ പരിശോധിക്കുവാനായി വില്യം നൈററിൻഗെയ്ൽ അവിടേയ്ക്കു പോയി. ആ നിമ്നാണജോലികൾ ജൂൺ അവസാനത്തിൽ മാത്രമേ പുത്തിയാകയുള്ളൂ എന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതുകൊണ്ട്, അതു പുത്തിയാകുന്നതുവരെ ലണ്ടനിൽതന്നെ താമസിക്കാമെന്ന് ഫാനി തീർച്ചയാക്കി. അവളുടെ സഹോദരിയായ മിസിസ് നിക്കൽസൻ തന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരോടുകൂടി ലണ്ടനിലേയ്ക്കു വന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാവരുടെയും താമസസൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി ലണ്ടനിലെ ഒരു ഹോട്ടലിലെ ഏതാനും മുറികൾ വില്യം വാടകയ്ക്കുടുത്തു. മേയ് 24-ാം-നാണ് ഫ്ലോറൻസിനെയും “പാത്ത്”യെയും രാജ്ഞിയുടെ ജന്മദിനം പ്രമാണിച്ചുള്ള സ്വീകരണത്തിൽവെച്ചു രാജ്ഞിയുടെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു ആനയിച്ചു.

ലണ്ടനിലെ ജീവിതം ഫ്ലോറൻസിനെ വീണ്ടും ലൌകികാനന്ദങ്ങളിലേയ്ക്കു പിടിച്ചുതള്ളി. മിസിസ് നിക്കൽസന്റെ പുത്രിയായ മരിയാനിയിൽ “ഫ്ലോ”യ്ക്കു അനിതരസാധാരണമായ ഒരു സ്നേഹം ഉദിച്ചു. ആ സ്നേഹബന്ധം ദൃഢപ്പെട്ടതോടുകൂടി മരിയാനിയുടെ സഹോദരനായ ഹെൻറി നിക്കൽസൻ ഫ്ലോറൻസിൽ അനുരക്തനായി. മരിയാനിയോട് വലിയ സ്നേഹമാണ് ഫ്ലോറൻസിനുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും, ഹെൻറിയുടെ സ്നേഹത്തിന് ഒരു പ്രതിസ്നേഹം “ഫ്ലോ” അയാൾക്കു നല്കിയില്ല. എന്നാൽ അതേ സമയംതന്നെ, ഹെൻറിയുടെ അനുരാഗത്തെ സേതുബന്ധം ചെയ്യുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് യത്നിച്ചതുമില്ല. ഹെൻറിയ്ക്കു തന്നോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം തന്നെ

മരിയാനിയോട് കൂടുതൽ അടുപ്പിയിരുന്നെന്ന് “ഹേൾ” വിചാരിച്ചത്.

“എമ്പ്ളി”യുടെ നവീകരണജോലികൾ ജൂലൈ അവസാനമായിട്ടും പൂർത്തിയായില്ല. ആകയാൽ നൈററിൻറെയ്ക്ക് കുടുംബം “ലീ ഹേഴ്സ്റ്റി”ലേയ്ക്കു പോയി. അവർ ഹെൻറിയെയും അവരുടെകൂടെ കൊണ്ടുപോയി. ഓഗസ്റ്റ് അവസാനത്തിൽ ഹെൻറിയിൽ ഫ്ലോറൻസിനോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം അതിന്റെ മുർദ്ധന്യത്തിലെത്തി.

സെപ്റ്റംബർമാസം സ്ഥിരതാമസത്തിനായി വിലും തന്റെ കുടുംബത്തെ “എമ്പ്ളി”യിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെത്തെ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്ക് തന്റെ ഈ സുഖലോലുപ ജീവിതത്തിനും തന്നെ വലയംചെയ്തിട്ടുള്ള ജീവിതസുഖങ്ങൾക്കും ഒരർത്ഥവുമില്ലെന്നും, ഈ ജീവിതരീതി തുടരുകയാണെങ്കിൽ തന്റെ ജീവിതം വ്യർത്ഥമാകുമെന്നും, ഫ്ലോറയ്ക്കു തോന്നുവാൻ തുടങ്ങി. അവർ ശോകമുകയായിത്തീർന്നു.

പക്ഷെ, അത് താല്പാലികമായ ഒരു മനോഭാവം മാത്രമായിരുന്നു. അവളുടെ പിതാവിന്റെ കനിഷ്ടസഹോദരിയായ ഓണ്ട് മേ ക്രിസ്റ്റ്മസ് പ്രമാണിച്ച് “എമ്പ്ളി”യിലെത്തി. അതോടുകൂടി പ്രായവ്യത്യാസത്തിന്നതീതമായ ഒരു സ്നേഹബന്ധം ഫ്ലോറൻസിനും അവളുടെ പിതൃസഹോദരിയ്ക്കും തമ്മിലുണ്ടായി. ഓണ്ട് മേ തന്റെ ഭവനത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയപ്പോൾ അവർ ഫ്ലോറൻസിനെയും തന്റെ കൂടെ കൊണ്ടുപോയി.

431

ഓണ്ട് മേയുടെയും അവളുടെ കുട്ടികളുടെയും കൂടെയുള്ള ഫ്ലോറൻസിന്റെ ജീവിതം ആനന്ദപ്രദമായിരുന്നു. പക്ഷെ, ആ ആനന്ദത്തിൽ യാതൊരുവക ആത്മസംതൃപ്തിയും “ഹേൾ” കണ്ടില്ല. തന്റെ ഹൃദയാന്തരാളത്തിൽ അസംതൃപ്തിയുടെയും നൈരാശ്യത്തിന്റെയും നിഴലുകൾ വ്യാപിക്കുന്നതായി അവർക്കു തോന്നി. ഈശ്വരനിൽനിന്നുള്ള ആഹ്വാനം അവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടു മുന്നുകൊല്ലങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ആ ആഹ്വാനം എന്തിനുവേണ്ടിയാണുണ്ടായതെന്ന പ്രശ്നം ഇന്നും അവർക്കു അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷെ, ഈശ്വരനിൽനിന്നു വിണ്ടുമാരു ആഹ്വാനമോ ആവിഷ്കരണമോ തനിക്കു ലഭിക്കുന്ന

തിനുള്ള യോഗ്യത താൻ ഇനിയും സമാർജ്ജിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു.

1842 ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വലിയ ദാരിദ്ര്യം നടമാടിയ ഒരു കൊല്ലമായിരുന്നു. പട്ടിണികൊണ്ടു ജനത അവശതം രോഗാതുരരായിത്തീർന്നു. ആ കൊല്ലം ഫ്ലോറൻസ് “ലി ഹേഴ്സ്” സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അതിനടുത്ത “ഹോളോവെ” എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ അവശതകൾ നേരിട്ടു കാണുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു. ഉദാശീലയായിരുന്ന സ്വമാതാവിൽനിന്നു ഫ്ലോറൻസ് പണവും ആഹാരവും വാങ്ങി പട്ടിണിയും രോഗങ്ങളുംകൊണ്ടു വലഞ്ഞിരുന്ന ആ ഗ്രാമീണരുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. 1842-ൽ ഫ്ലോറൻസ് എഴുതിയ ഒരു കുറിപ്പിൽ അവർ ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്:—“മനുഷ്യന്റെ യാതനകൾ എന്റെ മനസ്സിനെ മർദ്ദിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി കവികൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രകീർത്തനങ്ങൾ അയഥാർത്ഥങ്ങളും അവാസ്തവങ്ങളുമാണെന്ന് എന്നിങ്ങനെ തോന്നുന്നു. ഞാൻ കാണുന്ന സർവ്വജനങ്ങളും ദാരിദ്ര്യത്താലോ രോഗത്താലോ പീഡിതരാണ്.” ജീവിതയാതനകൾ അനുഭവിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ ക്ലേശിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യേയാണ് തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം കിടക്കുന്നതെന്നു ഫ്ലോറൻസിന് അപ്പോൾ തോന്നി. പക്ഷെ, എങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സേവനമാണ് ആ ക്ലേശിതവർഗ്ഗം തന്നിൽനിന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതെന്ന് അവർക്കു ഇനിയും മനസ്സിലായില്ല.

ഷെവലിയർ ബെൻസെൻ എന്ന ദേഹമായിരുന്നു ലണ്ടനിലെ അക്കാലത്തെ പ്രഷ്യൻ അമ്പാസഡർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും പത്നിയുടെയും ഒരു സ്നേഹിതയായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസ്. അവർ അവരുടെ അടുത്ത സാധാരണ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. 1842-ലെ ശരത്ക്കാലത്തു “ഫ്ലോ” അവരെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവർ ഷെവലിയർ ബെൻസെനോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു:—“അവശതം അശരണരായ ജനതയുടെ ക്ലേശഭാരത്തെ നീക്കം ചെയ്യാൻ ഒരു വ്യക്തിയ്ക്കു എന്താണ് ചെയ്യുവാൻ കഴിയുക?” അതിനു മറുപടിയായി, റൈൻ‌നദി തടത്തിനടുത്തായി കെയ്സേർസ് വേർത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തു പാസ്റ്റർഫീഡ്‌നർ എന്ന ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ

പ്രകാശലബ്ധി

തിയും രോഗാതുരപരിചരണത്തിനുവേണ്ടി ആസ്സത്രിയിൽ തുടർച്ചയായി പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഷെവലിയർ ബെൺ സെൻ “ഫ്ലോ”യെ പറഞ്ഞു. മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ ആ വിവരങ്ങളൊന്നും “ഫ്ലോ”യുടെ ശ്രദ്ധയെ സമാകർഷിച്ചില്ല. “നേഴ്സിങ്ങി”നെപ്പറ്റി, രോഗാതുരപരിചരണത്തെപ്പറ്റി, ഫ്ലോറൻസ് ചിന്തിക്കുവാൻ ഇനിയും തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല.

1843 ജൂലൈമാസത്തിൽ നൈററിൻഗെയ്ത് കുടുംബം വീണ്ടും “ലിഹോഴ്സ്കി”ലേയ്ക്കു പോയി. “ഹോളോവെ” ഗ്രാമീണരുടെ ദുരിതങ്ങൾക്കു ഇനിയുമൊരു തിരിവുവന്നിരുന്നില്ല. “ഹോളോവെ” ഒരു കാഷികഗ്രാമം മാത്രമായിരുന്നു. അനേകം നെയ്ത്തുതൊഴിലാളികളുടെയും ഒരു കേന്ദ്രമായിരുന്നു അത്. പത്തൊൻപതാം ശതാബ്ദത്തിലെ വ്യവസായവല്ല്യരണത്തിന്റെ ദുരന്തഫലങ്ങളായ മദ്യപാനം, ജനങ്ങളുടെ മൃഗീയമായ ജീവിതരീതി, അവരുടെ തിങ്ങിപ്പാകൽ, ഇവയെ നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു “ഫ്ലോ”യ്ക്കു സാധിച്ചു. ദീനത നിറഞ്ഞ ആ കാഴ്ചകൾ അവളുടെ മനസ്സിനെ ഗാഢഗാഢം സ്पर्ശിച്ചു. അവൾ തന്റെ മാതാവിനെ സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു ആ ഗ്രാമീണർക്കുവേണ്ട മരുന്നുകളും, ആഹാരങ്ങളും, വസ്ത്രങ്ങളും, ശയനോപകരണങ്ങളും വാങ്ങിപ്പിക്കുകയും, അവയുമായി ആ ഗ്രാമത്തിലെ അവശരുടെയും ദീനരുടെയും കുടിലുകൾ കയറിയിറങ്ങി ദീനസേവനത്തിനായി ദീനത്തിലെ അധികദാഗവും വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. “എമ്പ്ളി”യിലേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോകുവാനുള്ള സമയമായപ്പോൾ ഫ്ലോറൻസ് വൈമനസ്സു പ്രദർശിപ്പിച്ചു. രോഗാതുരപരിചരണം തുടരുവാൻ അവളുടെ ഹൃദയം വെമ്പൽകൊണ്ടു. ദീന ദീനരും അവശരുമായ ആ മാനുഷസഹോദരങ്ങളെ അവൾ എങ്ങിനെയാണ് വിട്ടുപോവുക! പക്ഷെ, തന്റെ മാതാവിന്റെ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടു അവൾക്കു “എമ്പ്ളി”യിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകേണ്ടിവന്നു.

1843-ൽ താനുമായുള്ള വിവാഹനിശ്ചയത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനു ഹെൻറിനിക്കൽസൻ ഫ്ലോറൻസിനെ നിർബ്ബന്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. “ഫ്ലോ” അതിനു വഴിപ്പെടാഞ്ഞതുകൊണ്ടു മരിയാനിൽക്കു ഫ്ലോറൻസിനോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം അമർച്ചയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

ആസ്തികളിലെ രോഗികളുടെ മധ്യേയാണ് തന്റെ സേവനലക്ഷ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് 1844-ലെ വസന്തത്തിലാണ് ഫ്ലോറൻസിന് ആദ്യമായി ബോധ്യമായത്. ഈശ്വരനിൽനിന്നുണ്ടായ ആഹ്വാനത്തിനുശേഷം ഏഴു നീണ്ട കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാത്രമാണ് ആ ആഹ്വാനലക്ഷ്യം അവർക്കു സ്പഷ്ടമായത്!

അമേരിക്കയിലെ ഒരു പ്രഖ്യാതദാനശീലനായ ഡോക്ടർ വാർഡ് ഹൗവെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും 1844-ലെ വസന്തത്തിൽ “എമ്പളി” സന്ദർശിച്ചു. ന്യൂയോർക്കിൽ അന്ധന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം ആദ്യമായുണ്ടാക്കിയത് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, വാർഡുകുമാരോ ബാധിച്ച ഏത് അമേരിക്കൻ പൗരനും പണം കൊടുക്കാതെ മരുന്നും രോഗാതുരപരിചരണവും ലഭ്യമാക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്തതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. “എമ്പളി”യിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്ന അന്ന് രാത്രി ആഹാരത്തിനുശേഷം ഫ്ലോറൻസ് ഡോക്ടർ ഹൗവെയെ സമീപിച്ചു, പിറേറ ദിവസം പ്രാതൽ കഴിയുമ്പോൾ തനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രന്ഥമുറിയിൽവെച്ചു രഹസ്യമായി കാണുവാൻ സൗകര്യമാകുമോ എന്ന് ആരാഞ്ഞു. ഡോക്ടർ ഹൗവെ അതിനു സമ്മതിച്ചു. പിറേറ ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ അവർ ഗ്രന്ഥമുറിയിൽവെച്ചു കണ്ടു. ഉടനെ ഫ്ലോറൻസ് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: “ഡോക്ടർ ഹൗവെ, ആംഗലസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു യുവതിയ്ക്കു, കത്തോലിക്കരായ സിസ്റ്റേഴ്സ് ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ആസ്തികളിലോ മറ്റൊവിടെയെങ്കിലുമോ പോയി ദീനപരിചരണവേലകൾ ചെയ്യുന്നത് അനുചിതമാണെന്ന്, അഭികാമ്യമല്ലെന്ന് അങ്ങു കരുതുന്നുണ്ടോ? അതോരു ഭയങ്കരകൃത്യമാണെന്ന്, ഒരു നീചകൃത്യമാണെന്ന്, അങ്ങയ്ക്കു അഭിപ്രായമുണ്ടോ?” ഡോക്ടർ ഹൗവെ മറുപടി പറഞ്ഞു: “എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഫ്ലോറൻസേ, നീ പറയുന്ന കൃത്യം അസാധാരണമായ ഒന്നാണ്. അസാധാരണമായ ഏതു കൃത്യവും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അനുചിതവുമാണ്. എന്നാൽ നീ മുന്നോട്ടു പോവുക എന്നാണ് എനിയ്ക്കു നിന്നോടു പറയുവാനുള്ളത്. രോഗാതുരസേവനം നിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യമാണെന്നു നിന്റെ അന്തഃകരണം നിന്നോടു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ അന്തഃകര

ണപ്രചോദനാനുസരണം നീ പ്രവർത്തിക്കുക. മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നീ നിന്റെ ധർമ്മം ചെയ്യുന്നതിൽ അസാംഗത്യമായോ അനഭിലഷണീയമായോ നിന്ദ്യമായോ യാതൊന്നും തന്നെയില്ല. നിന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കി, ആ ലക്ഷ്യം നിന്നെ എങ്ങോട്ടുനയിച്ചാലും ശരി, തദനുസരണം നീ ചെയ്യുക; ഈശ്വരൻ നിന്റെകൂടെ ഉണ്ടാകും."

തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം ഫ്ലോറൻസിന് ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായിത്തീർന്നു. പക്ഷെ, ഈ വിഷയം തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുക അവർക്കൊരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. ആസ്സൂരിയെന്ന പദംപോലും അവർക്കു അരോചകമായിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു അവരുടെ പുത്രി ആസ്സൂരിയിലെ ജീവിതത്തെയും രോഗാതുരപരിചരണത്തെയും ജീവിതലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അനുവദിയ്ക്കുമോ? ഈ വിഷയത്തിൽ തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ അനുമതി ലഭിയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്തെന്നു ഫ്ലോറൻസ് ഗാഢമായി ചിന്തിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു ഹെൻറി നിക്കൽസൻ 1844 വസന്തത്തിൽ ഫ്ലോറൻസിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഫ്ലോറൻസ് ആ അഭ്യർത്ഥന നിരസിച്ചു. ഹെൻറിയുടെ കുടുംബക്കാർ കൂപിതരായി. അയാളെ വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള ഉദ്ദേശം ഫ്ലോറൻസിനില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ അയാളുമായി സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തേണ്ടതില്ലായിരുന്നു എന്ന് അവർ ആക്ഷേപിച്ചു. എന്നാൽ ഫ്ലോറൻസിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ സ്വപുത്രിയുടെ പക്ഷത്താണ് നിലകൊണ്ടത്. കൂടുതൽ രക്തബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തിന് അവർ അനുകൂലികളായിരുന്നില്ല. ഹെൻറിയുടെ വിവാഹാലോചന നിരസിയ്ക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു നിക്കൽസന്റെയും നൈററിൻഗെയുടെയും കുടുംബങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ ഒരു അകൽച്ചയുണ്ടായി.

ആ കൊല്ലം ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ വിലുമിന്റെ മാതാവിനു സുഖക്കേടു പിടിപെട്ടു കിടപ്പിലായി. ആ വൃദ്ധയുടെ പരിചരണത്തിനു ഫ്ലോറൻസാണ് നിയുക്തമായത്. അവർക്കേതാണ്ടു സുഖപ്രാപ്തിയുണ്ടായപ്പോൾ നൈററിൻഗെയുടെ

കുടുംബത്തിലെ ഒരു പരിചാരികയായി രോഗബാധ. അവർക്കും ഫ്ലോറൻസുതന്നെയാണ് രോഗപരിചരണങ്ങൾ ചെയ്തത്. അങ്ങിനെ രോഗപരിചരണത്തിനുള്ള പ്രാപ്തി തനിക്കുണ്ടെന്നു ഫ്ലോറൻസ് തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഒരു സ്ത്രീയായിരിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ് രോഗികളെ പരിചരിക്കുവാനുള്ള ഏകയോഗ്യതയെന്നായിരുന്നു അക്കാലത്ത് സാമൂഹികമായുണ്ടായ വിചാരം. എന്നാൽ ആ യോഗ്യത മാത്രം പോരെന്നും, രോഗാതുരപരിചരണത്തിനു സുശിക്ഷിതവും പ്രത്യേകവുമായ പരിശീലനംതന്നെ സ്ത്രീകൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നും ഫ്ലോറൻസിനു തോന്നി. രോഗാതുരപരിചരണത്തിനുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ പരിജ്ഞാനവും പക്ഷതയും സാമർത്ഥ്യവും കരസ്ഥമാക്കാതെ രോഗികളെ പരിചരിക്കുന്നതു തെറ്റാണെന്നും അവർക്കു ബോധ്യമായി. അതുകൊണ്ടു, രോഗാതുരപരിചരണമാണ് തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യമെങ്കിൽ, രോഗത്താൽ വിവശരായവരുടെ അവശതകളെ ലഘൂകരിക്കുകയോ ദുരീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സേവനമാണ് തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യമെങ്കിൽ, രോഗാതുരപരിചരണവിഷയത്തിൽ പരിജ്ഞാനവും പരിചയവും പരിശീലനവും സമ്പാദിക്കുകയാണ് തന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കടമയെന്നു ഫ്ലോറൻസ് ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. ആ പരിശീലനം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്തെന്നായി അവളുടെ അനന്തരചിന്ത വിഷയം.

“എമ്പ്ളി”യിൽനിന്നു ഏതാനും നാഴിക അകലെ ഒരസ്സത്രി ഉണ്ടായിരുന്നു. “സാലിസ്ബറി ഇൻഫേർമറി” എന്നായിരുന്നു ആ ആസ്സത്രിയുടെ പേര്. അതിലെ പ്രധാന ഭിക്ഷക്കായിരുന്ന ഡോക്ടർ ഫൌളർ നൈറീൻഗെയ്ൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായിരുന്നു. ആ ആസ്സത്രിയിൽ പോയി മൂന്നു മാസക്കാലം നേഴ്സിങ്ങിൽ വേണ്ട പരിശീലനം സമ്പാദിക്കാമെന്നു ഫ്ലോറൻസ് തീർച്ചയാക്കി. ആസ്സത്രിവളരെ അടുത്തായതുകൊണ്ടും, ഡോക്ടർ ഫൌളർ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സ്നേഹിതനായതുകൊണ്ടും, മൂന്നു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവരാമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും, തന്റെ ഈ ഇംഗിതത്തിന്നു അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അനുമതി നൽകുമെന്നു ഫ്ലോറൻസ് വിചാരിച്ചു.

1845 ഡിസംബറിൽ ഡോക്ടർ ഫെൽക്സ് കുടുംബസമേതം “എമ്പളി” സന്ദർശിച്ചു. തന്റെ അഭിലാഷം ഡോക്ടർ ഫെൽക്സിനേയും തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെയും അറിയിക്കുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് ആ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. “എമ്പളി”യിൽ ഒരു കോളിളക്കമാണ് അതുണ്ടാക്കിയത്. ഷാനി കോപിഷ്ടയായി. “പാർത്ത്” മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു. വിലും നിരാശനായി. ആസ്ത്രിയിലെ രോഗികളെ പരിചരിക്കുകയെന്ന നീചമായ ജോലിയ്ക്കുവേണ്ടിയാണോ തങ്ങളുടെ ആ പുത്രിയെ വളർത്തിയതും പഠിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം എന്ന് ആ മാതാപിതാക്കൾ ക്രുദ്ധരായി ഡോക്ടർ ഫെൽക്സിനോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം യാതൊരാളുടെയും പക്ഷം ചേർന്നില്ല. ഫ്ലോറൻസിന്റെ പിതാവ് ക്രോധശമനത്തിനുവേണ്ടി ലണ്ടനിലേയ്ക്കു പോയി. ഫ്ലോറൻസിന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം അപ്രാപ്യമാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നി.

മാനസികമായ സമ്മർദ്ദം

രോഗാതുരപരിചരണപരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി ഒരാൾ ത്രിയിൽ പോകണമെന്നുള്ള ഫ്ലോറൻസിന്റെ അഭിലാഷത്തോട് അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ വിരോധിക്കുകയാണു്, ആ ആശയത്തെ അധികേഷിപ്പിക്കുകയാണു് ഉണ്ടായ കാരണങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

1845-ൽ ആസ്ട്രികർ വൃത്തികീനതയുടേയും, സംസ്കാരശൂന്യതയുടേയും, ധാർമികമായ അധഃപതനത്തിന്റെയും, കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. ശുചീകരണനടപടികളുടെ അഭാവംമൂലം അടുക്കം വൃത്തികേടും നിറഞ്ഞിരുന്ന ആസ്ട്രികർകളിൽ നിന്നു വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദുർഗ്ഗന്ധം ദുസ്സഹമായിരുന്നു. ആസ്ട്രികർ സന്ദർശിക്കുന്നവർ അവയുടെ അകത്തുചെന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ദുർഗ്ഗന്ധംമൂലം മെട്ടിക്കയായിരുന്നു പതിവ്. ആസ്ട്രികർകളിലെ വാർദ്ധക്യം സാമാന്യം വലിയതുതന്നെയായിരുന്നെങ്കിലും, ശരിയായ ശയനോപകരണങ്ങളോ മറ്റു സജ്ജീകരണങ്ങളോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതേസമയംതന്നെ ഓരോ വാർദ്ധക്യമുണ്ടായിരുന്ന രോഗികളാകട്ടെ നിരവധിയുമായിരുന്നു. തന്മൂലം, രോഗികളുടെ ഇടയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലം ഏതാണ്ടു് രണ്ടടി മാത്രമായിരുന്നു!

യാതൊരു വക ശുചിത്വവുമില്ലാതിരുന്നതും, എപ്പോഴും കോളറായും മറ്റും പിടിപെട്ടിരുന്നതും, സംക്രമികരോഗങ്ങൾ സ്വച്ഛന്ദവിഹാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതുമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നവരായിരുന്നു ആസ്ട്രികർകളിലെ രോഗികൾ. ലഹരിയുള്ള പാനീയപദാർത്ഥങ്ങൾ പല രോഗികളും അധികൃതന്മാരുടെ അറിവൊന്നുംകൂടാതെ ആസ്ട്രികർകളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു

ചെല്ലുകയും, കൂടിച്ച മദോന്മത്തരായി ലഹളകൾക്കൊരുങ്ങുകയും, പലപ്പോഴും ആസ്ത്രീയിലെ അധികൃതർ പോലീസ് സഹായം ആവശ്യമായിവരികയും ചെയ്യുകപതിവായിരുന്നു.

വൃത്തിശൂന്യതയിൽനിന്നു വന്നവരായ ആ രോഗികൾ ആസ്ത്രീകളിലും വൃത്തിശൂന്യരായിത്തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയത്. 1854-ൽ ഫ്ലോറൻസ് എഴുതിയ ഒരു കുറിപ്പിൽ ഇപ്രകാരമാണ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്:—“രോഗികളെ കഴുകി വൃത്തിയാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നേഴ്സുമാർ ശ്രദ്ധവെച്ചിരുന്നില്ല. രോഗികളുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകുന്നത് ഒരു കീനകൃത്യമായിട്ടാണ് നേഴ്സുമാർ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ഒരു തുള്ളി വെള്ളംകൊണ്ടാണ് അവർ രോഗികളുടെ കാലും മുഖവും തുടച്ചിരുന്നത് എന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ അതിശയോക്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രോഗികൾ കിടന്നിരുന്ന കിടക്കകൾ മാലിന്യത്തിന്റെ കൂമ്പാരമായിരുന്നു. ഒരു രോഗി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഷീറ്റ്കൾ അലക്കി വൃത്തിയാക്കാതെയാണ് അയാളുടെ പിന്നാലെവന്ന രോഗിയ്ക്കും ആസ്ത്രീകളിൽ നല്കപ്പെട്ടിരുന്നത്!”

ആസ്ത്രീകളിലെ വൃത്തിശൂന്യതകൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ രോഗാതുരപരിചരണ പരിശീലനത്തിനുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രതിബന്ധം. അക്കാലത്തെ ആസ്ത്രീകളിലെ നേഴ്സുമാരുടെ അധഃപതിച്ച ജീവിതരീതിയായിരുന്നു അതിനുള്ള സാക്ഷാൽ പ്രതിബന്ധം. 1845-ൽ കലീനകുടുംബത്തിൽ ജാതയായ ഒരു സ്ത്രീയും, മാനവും മര്യാദയുമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയും, ഒരു നേഴ്സിന്റെ ജോലിയ്ക്കുപോയിരുന്നില്ല; പോകുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല. കാരണം, അക്കാലത്തെ നേഴ്സുമാർ സദാചാരത്തിൽ ഏറ്റവും അധഃപതിച്ചവരായിരുന്നു. “സദാചാരം തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ട, അതായതു വിവാഹബന്ധത്തിൽപെടാതെ ഒരു ശിശുവിന്റെ മാതാവായിത്തീർന്ന, യുവതികളെയാണ് നേഴ്സുമാരായി എടുത്തിരുന്നത്” എന്നു ഫ്ലോറൻസ് ഒരു കുറിപ്പിൽ അന്നത്തെ നേഴ്സുമാരെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നേഴ്സുമാരുടെ കപ്രസിദ്ധമായ അസാമാർഗ്ഗികജീവിതത്തിന്നനുയോജ്യമായ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾതന്നെയാണ് അന്നത്തെ ആസ്ത്രീക

ളിൽ അവർക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും. ഓരോ നേഴ്സുമാരും ജോലിചെയ്തിരുന്ന വാർഡുകളിൽതന്നെ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു അന്നത്തെ പതിവ്. പുരുഷന്മാരുടെ വാർഡുകളിൽ നേഴ്സുമാർ പുരുഷന്മാരോടുകൂടിക്കിടന്നുറങ്ങുന്നതും അസാധാരണമായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രഖ്യാതമായിരുന്ന റൊസ്പിത്രിയിലെ നേഴ്സുമാർക്ക് ഉറങ്ങുവാൻനല്കിയിരുന്ന സൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഫ്ലോറൻസ് നൈറീൻഗെയ്ൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:—“വാർഡുകളിലേയ്ക്കുള്ള വാതിലുകളുടെ പുറത്തുവെച്ചിരുന്ന മരക്കുട്ടികളിൽകിടന്നാണ് നേഴ്സുമാർ ഉറങ്ങിയിരുന്നത്. സ്വഭാവസംശുദ്ധിയുള്ള ഒരു സ്ത്രീയ്ക്കും അവിടെ കിടന്നുറങ്ങുക ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. വെളിച്ചമോ ശുദ്ധവായുവോ കടക്കാത്ത അവിടെക്കിടന്നു പകലുറങ്ങുക രാത്രി ധൃട്ടി ചെയ്ത നേഴ്സുമാർക്കും സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഗബ്ബുകൊണ്ട് അവർക്ക് അവിടെ വിശ്രമിക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.”

ഇന്നത്തെ നേഴ്സുമാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന താമസസൗകര്യങ്ങളൊന്നും അക്കാലത്തെ നേഴ്സുമാർക്കു കിട്ടിയിരുന്നില്ല. ആസ്പത്രികളിലെ വാർഡുകൾതന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ താമസസ്ഥലം. അവർ പകൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതും, രാത്രി ഉറങ്ങിയതും, സ്വന്തം ഭക്ഷണം പാകംചെയ്തിരുന്നതുമെല്ലാം, അവരുടെ വാർഡുകളിൽതന്നെയായിരുന്നു. അച്ചടക്കം അവരെ തൊട്ടുതെറിയ്ക്കുപോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിനോ ശിക്ഷണത്തിനോ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോ നേഴ്സിന്റെയും കീഴിൽ അനേകം രോഗികളാണുണ്ടായിരുന്നത്. രോഗികൾ നേഴ്സുമാരോടു പെരുമാറിയതും വളരെ നിന്ദ്യമായിട്ടായിരുന്നു.

മദ്യപിക്കുന്നതിലും അന്നത്തെ നേഴ്സുമാർ കപ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. 1854-ൽ ലണ്ടനിലെ റൊസ്പിത്രിയിലെ ഒരു ഹെഡ്നേഴ്സ് തന്നോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ഫ്ലോറൻസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:—“ദീർഘമായ എന്റെ സേവനകാലത്തിൽ മദ്യപാനംചെയ്യാത്ത ഒരു നേഴ്സിനെപ്പോലും കാണുവാൻ എനിക്ക് ഇടവന്നിട്ടില്ല. ഓരോ വാർഡിലും നേഴ്സുമാർ അസാമാർഗ്ഗികകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു.”

മേൽപ്രസ്താവിച്ച വസ്തുതകളിൽനിന്നു ഫ്ലോറൻസിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ രോഗാതുരപരിചരണപരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി സ്വപുത്രിയെ ആസ്സത്രിയിൽ അയയ്ക്കാഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു നമുക്ക് ഏതാണ്ട് ഉൾക്കിട്ട്യാവുന്നതാണ്. ആസ്സത്രികളോടും നേഴ്സുമാരോടും ആ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അവജ്ഞയുടെ ആധിക്യംമൂലം അവർ ഫ്ലോറൻസിനെ സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും അധികേഷ്ഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. രോഗാതുരസേവനത്തിനുള്ള തന്റെ അഭിലാഷങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ ശബ്ദിച്ചുപോകരുതെന്നുപോലും ഫാനി പുത്രിയെ താക്കീതുചെയ്തു. മാത്രമല്ല, ഗാർഹികജോലികൾ ധാരാളമായി അവളെക്കൊണ്ടു ഫാനി ചെയ്യിക്കുവാനും തുടങ്ങി.

1845 അവസാനത്തോടുകൂടി ഫ്ലോറൻസിന്റെ മനഃക്ലേശങ്ങൾ അവയുടെ മുർദ്ധന്യത്തിലെത്തി. നിശാകാലങ്ങളിൽ അവർക്ക് ഉറങ്ങുവാൻ കഴിയാതായി. അവർ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു:—“ദൈവമേ, ജീവിക്കുവാൻ ഇനി എനിക്ക് ഹൃദമില്ല. അവിടുന്ന് എന്നോടു ക്ഷമിക്കുക; ഞാൻ ഇന്നുതന്നെ മരിച്ചു പോകട്ടെ.”

മാനസികമായി വലിയ മട്ടനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സമയത്തുപോലും നിരാശ ഫ്ലോറൻസിനെ തീണ്ടിയില്ല. അവർ തന്റെ സ്നേഹിതനായ ആഷ്ലിപ്രഭുവിന്റെ നിദ്ദേശമനുസരിച്ച്, ആസ്സത്രികളെപ്പറ്റി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളും “ബ്ലൂ ബുക്ക്”കളും പഠിക്കുവാനാരംഭിച്ചു. വളരെ ഗോപ്യമായിട്ടാണ് അവർ ആ പഠനം നടത്തിയത്. ദിവസേന അതിരാവിലെ അവർ ഉറക്കമുണർന്നു, മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചുവെച്ച്, ആ നേരിയ വെളിച്ചത്തിലിരുന്നു കൊണ്ട് ആസ്സത്രികളെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ പഠിക്കുകയും കുറിപ്പുകളെഴുതുകയും ചെയ്യുക പതിവായിത്തീർന്നു. പാരിസ്, ബേർലിൻ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ ആസ്സത്രികളെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾപോലും അവർ കരസ്ഥമാക്കി, അവയിലെ വിവരങ്ങളും അവർ ശേഖരിച്ചു.

1846 ജൂലൈമാസത്തിൽ നൈറീൻഗെയ്ൽ കുടുംബം “ലിഹെഴ്സ്റ്റീ”ലേയ്ക്കു പോയി. അവിടെവെച്ചു രോഗിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ പരിചരിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഫ്ലോറൻസ് ഇങ്ങിനെ

യാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്:—“ഇതുപോലെയുള്ള രോഗപരിചരണജോലികൾ എനിക്കു ചെയ്യാനുണ്ടെങ്കിൽ, വിവാഹമോ ജനങ്ങൾ സാധാരണ അഭിലഷിക്കാറുള്ള സാമൂഹ്യമോ ബുദ്ധിപരമോ ആയ സമ്പക്കങ്ങളോ എനിക്ക് ആവശ്യമില്ല. രോഗാതുരപരിചരണം എന്റെ ആത്മാവിനെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും സർവ്വ ആവശ്യങ്ങളെയും അതു നിർവ്വഹിച്ചുതരുന്നു. അത് എന്റെ എല്ലാ രോഗങ്ങളെയും സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. അത് എന്റെ ആത്മാവിനെ വിനാശത്തിൽനിന്നു പരിരക്ഷണംചെയ്യുന്നു. എനിക്കു മറെറാന്നുംതന്നെ ആവശ്യമില്ല; ആത്മസംതൃപ്തിയാൽ അത് എന്റെ ഹൃദയം സമൃദ്ധമാക്കുന്നു.”

ആ കൊല്ലം ഒക്ടോബറിൽ കെയ്സേർസ്വേത്തിന് ആസ്സൂരിയിലെ രോഗാതുരപരിചരണപരിശീലനത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം ഷെവലിയർ ബെൻസെൻ ഫ്ലോറൻസിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. നാലുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പാണ് അദ്ദേഹം കെയ്സേർസ്വേത്തിലെ ആസ്സൂരിയേയും അവിടെ രോഗാതുരപരിചരണ പരിശീലനത്തിലേർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന “ഡീക്കനസ്” മാരായ വനിതകളെയും ഫ്ലോറൻസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിരുന്നത്. നേഴ്സിങ്ങാണ്, രോഗാതുരപരിചരണമാണ്, തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യമെന്ന് അന്ന് അവർക്കു തോന്നിയില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് അവരെയും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയുംപറ്റി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം വായിച്ചപ്പോൾ കെയ്സേർസ്വേത്തിലേയ്ക്കു പോകയാണ് തന്റെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് അത്യുത്തമമെന്ന ഫ്ലോറൻസിനു തോന്നി. അവിടെ പോയാൽ രോഗാതുരപരിചരണത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട പരിചയവും പരിജ്ഞാനവും സമ്പാദിക്കാമെന്നും, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആസ്സൂരികളെപ്പറ്റി പറയപ്പെട്ടിരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളൊന്നും കെയ്സേർസ്വേത്തിലെ ആസ്സൂരിയ്ക്കു ബാധകമായിരിക്കില്ലെന്നും, അവർ സമാധാനിച്ചു. മാത്രമല്ല, അവിടെ രോഗാതുരപരിചരണം പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വനിതകൾ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സന്യാസസമൂഹത്തിൽ പെട്ട സ്ത്രീകളും, പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വൈദികരുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആസ്സൂരികളിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്ന സാമ്പാർശ്വരികമായ അധഃപതനം കെയ്സേർ

സുവേത്തിലെ ആസ്ത്രീയേയും നേഴ്സിങ്ങുസ്ഥാപനത്തെയും തീണ്ടുകപോലും ചെയ്തയില്ലെന്നും അവർക്കു ബോധ്യമായിരുന്നു. സർവ്വോപരി, അവിടത്തെ മതാത്മകമായ അന്തരീക്ഷവും, അധികൃതരുടെ ശരിയായ നിയന്ത്രണവും ശിക്ഷണവും, അധിക്ഷേപങ്ങൾക്കതീതമായി ആ നേഴ്സിങ്ങുസ്ഥാപനത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കിയിരുന്നെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി. കെയ് സേർസുവേത്തിനെപ്പറ്റി ഒക്ടോബർ 7-ാംനു ഫ്ലോറൻസ് എഴുതിയ ഒരു കുറിപ്പിൽ ഇങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്:— “അവിടെയാണ് എന്റെ ഭവനം. അവിടെ രോഗാതുരശുശ്രൂഷചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെല്ലാം എന്റെ സഹോദരന്മാരും സഹോദരികളുമാണ്. അവിടെയാണ് എന്റെ ഹൃദയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എന്റെ ശരീരവും ഒരു ദിവസം അവിടെയായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.”

മാനസികമായ അസ്വാസ്ഥ്യം ഫ്ലോറൻസിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. 1847-ലെ ശരൽക്കാലത്ത് അവർ തീരെ കിടപ്പിലായി. സെലീനാ ബ്രെയ്സുബ്രിഡ്ജ് എന്ന അവളുടെ സ്നേഹിതയാണ് ഫ്ലോറൻസിനെ ആ വിഷമസന്ധിയിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചത്.

സെലീനായും അവളുടെ ഭർത്താവ് ചാൾസ് ബ്രെയ്സുബ്രിഡ്ജും നൈററിൻഗെയ്ൽ കടുംബത്തിന്റെ സ്നേഹിതരായിരുന്നു. സന്താനരഹിതരായിരുന്ന ആ ദമ്പതികൾക്ക് ദേശസഞ്ചാരത്തിലായിരുന്ന വാസന. ചാൾസ് ധനികനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ദീർഘയാത്രകൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുവാൻ ധാരാളം പണവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവർ റോമിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ സമയമാണ് ഫ്ലോറൻസിന്റെ ക്ഷയോന്മുഖമായ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞത്. ഫ്ലോറൻസിനെ തങ്ങളുടെകൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നത് അവളുടെ ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുമെന്ന് സെലീനാ ഫാനിയെ ധരിപ്പിച്ചു. ഫ്ലോറൻസിനെ അവരുടെകൂടെ അയയ്ക്കുവാൻ ഫാനി തീർച്ചയാക്കി. ഒക്ടോബർ 27-ാംനു അവർ റോമിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയും ഫ്ലോറൻസ് സെലീനായോടും അവളുടെ ഭർത്താവിനോടും കൂടി ആറു മാസങ്ങൾ റോമിൽ കഴിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തു. റോ

മിലെ താമസംകൊണ്ട് തന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ആരോഗ്യം ഏതാണ്ട് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ഫ്ലോറൻസിനു കഴിഞ്ഞു.

റോമിലെ ആ താമസത്തിനിടയ്ക്കാണ് സിഡ്നി ഹെർബട്ടിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി ലിസ്സിന്റെയും പരിചയവും സ്നേഹവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ഫ്ലോറൻസിനു സാധിച്ചത്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യക്തിയായിരുന്നു സിഡ്നി ഹെർബട്ട്. വമ്പിച്ച സമ്പത്തിന്റെ അധിപതിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അതിമനോഹര മന്ദിരങ്ങളിലൊന്നായി അക്കാലത്തു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന “വിൽട്ടൻ” എന്ന രമ്യഹർമ്മ്യത്തിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് ഐർലണ്ടിലും സ്കോട്ട്‌ലണ്ടിലും ധാരാളം വസ്തുക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ലിസ്സ് സൗന്ദര്യധാമമായ ഒരു യുവതിയായിരുന്നു. വിവാഹശേഷം അവർ കുറെ ദിവസങ്ങൾ റോമിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നു. തദ്വസരത്തിലാണ് സെലീനാ ഫ്ലോറൻസിനെ അവർ പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽതന്നെ വലിയൊരാകുണ്ഡം ലിസ്സിനു ഫ്ലോറൻസിന്റെ നേരെയുണ്ടായി.

1848 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ഫ്ലോറൻസും സെലീനയും റോമിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. അടുത്ത മാസം സിഡ്നിഹെർബട്ടും പത്നിയും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ, ഒരു ദിവസം ഫ്ലോറൻസ് ആ ദമ്പതികളോടുകൂടി ആഹാരം കഴിച്ചു. പിറ്റേ മാസം അവർ ചാർമൗത്ത് എന്ന സ്ഥലത്ത് ആരംഭിച്ച ഒരു ആരോഗ്യമന്ദിരത്തിന്റെ ഉൽഘാടനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് അവരോടുകൂടി പോകയും, മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവൾ അവരുടെ “വിൽട്ടൻ” മന്ദിരത്തിൽ താമസിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആസ്ത്രീകളുടെ നവീകരണവിഷയത്തിൽ അതീവതല്പരരായ പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളുമായി അവിടെവെച്ചു ഫ്ലോറൻസ് പരിചയപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആസ്ത്രീകളെ അവരുടെ നിന്ദ്യവും ദാരുണവുമായ നിലയിൽനിന്നു പ്രത്യുദ്ധരിക്കുന്നതിനു പൊതുജനാഭിപ്രായവും ഉണരുന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ട്, ആസ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളും മറ്റും

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുകൊല്ലമായി ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഫ്ലോറൻസിനോടു ഹെർബറ്റ് ദമ്പതികളും അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആസ്തികളെ സംബന്ധിച്ച സ്ഥിതിവിവരങ്ങളിൽ ഫ്ലോറൻസ് ഒരു വിദഗ്ദ്ധയാണെന്ന് അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുവാൻ തുടങ്ങി.

കെയ്സേർസ് വേർത്തിലേയ്ക്കു പോകുവാനുള്ള ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഉദ്ദേശം ഹെർബറ്റ് ദമ്പതികൾ മനസ്സിലാക്കി. അവർ ആ ആശയത്തോട് അനുകൂലികളാണെന്ന് അവളെ ധരിപ്പിച്ചു. ബെൻസെൻ ദമ്പതികൾ അവരുടെ പുത്രിയേയും കെയ്സേർസ് വേർത്തിലേയ്ക്കു യജ്ഞുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ തന്റെ അഭിലാഷങ്ങളും സാക്ഷാല്ക്കരിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു ഫ്ലോറൻസിനു തോന്നി. ഹെർബറ്റ് ദമ്പതികളും ബെൻസെൻ ദമ്പതികളും അനുകൂലിക്കുന്ന ഒരു വിഷയത്തോടു പ്രാതികൂലവും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ആരാണ് മുതിരുക? തീർച്ചയായും തന്റെ മാതാവു തനിക്ക് അനുമതി നല്ലമെന്നു ഫ്ലോറൻസ് സ്വയം ന്യായവാദം ചെയ്തു.

രോഗികളെ പരിചരിക്കുവാനുള്ള അത്യന്താഭിലാഷം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ “എമ്പ്ളി”യുടെ അടുത്തുള്ള “വെല്ലൊ” എന്ന ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കു ഫ്ലോറൻസ് പോയിത്തുടങ്ങി. അവിടെയുള്ള രോഗികളെ കണ്ടുപിടിച്ച് അവരെ അവൾ പരിചരിച്ചു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരും “പാത്ത്”യും അതറിഞ്ഞപ്പോൾ കുപിതരായി. അവർ അവളുടെ നേരെ അധിഷ്ഠിതപശരങ്ങൾ വർഷിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. തന്റെ മാനസികമായ മർദ്ദനത്തെ അതിന്റെ മുർദ്ധന്യത്തിലേയ്ക്കു ആനയിക്കുമാറു മറ്റൊരു സംഭവവും ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായി. നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായ റിച്ചാർഡ് മോൺക്റാൻ മൈൽസ് എന്ന ദേഹം ഫ്ലോറൻസിനെ വിവാഹംചെയ്യാൻ അഭിലഷിച്ചിരുന്ന ഒരു മാനുഷനായിരുന്നു. തനിക്ക് സുനിശ്ചിതമായൊരു മറുപടി നൽകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഫ്ലോറൻസിനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഫ്ലോറൻസാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവാഹാഭ്യർത്ഥനയെ നിരസിച്ചു.

നിന്ദയായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന രോഗാതുരപരിചരണജോ

ലിയോടുള്ള ഫ്ലോറൻസിന്റെ പ്രതിപത്തി, നല്ലൊരു വിവാഹം ലോപനയോട് അവർ കാണിച്ച നിരസനം, ഇവ രണ്ടും ഫ്ലോറൻസിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് സഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അവളെ അധികേഷപശരങ്ങൾകൊണ്ട് അഹോരാത്രം മദ്ദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ജീവിതം വീണ്ടും ദുസ്സഹമായി ഫ്ലോറൻസിനു തോന്നി. മനഃശ്ലേഷങ്ങൾ അവളുടെ മനസ്സിനെ പൊള്ളയാക്കിത്തീർത്തു. അവർ സംഭ്രാന്തിയോടുകൂടി ജനങ്ങളെ നോക്കിത്തുടങ്ങി. അന്യർ അവളോട് പറയുന്നതുപോലും അവർ കേൾക്കാതായി.

സെലീനാ വീണ്ടും ഫ്ലോറൻസിന്റെ സഹായത്തിനെത്തി. സെലീനായും അവളുടെ ഭർത്താവും ഈജിപ്തിലേയ്ക്കും, അവിടെ നിന്ന് ഗ്രീസ്സിലേയ്ക്കും യാത്രചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അവർ ഫ്ലോറൻസിനേക്കൂടി കൊണ്ടുപോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അതിനു സമ്മതി നല്കി. ഫ്ലോറൻസ് അവരോടുകൂടി യാത്രപുറപ്പെട്ടു.

ഈജിപ്തിലെ ആ യാത്രകൊണ്ട് ഫ്ലോറൻസിന് ഒരു ഗുണവുമുണ്ടായില്ല, അവളുടെ ഇംഗിതമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഫ്ലോറൻസിന് ചിത്തഭ്രമം ബാധിക്കുമോ എന്നു പോലും സെലീനാ ഭയന്നു. തന്റെ സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ഫ്ലോറൻസിനെ കെയ്സേർസ്വേർത്ത് സന്ദർശനത്തിനയയ്ക്കുവാൻ സെലീനാ തീരുമാനിച്ചു.

അവർ ബേർലിനിലെത്തി. ഫ്ലോറൻസ് ബേർലിനിലെ ആസ്പത്രികളും ആതുരശാലകളും സന്ദർശിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ കാഴ്ചകൾ അവളുടെ മനസ്സിനെ തട്ടിയുണർത്തി. ജൂലൈ 31-ാം-നു- ഫ്ലോറൻസ് അവളുടെ ഒരു പരിചാരികയോടുകൂടി കെയ്സേർസ്വേർത്തിലെത്തി. അന്നു രാത്രി അവർ ഒരു സത്രത്തിൽ താമസിച്ചിട്ടു, പിറ്റേന്നു ഫ്ലോറൻസ് പാസ്റ്റർഫ്ലീഡറിനെ ചെന്നു കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഫ്ലോറൻസിനെ തന്റെ സ്ഥാപനത്തിലെടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. തന്റെ പരിചാരികയെ സെലീനായും ഭർത്താവും താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് അവർ പറഞ്ഞയച്ചു.

ഫ്ലോറൻസ് രണ്ടാഴ്ചകൾ കെയ്സേർസ്വേർത്തിൽ താമസിച്ചു. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം കണ്ടുമനസ്സിലാ

ക്കയും, ശിശുക്കളെ പരിചരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തല്ലാതെ രോഗാതുര പരിചരണമൊന്നും ഫ്ലോറൻസ് ചെയ്തില്ല. കെയ്സേർസ് വേത്തിലെ ആസ്ത്രിയിൽ യാതൊരു വക ദുർഗ്ഗന്ധവും അവർ കണ്ടില്ല. അവിടത്തെ പ്രധാന ഭിക്ഷക്ക് ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു. പുരുഷന്മാരായ ഡോക്ടർമാർ ആത്മതന്നെ ആസ്ത്രിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നില്ല. പുരുഷന്മാരായ രോഗികളുടെ ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നത് പുരുഷന്മാരായ നേഴ്സുമാർ തന്നെയായിരുന്നു.

ഓഗസ്റ്റ് 13-ാം-നു ഫ്ലോറൻസ് കെയ്സേർസ് വേത്തിൽ വിട്ടു. അവളുടെ കായികവും മാനസികവുമായ ശക്തികൾ രണ്ടാഴ്ചകൾക്കൊണ്ടു തന്നെ തിരിച്ചുകിട്ടിയതായി അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. കെയ്സേർസ് വേത്തിലെ അതുളതകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ 'സമയം കൊല്ലി'കളായ വനിതകൾക്കു കെയ്സേർസ് വേർത്തു നല്കുന്ന സന്ദേശത്തെയും പറ്റി പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്നതായ 32 പേയ്ജുകളുള്ള ഒരു ലഘുലേഖ ഒരാഴ്ചക്കൊണ്ടു ഫ്ലോറൻസ് എഴുതി സെലീനായുടെ ഭർത്താവിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ഈ ലഘുലേഖ 1851-ൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തയുണ്ടായി.

ഓഗസ്റ്റ് 21-ാം-നു ഫ്ലോറൻസ് "ലിഹേഴ്സി"ൽ തിരിച്ചെത്തി. പക്ഷെ, ആ പ്രത്യാഗമനസന്തോഷം കുറച്ചു നേരത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ നീണ്ടുനിന്നുള്ളൂ. പുത്രിയുടെ കെയ്സേർസ് വേർത്ത് സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഹാനി ക്ഷിപ്രമായി. അധിഷ്ഠിതപരങ്ങൾ വീണ്ടും വെളിപ്പെട്ടു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ ജീവിതം വീണ്ടും ക്ലേശനിർഭരമായിത്തീർന്നു.

അവിചാരിതപ്രതിബന്ധങ്ങൾ

സ്വപ്നങ്ങളുടെ ശകാരങ്ങളും മർദ്ദനങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു തോടുകൂടി ഫ്ലോറൻസിന് അവരോടുണ്ടായിരുന്ന മമതയും മാറാം വന്നുതുടങ്ങി. തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വപ്നങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും, അവരിൽനിന്ന് ആനുകൂല്യങ്ങളും ആശിസ്സുകളും ആശിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താണെന്നും, അതുകൊണ്ടു സ്വയമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് തന്റെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയെ സഹായിക്കുന്ന ഏകമാർഗ്ഗമെന്നും അവർ കണ്ടു. കെയ്സേർസ് വേർത്തിലേയ്ക്കു വീണ്ടും പോകുന്നതിനു ഫ്ലോറൻസു തീർച്ചയാക്കി.

ആസ്സതികളെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിനു മാറാം വന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു സമയമായിരുന്നു അത്. ഹെർബട്ട്, ബൺസെൻ, ബ്രെയ്സ് ബ്രിഡ്ജ് ആദിയായവർ ആനുകൂല്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച ഒരു വിഷയത്തോടു ഹാനിയ്ക്കു് ഇനിയും ചെറുത്തുനില്ക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നായി. ഫ്ലോറൻസ് കെയ്സേർസ് വേർത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നതിന് അനുവാദം നല്കുവാൻ ഹാനി നിർബ്ബന്ധിതയായി. പക്ഷേ അവർ കെയ്സേർസ് വേർത്തിലേയ്ക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് ആത്മദരിയരുതെന്നായി ഹാനിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ശാഠ്യം. മാത്രമല്ല, മൂന്നു മാസങ്ങളിലധികം ഫ്ലോറൻസ് അവിടെ താമസിയ്ക്കരുതെന്നും അവർക്കു നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു.

ആസ്സതിയോടനുബന്ധിതമായിരുന്ന അനാഥശിശുമന്ദിരത്തിലായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസ് കെയ്സേർസ് വേർത്തിൽ താമസിച്ചത്. ആ അനാഥമന്ദിരത്തിലെ ശിശുക്കളുടെ പരിചരണവും ആസ്സതിയിലെ ജോലികളും പരിശീലിയ്ക്കുവാൻ ഈ സന്ദർഭം ഫ്ലോറൻസ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ആസ്സതിയിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ശസ്ത്രക്രിയകളും അവർ നേരിടുകണ്ടു മനസ്സി

ലാക്കി. അവളുടെ ആ താമസത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ഹെർബർട്ട് ദമ്പതികൾ അവളെ സന്ദർശിച്ചു. 1851 ഒക്ടോബർ 8-ാം- ഫ്ലോറൻസ് തന്റെ മാതാവിന്റെയടുത്തു തിരിച്ചെത്തി.

കേയ്സേർസ്വേർത്തിലെ പരിശീലനം രോഗാതുരപരിചരണത്തിനു ഫ്ലോറൻസിലുണ്ടായിരുന്ന അഭിലാഷത്തെ അനേകശതം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ലണ്ടനിലെ ഒരു വലിയ ആസ്ത്രീയിൽപോയി കൂടുതൽ പരിശീലനം സമ്പാദിക്കുവാൻ അവളുടെ ഹൃദയം വെമ്പൽക്കൊണ്ടു. പക്ഷെ, തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി ആ ആഗ്രഹത്തെ അവൾക്കു കടിഞ്ഞാണിട്ടു നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിവന്നു. **H 431**

1852-ൽ ഫ്ലോറൻസ് റോമൻകത്തോലിക്ക സഭയിലെ ഒരു വൈദികനായിരുന്ന ഫാദർ മാനിങ്ങുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനിടയായി. ആ പരിചയബന്ധം പ്രബലപ്പെട്ടതോടു കൂടി രോഗാതുരപരിചരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തന്റെ അഭിലാഷത്തെയും, എന്നാൽ ആ വിഷയത്തിൽ തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന വെറുപ്പിനേയും എതിർപ്പിനേയും ഫ്ലോറൻസ് ഫാദർ മാനിങ്ങിനെ അറിയിച്ചു. സന്യാസികളായ സ്ത്രീകൾ രോഗാതുരപരിചരണം ചെയ്തിരുന്നതും, സദാചാരപരമായ വിപത്തുകളില്ലാതിരുന്നതുമായ ഒരു കത്തോലിക്കാസ്ത്രീയിൽ ഫ്ലോറൻസിനു വേണമെങ്കിൽ പ്രവേശനം വാങ്ങിക്കൊടുക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം അവളോടു പറഞ്ഞു. 1852-ൽ അദ്ദേഹം സുനിശ്ചിതമായ ഒരു നിദ്ദേശം ഫ്ലോറൻസിന്നുനല്കി. ഫ്ലോറൻസിന്റെ ആഗ്രഹത്തെ അദ്ദേഹം ചില സ്ഥാപനഭാരവാഹികളെ അറിയിച്ചെന്നും, ഡബ്ലിനിലെ “സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് മേഴ്സി” (Sisters of Mercy) സഹോദരികളും, പാരീസിലെ “സിസ്റ്റേർസ് ഓഫ് ചാരിറ്റി” (Sisters of Charity) സഹോദരികളും നടത്തിയിരുന്ന ആസ്ത്രീകളിൽ ഫ്ലോറൻസിനു രോഗപരിചരണപരിശീലനത്തിനുള്ള പ്രവേശനം ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, വേണമെങ്കിൽ അവൾക്കു പോകാമെന്നുമായിരുന്നു ആ നിദ്ദേശം.

ഫാദർ മാനിങ്ങിന്റെ നിദ്ദേശം സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻതന്നെ ഫ്ലോറൻസ് തീർച്ചയാക്കി. ആദ്യം ഡബ്ലിനിലേയ്ക്കും, അന്നു

നരം പാരിസിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഫാനിയും “പാത്ത്”യും വീണ്ടും ക്ഷുഭിതരായി. ഡബ്ലിനിലേയ്ക്കും പാരിസിലേയ്ക്കും പോകണമെന്നുണ്ടായ ആശയം തന്റെ മാതാവിന്റെയും സഹോദരിയുടെയും മദ്ദനംമൂലം ഫ്ലോറൻസിനു നിരാകരിയ്ക്കേണ്ടിവന്നു.

“ഫ്ലോ”യുടെ സ്നേഹിതർ ഭയാക്രാന്തരായി. ഫാനി ഫ്ലോറൻസിനോട് അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന നയം നിന്ദ്യവും നിർദ്യയവുംമാത്രമല്ല, അത് ഉന്മാദപരവുംകൂടിയാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നി. ഫാനി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്ന കാരണത്താൽ, “ഫ്ലോ”യുടെ ഉൽകൃഷ്ടമായ കഴിവുകളെയും ജീവിതത്തെത്തന്നെയും നിഹനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അക്രമമാണെന്ന് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഓണ്ട്മേയ്ക്കും മിസിസ് ബ്രെയ്ഡ്ലിനും ഈ വിഷയത്തിൽ ഇടപെടേണ്ടതു തങ്ങളുടെ കടമായി തോന്നി. അവർ ഫാനിയെ സമീപിച്ചു ന്യായവാദങ്ങൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഫാനിയിൽ ഒരു ആശയപരിവർത്തനംവരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

ഫ്ലോറൻസിനെ സാലിസബറി ആസ്സൂട്ടിയിൽ പ്രവേശിപ്പിപ്പിക്കുവാൻ 1845-ൽ ശ്രമംചെയ്ത ഡോക്ടർ ഫെൽറ്റും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും ഡബ്ലിനിലേയ്ക്കു പോകുന്ന ഒരു സന്ദർഭമായിരുന്നു അത്. അവർ ഫ്ലോറൻസിനെയും തങ്ങളുടെകൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഫാനിയുടെ അനുവാദം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഫാനി അനുമതി നല്കി. ഡബ്ലിനിലെത്തുമ്പോൾ ഫാദർ മാനിങ്ങിന്റെ ശുപാർശയോടുകൂടി അവിടത്തെ “സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് മേഴ്സി” സന്യാസിനികൾ നടത്തിയിരുന്ന ആസ്സൂട്ടിയിൽ പ്രവേശിച്ചു പരിശീലനം സമ്പാദിക്കാമെന്നു ഫ്ലോറൻസും നിശ്ചയിച്ചു.

പക്ഷെ, ഡബ്ലിനിലെത്തിയപ്പോൾ ആ ആസ്സൂട്ടിക്കെട്ടിടങ്ങളുടെ പുനരുദ്ധാരണജോലികൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭമായിരുന്നതിനാൽ ഫ്ലോറൻസിനു പരിശീലനത്തിനുള്ള സൗകര്യം ലഭിച്ചില്ല. എങ്കിലും, അവർ ഡബ്ലിനിലെ മറ്റുള്ള ആസ്സൂട്ടികൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിന് ആ സന്ദർഭം വിനിയോഗിച്ചു.

1852 ഒക്ടോബറിൽ പാരിസിലേയ്ക്കു പോകുവാനും, ഫാദർ മാനിങ്ങിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പാരിസിലെ “സി

സ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി" സന്യാസിനികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആസ്വത്രികളിൽ പരിശീലനം സമ്പാദിക്കുവാനും, ഫ്ലോറൻസ് തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷെ, ധനപരമായ ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾകൊണ്ടു, ഫാനിയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ അവർക്കു പാരിസിയിലേക്കു പോകുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല. പുതിയുടെ ആപ്തമായ സംരംഭത്തെയും ഫാനി വീണ്ടെടുക്കുവാൻ എതിർത്തു. വീണ്ടും "ഫ്ലോ"യുടെ ക്ഷേമകാംക്ഷികളായ ഹെർബറ്റ്, ബെൺസെൻ, ബ്രെയ്ഡ്സ് എന്നിവർ ഫാനിയുടെ അടുത്തത്തി ഫ്ലോറൻസിനുവേണ്ടി വാദിച്ചു. തൽഫലമായി, മകളുടെ ഇംഗിതത്തിനു ഫാനി വഴിപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി ഫാദർ മാനിങ്സ് പാരിസിലെ സന്യാസിനികൾക്കു എഴുതി അയച്ചു. അപ്പോൾ നൈററിൻറെയ്ക്ക് കുടുംബത്തോടു രക്തബന്ധമുള്ള ഒരു വൃദ്ധ സ്ത്രീയ്ക്ക് രോഗം മുർച്ഛിച്ചുകൊണ്ടു പാരിസിയിലേക്കുള്ള യാത്ര "ഫ്ലോ"യ്ക്കു നിട്ടിവെക്കേണ്ടിവന്നു.

മേരി ക്ലാക്ക് ജൂലിയസ് മോളിനെ വിവാഹംചെയ്തു പാരിസിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. 1854 ഫിബ്രുവരി 4-ാംനു ഫ്ലോറൻസ് മേരി ക്ലാക്കിന്റെ അടുത്തത്തി. ഒരു മാസത്തോളം മേരി ക്ലാക്കിന്റെ അടുത്തു താമസിച്ചുകൊണ്ടു പാരിസിലുള്ള എല്ലാ ആസ്വത്രികളുടെയും ഒരു പര്യവേഷണം നടത്താമെന്നായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഫ്ലോറൻസിനു പാരിസിലെ എല്ലാ ആസ്വത്രികളിലും യഥേഷ്ടം കടന്നുചെല്ലുന്നതിനുള്ള രേഖാമൂലമായ ഒരു അനുമതി ജൂലിയസ് മോൾ ഗവണ്മെണ്ടധികൃതരിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ആസ്വത്രികളുടെ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം ഫാദർ മാനിങ്സിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി തനിയ്ക്കു പാരിസിലെ "സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി" സന്യാസിനികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആസ്വത്രിയിൽ പരിശീലനാർത്ഥം പ്രവേശിക്കാമെന്നും അവർ കരുതി.

ഒരു മാസത്തോളം ഫ്ലോറൻസ് പാരിസിലെ ആസ്വത്രികളും അഗതിമന്ദിരങ്ങളും സന്ദർശിക്കുന്നതിലും, ആസ്വത്രികളിൽ ഡോക്ടർമാർ രോഗികളെ പരിശോധിക്കുന്ന രീതികളും ശസ്ത്രക്രിയകളുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിലും കഴിച്ചുകൂട്ടി. താൻ സന്ദർശിച്ച ആസ്വത്രികളെപ്പറ്റി സവിസ്തര

മായ വിവരങ്ങൾ അവർ കുറിച്ചെടുത്തു. ആസ്സൂതികളെയും ബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും ശേഖരിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി അവർ ഒരു പ്രസ്താവലി തയ്യാറാക്കുകയും അവ ഫ്രാൻസിലെയും ജർമ്മനിയിലെയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെയും ആസ്സൂതികളിലേയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയുംചെയ്തു. യൂറോപ്പിലെ എല്ലാ ആസ്സൂതികളെയും, ആ ആസ്സൂതികളിലോരോന്നിലുമുണ്ടായിരുന്ന നേഴ്സിങ്ങ് ഏർപ്പാടുകളെയുംപറ്റിയുള്ള പുണ്യമായ വിവരങ്ങളും അവർ സമ്പാദിച്ചു. ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഹോറൻസ് സമാഹരിച്ച വിവരങ്ങൾ ആസ്സൂതിയെസ്സുംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളിൽ അവളെ അഭിജ്ഞയാക്കിത്തീർക്കുക മാത്രമല്ല, അവളെ തദ്വിഷയത്തിൽ ഒരു വിദഗ്ദ്ധയാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

“സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി” സന്യാസിനികളുടെ ആസ്സൂതിയിൽ ഹോറൻസിനു ചേരുവാനുള്ള സമയം സമാഗതമായി. അവർ ആ ആസ്സൂതിസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ആധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്ന റവ: മദറിനെ ചെന്നുകണ്ട പ്രവേശനത്തിനുള്ള തീയതിയും നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷെ, ആ നിശ്ചിതതീയതിയുടെ തലേദിവസം നിയതി വീണ്ടും അവർക്കു പ്രതികൂലമായിത്തീർന്നു. അവളുടെ അമ്മമ്മയ്ക്കു രോഗം കലശലാണെന്നും ‘അതുകൊണ്ട്’ ഉടനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടണമെന്നുമുള്ള ഒരു സന്ദേശം ഹോറൻസിനു ലഭിച്ചു. അവർ ഉടനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി.

തന്റെ ഹൃദയാഭിലാഷങ്ങളുടെ സാക്ഷാല്ക്കാരത്തിനും ജീവിതലക്ഷ്യങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിയ്ക്കും വലിയൊരു പ്രതിബന്ധമായി നിന്നിരുന്ന തന്റെ കുടുംബവുമായുള്ള ബന്ധം അവസാനിപ്പിയ്ക്കുവാൻതന്നെ അവർ തീർച്ചയാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, പാരീസിലെ തന്റെ പരിശീലനത്തിനുശേഷം ഒരു ജോലിയിൽ പ്രവേശിയ്ക്കണമെന്നു ഹോറൻസ് തീരുമാനിച്ചു. അവളുടെ സ്നേഹിതകൾക്കും ആ അഭിപ്രായംതന്നെയാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവർ ഹോറൻസിനു യോജിച്ചതായ ഒരു ജോലി അന്വേഷിയ്ക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. സാമ്പത്തികകഴിവുകളില്ലാതിരുന്ന കുലീനകുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾക്ക് രോഗബാധയുണ്ടായാൽ അവരെ ശുശ്രൂഷിയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം മഹിളകളുടെ ഒരു കമ്മിറ്റി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നടത്തുന്നുണ്ടായി

രുന്നു. അതിന്റെ ഭരണസാരഥ്യം വഹിക്കുവാൻ ശരിയായ ആളില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന് സാരമായ കോട്ടം തട്ടിയിരുന്നു. കമ്മിറ്റിയുടെ അധ്യക്ഷയായിരുന്ന ലേഡി കാനിങ്ങ് ആ സ്ഥാപനത്തിന് ഒരു സുപ്രഭാഭിനേ അന്വേഷിച്ചുനടക്കുകയുമായിരുന്നു. കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരു ഗുമായ ലിസ്റ്റ് ഹെർബറ്റ് ഫ്ലോറൻസിനെ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സുപ്രഭാഭിയായി നിയമിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സുപ്രഭാഭിയായിരിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ലേഡി കാനിങ്ങ് ഫ്ലോറൻസിന് എഴുതി. തന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം സ്ഥാപനം ഭരിക്കുവാനുള്ള പൂർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകയാണെങ്കിൽ സുപ്രഭാഭിന്റെ ജോലി സ്വീകരിക്കാമെന്നു ഫ്ലോറൻസ് മറുപടിനൽകി. സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പുതിയ കെട്ടിടം പൂർത്തിയായ ഉടനെ ഫ്ലോറൻസ് ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ കമ്മിറ്റി നിർദ്ദേശിച്ചു. പക്ഷെ, കെട്ടിടം പൂർത്തിയാകുവാൻ കുറച്ചുകൂടി കാലവിളംബം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു, പാരിസി ലേക്കു പോയി രോഗാതുരപരിചരണത്തിലുള്ള തന്റെ പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കാമെന്നു ഫ്ലോറൻസ് തീരുമാനിച്ചു.

1853 മെയ് 30-ാംനു- ഫ്ലോറൻസ് പാരിസി ലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ജൂൺ 8-ാംനു- അവർ “സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി” സന്യാസിനികളുടെ ആസ്ത്രയിൽ പരിശീലനത്തിനു ചേർന്നു. പക്ഷെ, രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളെ “പോളൻ” എന്ന രോഗം ബാധിച്ചു. മേരി ക്ലാക്ക് അപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു ജൂലിയസ് മോർ ഫ്ലോറൻസിന്റെ രോഗം ഭേദമായ ഉടനെ അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി തന്റെ കൂടെ താമസിപ്പിച്ചു. അനന്തരം അവർ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങി. എന്നാൽ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കു പോകാതെ, അവർ താമസസൗകര്യമുള്ള ഒരു കെട്ടിടമെടുത്ത് അവിടെ താല്ക്കാലികമായി താമസമുറപ്പിച്ചു. താൻ ഭരണഭാരം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ച രോഗപരിചരണസ്ഥാപനത്തിന്റെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ പണി പൂർത്തിയായതുകൊണ്ട്, ആ സ്ഥാപനം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നമ്പർ 1, ഹാർലി സ്റ്റ്രീറ്റിലേക്കു 1853 ഓഗസ്റ്റ് 12-ാംനു- ഫ്ലോറൻസ് താമസം മാറ്റി.

പ്രത്യുദ്ധാരണജോലിയിൽ

“ഫാർലി സ്റ്റീറിംഗി”ലെ രോഗപരിചരണസ്ഥാപനത്തിന്റെ ആധിപത്യം തന്നിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ആ സ്ഥാപനത്തെ സമുദ്ധരിയ്ക്കുവാനുള്ള യത്നങ്ങളിലാണ് ഫ്ലോറൻസിന്റെ ശ്രദ്ധ ഉടനെ പതിഞ്ഞത്. ചെറിയൊരു ആസ്ത്രീയായിരുന്ന പ്രസ്തുതസ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമമാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള നടപടികൾ അവർ സ്വീകരിച്ചു. ആസ്ത്രീയിൽ അവശ്യം വേണ്ടിയിരുന്ന പല പരിഷ്കരണങ്ങളും വരുത്തുവാൻ അവർ കമ്മിറ്റികളുടെ അനുവാദം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും ഓരോ കമ്മിറ്റികളാണ് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭരണഭാരം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പക്ഷേ, ഭരണപരമായ യാതൊരു പരിചയവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ധനസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു പുരുഷന്മാരുടെ കമ്മിറ്റിയിലായിരുന്നു. വരുവിലവു കണക്കുകൾക്കൊന്നും നിഷ്കളങ്കരായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. രണ്ടു കമ്മിറ്റികളും തമ്മിൽ എപ്പോഴും ശബ്ദം കൂടുകയായിരുന്നു പതിവ്. തന്മൂലമുള്ള അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ മൂലം ആസ്ത്രീയ്ക്കു യാതൊരു പുരോഗതിയുമുണ്ടായില്ല.

ആസ്ത്രീയുടെ രണ്ടാമത്തെ നിലയിലായിരുന്നു രോഗികൾ ശയിച്ചിരുന്നത്. അവർക്കാവശ്യമായ ആഹാരവും മറ്റും താഴെനിന്ന് മുകളിലേക്കു നിലയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. അതൊരു സമയനഷ്ടം മാത്രമല്ല, നേഴ്സുമാർക്കു കൂടുതൽ ക്ലേശകരവുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആസ്ത്രീയിൽ “ലിഫ്റ്റ്” സമ്പ്രദായം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന ഫ്ലോറൻസി കമ്മിറ്റിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതുപോലെയുള്ള

മറ്റു പരിഷ്കരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവർ കമ്മിറ്റിയ്ക്കു നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. അവ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കമ്മിറ്റിയ്ക്കു നിർവാഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഫ്ലോറൻസ് ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചയാഴ്ചയിൽതന്നെ കമ്മിറ്റികളുമായി ഒരു സംഘട്ടനത്തിനു കാരണമുണ്ടായി. ചച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അംഗങ്ങൾക്കുമാത്രമേ ആസ്സതിയിൽ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചുകൂട്ടൂ എന്നായിരുന്നു കമ്മിറ്റികളുടെ നിർബ്ബന്ധം. എന്നാൽ രോഗികളുടെ മതം നോക്കിയല്ല അവർ ആസ്സതിയിൽ പ്രവേശനം നൽകേണ്ടതെന്നും, മതമേതായാലും രോഗം ബാധിച്ചവർക്കെല്ലാം ആസ്സതിയിൽ പ്രവേശനം നൽകണമെന്നും, ഫ്ലോറൻസ് കമ്മിറ്റിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. വലിയ എതിർപ്പ് ഈ വിഷയത്തിലുണ്ടായെങ്കിലും, ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഈ നിർദ്ദേശവും കമ്മിറ്റിയ്ക്കു സ്വീകരിക്കേണ്ടതായി വന്നു.

ആസ്സതിയിലെ പാചകശാലയിലാണ് ഫ്ലോറൻസിന്റെ ശ്രദ്ധ അനന്തരം പതിഞ്ഞത്. പല കൃത്രിമങ്ങളും അവിടെ നടന്നിരുന്നതായി അവർ കണ്ടു. പല ആസ്സതികളിലും ഇന്നു ചെയ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ അന്നും കൺട്രാക്ടർമാരാണ് പാചകശാലയിലേയ്ക്കുള്ള സാമാനങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. സാമാനങ്ങളുടെ തൂക്കത്തിലും അളവിലുമെല്ലാം വലിയ കൃത്രിമങ്ങൾ അവർ ചെയ്തിരുന്നു. അവയെല്ലാം ഫ്ലോറൻസ് കണ്ടുപിടിക്കുകയും, കോൺട്രാക്ട് സമ്പ്രദായം നിറുത്തിക്കൊണ്ട്, ആസ്സതിയിലേയ്ക്കൊരുവശമായ സാമാനങ്ങൾ സത്യസന്ധരും പ്രശസ്തരായ കമ്പനികളിൽനിന്നു നേരിട്ട് ആവശ്യാനുസൃതം വാങ്ങുന്ന പതിവ് അവർ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ആസ്സതിയിലെ കട്ടിലുകൾ, മേശകൾ, അലമാരികൾ ആദിയായവയെല്ലാം ജീണ്ണിച്ചവയും അടുക്കുപിടിച്ചവയുമായിരുന്നു. അവയ്ക്കൊരുവശമായ ജീണ്ണോദ്ധാരണവേലകൾ അവർ ചെയ്തില്ലയും, തേച്ചു കഴുകി ശുദ്ധിവരുത്തുകയും ചെയ്തു. ആസ്സതിയിലെ വിവിധാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയിരുന്ന തൂണികളും, രോഗികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പുതപ്പുകളും അധികപക്ഷവും കീറിയവയും വൃത്തിശുന്ധവുമായിരുന്നു. അവയിൽ നിരാകരിക്കേണ്ടത് ഉപേക്ഷിക്കുകയും, ബാക്കിയുള്ളത് അലക്കുകയും തൃപ്പി

ച്ചും ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കും പോരാതെ വന്നത് പുതുതായി വാങ്ങിയതും ചെയ്തു. ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി കമ്മിറ്റി നിയുക്തസംഖ്യയിൽ കൂടുതൽ വിനിയോഗിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട്, ഫ്ലോറൻസ് തന്റെ മാതാവിനെപ്പറ്റി തലയണ ഉറകൾ, മേശവിരിപ്പുകൾ, പുതപ്പുകൾ ആദിയായവ സമ്പാദിച്ചു.

ആരംഭത്തിൽ കമ്മിറ്റികൾക്കു ഫ്ലോറൻസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് ഒരു പ്രാതികൂല്യമനോഭാവമാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും, അതു സാവധാനം മാറിത്തുടങ്ങുകയും, ഫ്ലോറൻസിന് അവരുടെമേൽ അനന്യസാധാരണമായ ഒരു സ്വാധീനശക്തി ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. തന്മൂലം, ധനവ്യയകാര്യത്തിലും അവർക്കൊരു നിയന്ത്രണശക്തി ഉണ്ടായി.

ആസ്ത്രിയിലെ അഴിമതിക്കാരായ ജോലിക്കാർ തങ്ങളുടെ അഴിമതികൾ പുറത്താക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ രാജിവെച്ചുപിരിഞ്ഞു. രോഗികളിൽനിന്നു കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന “ഹൌസ് സർജൻ” ഫ്ലോറൻസ് ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ച് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജോലി രാജിവെച്ചു. അയാളുടെ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു വേറൊരു ഡോക്ടറെ ഫ്ലോറൻസ് നിയമിച്ചു.

ആസ്ത്രിയിലെ നേഴ്സുമാരുടെ നിയമനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു സ്ത്രീകളുടെ കമ്മിറ്റിയിലായിരുന്നു. ഫ്ലോറൻസ് ആ അധികാരം ആസ്ത്രിയിലെ ഡോക്ടർമാരിലേയ്ക്കു മാറ്റി. രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുവാനുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വം ഡോക്ടർമാർക്കാണെന്നും, ആ വിഷയത്തിൽ കൈകടത്തുവാൻ കമ്മിറ്റിയ്ക്കു യാതൊരു അർഹതയുമില്ലെന്നും ഫ്ലോറൻസ് നിഷ്കീഴിച്ചു. രോഗികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പരാതികളുണ്ടെങ്കിൽ അവ തന്നോടു നേരിട്ടു പറയണമെന്നും, മരിച്ചുപോകുമെന്ന ഘട്ടത്തിലല്ലാതെ ഒരു രോഗിയേയും രണ്ടു മാസത്തിൽ കൂടുതൽ ആസ്പത്രിയിൽ താമസിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നും, ഫ്ലോറൻസ് രണ്ടു പുതിയ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കി.

ആസ്പത്രിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ മാത്രമല്ല ഫ്ലോറൻസ് വ്യാപൃതയായത്. രോഗികളുടെ പരിചരണകൃത്യത്തിലും അവർ ജാഗരൂകയായി. രോഗികളോട് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന

നിഷ്ഠാമയ സ്നേഹവും ദയയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഫ്ലോറൻസിയിലേക്കു ഹാദാകർഷിച്ചു. രോഗവിമുക്തിയുണ്ടായി. ആസ്ത്രി വിട്ടുപോയിട്ടുള്ള അനേകമനേകം സ്ത്രീകളിൽനിന്നു ഫ്ലോറൻസിനു ദിനേനയെന്നോണം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കത്തുകൾ അവർക്കു ഫ്ലോറൻസിനോടുണ്ടായിരുന്ന ആരാധനാതുല്യമായ പ്രതിസ്നേഹത്തിന്റെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും ഉത്തമരേഖകളായിരുന്നു.

അധഃപതിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ ആസ്ത്രിയെ പ്രത്യുദ്ധരിയ്ക്കുന്നതിലും, അതിനെ വിജയകരമായി ഭരിയ്ക്കുന്നതിലും തനിമുള്ള കഴിവു നിസ്സിമമായിരുന്നു എന്ന് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഫ്ലോറൻസ് വ്യക്തമാക്കി. അവളുടെ സദൃശസ്സ് ആ ആസ്ത്രിമന്ദിരത്തിൽനിന്നു വെളിയിലേക്കു വ്യാപിപ്പിച്ചുവെന്ന് തുടങ്ങി.

1854-ലെ വസന്തത്തിൽ, ആസ്ത്രികളിലെ നേഴ്സുമാരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെ നന്നാക്കുവാൻവേണ്ടി അതിനു സഹായകമായ തെളിവുകളും വിവരങ്ങളും സമ്പാദിയ്ക്കുവാനായി ഫ്ലോറൻസ് മറ്റുള്ള ആസ്ത്രികൾ സന്ദർശിച്ചു. ആ കൊല്ലം മെയ് 29-ാം-നു- സിഡ്നി ഹെർബർട്ടിന്റെ ഭാര്യ ലിസ്സ് ഫ്ലോറൻസിനെഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു:—“.....ആസ്ത്രികളിൽ നിലകൊള്ളുന്ന അഴിമതികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനായി വല്ല വസ്തുതകളും നല്ലവർക്കഴിയുമോ എന്നു ഭവതിയ്ക്കുതോന്നുവാൻ എന്റെ ഭർത്താവ് എന്നോട് അവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നേഴ്സുമാരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയുള്ള യഥാർത്ഥവിവരങ്ങൾ ലഭിയ്ക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ കറഞ്ഞ ശമ്പളനിരക്കിനേയും അവരുടെ താമസത്തിനുള്ള അസൗകര്യങ്ങളെയും ദുരീകരിയ്ക്കുവാനും, പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ തദ്വിഷയത്തിലേക്കു സമാകർഷിയ്ക്കുവാനും സാധിയ്ക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.”

ഈ വിഷയം ഫ്ലോറൻസും സിഡ്നി ഹെർബർട്ടുമായി ദിവസേനയുള്ള കത്തിടപാടുകൾക്കു വഴി തെളിച്ചു. ഫ്ലോറൻസ് പല റിപ്പോർട്ടുകളും ഹെർബർട്ടിനയച്ചു; അദ്ദേഹം കൂടുതൽക്കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അവളിൽനിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ആസ്പത്രികളിലെ നേഴ്സുമാരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ

നന്നാക്കുക അത്ര വിഷമരഹിതമായൊരു കൃത്യമായിരുന്നില്ല. നേഴ്സുമാരുടെ നിയമനംതന്നെ അക്കാലത്തു കൈക്കലികൊണ്ടോ സ്വജനപക്ഷപാതിത്വംകൊണ്ടോ ആണ് സാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. നേഴ്സുമാരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഭേദപ്പെടുത്തണമെന്നോ ആസ്പതികൾ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നോ അതിനുത്തരവാദികളായ വല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് അവരുടെ ഉദ്യോഗങ്ങൾതന്നെ നഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നു. സുശിക്ഷിതരും, നേഴ്സിങ്ങിൽ നല്ല പരിചയവും പകരയും സിദ്ധിച്ചവരും, സ്വഭാവശുദ്ധിയുള്ളവരുമായ പുതിയ നേഴ്സുമാരാണ് അന്നത്തെ അടിയന്തരാവശ്യമെന്നു ഹെർബട്ട് ദമ്പതികളെപ്പോലെ മനസ്സിലാക്കയും, ആ അടിയന്തിരാവശ്യസാധ്യതയ്ക്കുവേണ്ടി യത്നിക്കയും ചെയ്തിരുന്നവർ അന്നു വളരെ കുറവായിരുന്നു.

രോഗാതുരപരിചരണവിഷയത്തിൽ പ്രാവീണ്യവും സ്വഭാവശുദ്ധിയും സേവനസന്നദ്ധതയുമെല്ലാം ഒത്തിണങ്ങിയ നേഴ്സുമാരെ എവിടെനിന്നാണ് സമ്പാദിക്കുകയെന്നതും അന്നു വലിയൊരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. ഈ ഗുണഗണങ്ങളുള്ള നേഴ്സുമാർ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആസ്പതികളിൽ മെയ്ക്കൻ ജോലി വഹിക്കുവാൻവേണ്ടി സമർത്ഥരും വിശ്വാസയോഗ്യരായ രണ്ടു നേഴ്സുമാരെ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് പാരീസിൽവെച്ചു പരിചയപ്പെടുവാനിടയായ ഒരു ഡോക്ടർ 1854 ജൂൺമാസത്തിൽ ഫ്ലോറൻസിനെഴുകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഗുണഗണങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു നേഴ്സിനേയും താനറിയുകയില്ലെന്നാണ് ഫ്ലോറൻസ് അതിനു മറുപടി അയച്ചത്. അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നേഴ്സുമാരെ നന്നാക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു പദ്ധതിയും തയ്യാറാക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, മാനുതയുള്ളവരും, വിശ്വാസയോഗ്യരും, സേവനസന്നദ്ധരും, രോഗാതുരപരിചരണം ശാസ്ത്രീയമായി പഠിച്ചവരും, സർവ്വോപരി സ്വഭാവശുദ്ധിയുള്ളവരുമായ നേഴ്സുമാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്, അതിന്നനുയോജ്യമായ ഒരു പരിശീലനവിദ്യാലയമാണ് ആദ്യം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതെന്ന് ഫ്ലോറൻസ് കണ്ടു. അതെ, പുതിയ രീതിയിലുള്ള നേഴ്സിനെ സംജാതമാക്കുകയാണ് തന്റെ പ്രഥമകർത്തവ്യമെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി.

തന്റെ ഈ ആശയത്തെ ആ ആസ്പത്രിയിലെ സർജ്ജനായി വർത്തിച്ചിരുന്ന ദേഹവും അക്കാലത്തെ പ്രഖ്യാതസർജ്ജനായിലൊരാളായിരുന്ന ഡോക്ടർ ബൌമേനോട് ഫ്ലോറൻസ് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം “ഹാർലി സ്ട്രീറ്റ്”ലെ ആസ്പത്രിയിൽവെച്ചു ചെയ്ത വിഷമമേറിയ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയാവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേഴ്സായി വർത്തിച്ചത് ഫ്ലോറൻസായിരുന്നു. ആ ആസ്പത്രിയുടെ പ്രത്യുദ്ധാരണത്തിനായി ഫ്ലോറൻസ് ചെയ്ത പ്രശസ്തകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നേഴ്സിങ്ങിനുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള തന്റെ ആശയത്തെപ്പറ്റി ഫ്ലോറൻസ് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഫ്ലോറൻസ് അവളിലുള്ള അത്ഭുതശക്തികളെ ആ ചെറിയ ആസ്പത്രിയ്ക്കുവേണ്ടി പാഴാക്കിക്കളയുകയാണെന്നും, താൻ ഒരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്ന “കിങ്സ്” കോളേജ് ആസ്പത്രി” പുനരുദ്ധരിച്ചുവരികയാണെന്നും, അവിടെ നേഴ്സുമാരുടെ സുപ്രഭാസായി ഫ്ലോറൻസിനെ നിയമിച്ചുകിട്ടുവാൻ തന്റെ സ്വാധീനശക്തി അദ്ദേഹത്തിന് ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും, ഫ്ലോറൻസ് ആ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചാൽ അവർ വിഭാവനംചെയ്യുന്ന രീതിയിലുള്ള പുതിയ നേഴ്സുമാരെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഡോക്ടർ ബൌമേൻ ഫ്ലോറൻസിനോടു പറഞ്ഞു. ഈ വിവരം മിസിസ് ഹെർബട്ടും മിസിസ് ബ്രൈയ്ക്ക്സ്ബ്രിഡ്ജും അറിഞ്ഞപ്പോൾ, “കിങ്സ്” കോളേജ് ആസ്പത്രി”യിലെ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് അവർ ഫ്ലോറൻസിനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഫ്ലോറൻസ് “കിങ്സ്” കോളേജ് ആസ്പത്രിയിൽ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നു” എന്ന വാർത്ത ഹാനിയും “പാർത്തെ”യും കേട്ടു. അവർ രണ്ടു പേരും ആ അഭിപ്രായത്തിന് അനുകൂലികളായിരുന്നില്ല. അവിവാഹിതരായ മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ, ലജ്ജാവഹമായ രോഗങ്ങൾ, ദുർമാർഗ്ഗികളായ കൂട്ടുകാർ, നീചനീചമായ പശ്ചാത്തലം എന്നിത്യാദി ഹാനിയും “പാർത്തെ”യും ആസ്പത്രികളെപ്പറ്റി പണ്ട് ഉന്നയിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങൾതന്നെ അവർ ഇപ്പോഴും പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ ആക്ഷേപത്തിന്റെ ശക്തി

വർദ്ധിക്കുംതോറും “കിങ്സ്” കോളേജ് ആസ്പത്രിയിലെ ജോലി സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള നിശ്ചയത്തിനും ഹോറൻസിൽ കൂടുതൽ പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. പക്ഷെ, ആ ജോലി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നിയമിത അവളെ മറ്റൊരു രംഗത്തിലേക്കാണ് നയിച്ചത്.

1854-ലെ ഗ്രീഷ്‌മകാലത്ത് ലണ്ടനിലെ വൃത്തികൂറു മായ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കോളറാ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ആസ്പത്രികളെല്ലാം കോളറാ ബാധിച്ചവരെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. ആസ്പത്രികളിലെ പല നേഴ്സുമാരും രോഗം പകർന്ന് അന്തരിച്ചു. മറ്റു പല നേഴ്സുമാർ രോഗബാധ ഭയന്ന് ആസ്പത്രികളിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയി. മിഡിൽസെക്സ് ആസ്പത്രിയിലെ കോളറാ ബാധിച്ചവർക്ക് നല്ലപ്പെട്ടിരുന്ന പരിചരണങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുവാൻവേണ്ടി 1854 ഓഗസ്റ്റ് മാസം ഹോറൻസ് അവിടേയ്ക്കു പോയി. അവിടെയെത്തിയ ശേഷം രോഗികളെ പരിചരിക്കുന്നതിൽ ഹോറൻസ് അഹോരാത്രം ദത്തശ്രദ്ധയായി.

1854-ലെ ഗ്രീഷ്‌മകാലം ഹോറൻസ് നൈറിൻഗെയ്റ്റിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഔദ്യോഗികത്തിന്റെ പര്യവസാനം കുറിക്കുന്നു. “ഹാർലി സ്റ്റ്രീറ്റിലെ ആസ്പത്രിയ്ക്കു പുറമെയുള്ള ലോകത്തിൽ ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ കാമോഘപടലങ്ങൾ വ്യാപിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 1854-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും റഷ്യയുടെനേരെ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു. ആ കൊല്ലം സെപ്റ്റംബറിൽ ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും അവരുടെ സംയുക്ത സൈന്യങ്ങളെ “ക്രിമിയ”യിലേയ്ക്കുയച്ചു.

അദ്ധ്യായം 7

ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ

ക്ഷണനം H 431

രൂമേനിയായിലെ സിലിസ്ത്രിയാ എന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു ക്രിമിയായുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യരംഗം. 1854-ൽ അതൊരു ഓർക്കിഷ് പ്രോവിൻസായിരുന്നു. റഷ്യക്കാർ അവിടത്തെ ഓർക്കിഷ് ജനതയെ ആക്രമിക്കുകയാണ് ആദ്യം ചെയ്തത്. ആ ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കുവാൻ വേണ്ടി ബോസ്പൊറസിന്റെ ഏഷ്യൻ തീരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സ്കട്ടാറി എന്ന ഒരു വലിയ ഗ്രാമത്തെയാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെയും ഫ്രാൻസിന്റെയും സംയുക്തസൈന്യം ഒരു സമരസങ്കേതമായി തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

മുപ്പതിനായിരം ബ്രിട്ടീഷ് പടയാളികളാണ് ക്രിമിയായുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി ബ്രിട്ടനിൽനിന്ന് അയയ്ക്കപ്പെട്ടത്. പക്ഷെ അവരുടെ സാമാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിനായുള്ള മൃഗങ്ങളോ അവരുടെ താമസത്തിനുള്ള “ടെണ്ട്”കളോ, പാചകോപകരണങ്ങളോ, വൈദ്യസഹായത്തിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളോ വേണ്ടത്ര അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് സേന ആദ്യം ബൾഗേറിയായിലെ ‘വാർനാ’ എന്ന സ്ഥലത്താണ് ഇറങ്ങിയത്. അതു കോളറാ പതിവായി നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് സേന കരയ്ക്കിറങ്ങിയ ഉടനെ അവരിൽ പലർക്കും കോളറാ പിടിപെട്ടു. കോളറാ ബാധിച്ച ആയിരം യുദ്ധഭടന്മാരെ ഉടനെ സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്കു യച്ചു.

റഷ്യക്കാർ ആയിടെ നിമ്ിച്ച ഒരു നാവികകേന്ദ്രമായ ‘സെബാസ്റ്റോപോൾ’ ആക്രമിക്കുവാനായിരുന്നു സംയുക്തസൈന്യം തീച്ചയാക്കിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു സംയുക്തസേന അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. ‘ആൽമാ’ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു സംയു

ക്കസെന്റും റഷ്യൻസേനയുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. റഷ്യൻസേന അവിടെനിന്നു പിൻമാറി. പക്ഷെ, ആ സംഘട്ടനത്തിൽ അനേകമനേകം ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാർക്കു ഗുരുതരമായ പരുക്കുകൾ പറ്റി. അവരെ പരിചരിക്കുവാനുള്ള ആസ്പത്രിസംജ്ജീകരണങ്ങളൊന്നുംതന്നെ 'ആൽമാ'യിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുറിവേറാവുക മൃഗങ്ങളുടെ മലമൂത്രവിസർജ്ജനങ്ങൾ കുന്നുകുന്നായിക്കിടന്നിരുന്ന നിലത്തു കിടക്കേണ്ടിവന്നു. അവരുടെ വ്രണങ്ങൾ തുടച്ചു കെട്ടുവാനുള്ള തുണികൾപോലും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ബോധം കെടുത്തുവാനുള്ള ഔഷധങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, കാലോ കൈയോ മുറിച്ചുകളയേണ്ടിവന്നവരുടെ കൈകാലുകൾ ബോധം കെടുത്താതെയാണ് ഹേദിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നത്! വിളക്കുകളോ മെഴുകുതിരികളോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ചന്ദ്രന്റെ പ്രകാശത്തിലാണ് സർജ്ജന്മാർ ഈവക ജോലികൾ രാത്രിയിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്!! മുറിവേറാവരെ കൂടാതെ, കോളറാ ബാധിച്ചവർ യുദ്ധഭടന്മാരുടെയിടയിൽ വീണ്ടുമുണ്ടായി. ഒരായിരം പേരെക്കൂടി സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കേണ്ടിവന്നു.

ടർക്കിഷ് സേനയുടെ ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സ് - സ്കട്ടാറിയിലായിരുന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അതിവിപുലമായ ബാറക്ക് കെട്ടിടങ്ങളും ആസ്പത്രിയും ടർക്കിഷ് സൈനികാധികാരികൾ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. അവിടത്തെ ആസ്പത്രി ജനറൽ ആസ്പത്രിയായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കരെയൊക്കെ രോഗപരിചരണസംജ്ജീകരണങ്ങൾ ആ ആസ്പത്രിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടുതൽ സംജ്ജീകരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഏർപ്പാടുകളും അധികൃതർ അവിടെ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ കോളറാ ബാധിച്ച ആദ്യത്തെ ആയിരം പേർ ആ ആസ്പത്രിയിലെത്തിയതോടുകൂടി അവിടെ വേണ്ടത്ര സ്ഥലസൗകര്യമോ, ശയനോപകരണങ്ങളോ, ശുചീകരണ ഏർപ്പാടുകളോ, ഡോക്ടർമാരോ ഇല്ലാതെയായി. എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ആസ്പത്രിയിലെ സീനിയർ മെഡിക്കൽ ഓഫീസറായിരുന്ന ഡോക്ടർ മെൻസിസ് അമ്പരന്നു. അപ്പോഴാണ് അംഗഭംഗം വന്നവരും കോളറാ ബാധിച്ചവരും ആയ രണ്ടാമത്തെ ആയിരം യുദ്ധഭടന്മാർ 'ആൽമാ'

യിൽനിന്നു വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിവരമെത്തിയത്. ഉടനെ ആർട്ടിലറി ബാറക് കെട്ടിടങ്ങളെ ആസ്പത്രിയായി മാറ്റുവാനുള്ള ഒരാജ്ഞ അധികൃതരിൽനിന്നു ഡോക്ടർ മെൻസിസിനു ലഭിച്ചു. അത് അസാധ്യമായൊരു കാര്യമായിരുന്നു. ബാറക് കെട്ടിടങ്ങൾ ജീണ്ണിച്ചവയും വൃത്തിശുന്യതയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, യാതൊരുവക സൗകര്യങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. ആ കെട്ടിടങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുവാൻ തൊഴിലാളികളെ കിട്ടുക പ്രയാസവുമായിരുന്നു. ആ കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഇടുവാനുള്ള ആസ്പത്രിസജ്ജീകരണങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല.

യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റവരും അംഗഭംഗംവന്നവരും മാത്രമല്ല, കോളറാ ബാധിച്ചവരും എല്ലാംകൂടി ഏതാണ്ട് 1500 പേർ ബാറക് ആസ്പത്രിയിൽ എത്തി. അവർക്കു കിടക്കുവാൻ ശയോപകരണങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തർക്കുമുണ്ടായിരുന്ന പുതപ്പുകൊണ്ട് ശരീരം പൊതിഞ്ഞു നിലത്തുതന്നെ അവർ കിടന്നു. ആ പുതപ്പുകളിൽ യുദ്ധക്കളത്തിലെ രക്തവും മറ്റു മാലിന്യങ്ങളും പുരണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവിൽനിന്നു ദുർഗ്ഗന്ധം വമിച്ചിരുന്നു. ബാറക് ആസ്പത്രിയിൽ പാചകത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം, രോഗികൾക്ക് ആഹാരമൊന്നും കൊടുക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ രോഗങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാനും ഔഷധങ്ങൾനല്കുവാനും വേണ്ടത്ര ഡോക്ടർമാരും അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. രോഗികളിൽ പലരും അന്നു രാത്രിയും പിറേറദിവസവും ജലപാനംപോലും ചെയ്യാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ബക്കറ്റുകളോ, കുടിക്കുന്നതിനു കോപ്പകളോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മേശകൾ, കസാലകൾ, ശസ്ത്രക്രിയകൾക്കായുള്ള പ്രത്യേകമേശകൾ ഇവയൊന്നുംതന്നെ അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. ആ കെട്ടിടങ്ങളിലെ ജീണ്ണിച്ച മുറികളുടെ വൃത്തിശുന്യമായ തറകളിൽ അർദ്ധനഗ്നരായ രോഗികൾ വരിവരിയായിക്കിടന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് സേനകൾക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന ഈ ദുരവസ്ഥകളെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ളവർ ആരംഭത്തിലൊന്നും അറിഞ്ഞില്ല.

പക്ഷെ, ആ ബ്രിട്ടീഷ് സേനയോടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ

“ദി ടൈംസ്” എന്ന പത്രത്തിന്റെ ലേഖകനായ വിലും ഹൊവാർഡ് റസ്സൽ എന്ന ദേഹവുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാരുടെ ആ നരകയാതനകളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങൾ തന്റെ പത്രത്തിലേക്കെഴുതി അയച്ചു. ഒരു ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു:—“യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റവരെ പരിചരിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ വളരെ വിരളമായിട്ടാണ് ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നവസ്തുത വളരെ അത്ഭുതത്തോടും അമച്ഛത്തോടും കൂടിയിരിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ജനത വായിക്കുക. വേണ്ടത്ര ഡോക്ടർമാരോ, വ്രണങ്ങൾ കെട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ആളുകളോ, നേഴ്സുമാരോ ഇവിടെയില്ല. മുറിവേറ്റവരുടെ വ്രണങ്ങൾ കെട്ടുന്നതിനുള്ള തുണികൾപ്പോലും ഇവിടെയില്ല. ‘ആൽമാ’യിലെ യുദ്ധത്തിൽ ബ്രിട്ടനുണ്ടായ വിജയത്തിൽ ആനന്ദതുന്ദിലാണ് ബ്രിട്ടനിലെ ജനങ്ങൾ. പക്ഷേ, ആ വിജയത്തിനു സഹായിച്ച യുദ്ധഭടന്മാരിൽ മുറിവേറ്റവരുടെ വൈദ്യപരമായ ആവശ്യങ്ങൾപ്പോലും നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ യാതൊരു ഏർപ്പാടും ഇവിടെയില്ലാത്തത് ദയനീയം മാത്രമല്ല, ലജ്ജാവഹംകൂടിയാണ്.”

റസ്സലിന്റെ തുടച്ചയായുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയെ അമ്പരപ്പിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് സൈനികർ യാതൊരുവക വൈദ്യസഹായസൗകര്യങ്ങളുമില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ, ഹെഞ്ചു സൈന്യത്തിന് എല്ലാവിധ വൈദ്യസഹായങ്ങളും ഫ്രാൻസിൽ നിന്നു സുലഭമായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അവരുടെ മുറിവേറ്റവരും രോഗികളുമായ ഭടന്മാരെ പരിചരിക്കുവാൻ “സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി” സന്യാസിനികളുണ്ടെന്നും, അവർ ഒന്നാങ്കിട നേഴ്സുമാരാണെന്നും, റസ്സൽ പത്രപാത്രം ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയെ അറിയിച്ചു. ഈ വിവരങ്ങൾ കൂടി വായിച്ചപ്പോൾ ബ്രിട്ടനിലെ ജനങ്ങൾ അമച്ഛംകൊണ്ടു തുള്ളുവാൻ തുടങ്ങി. “നമ്മുടെ ഭടന്മാരെ പരിചരിക്കുവാൻ ‘സിസ്റ്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി’ സന്യാസിനികൾ നമുക്കില്ലാതായിപ്പോയത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?” എന്ന “ടൈംസ്”ന്റെ ഒരു മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ആ പത്രം ചോദിച്ചു.

റസ്സലിന്റെ ലേഖനങ്ങളും “ടൈംസ്”ന്റെ മേല്പറഞ്ഞ മുഖപ്രസംഗവും സിഡ്നി ഹെർബർട്ട് വായിച്ചു. 1852 മുതൽ

അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടനിൽ രണ്ടു യുദ്ധകാര്യസിക്രട്ടറിമാരിൽ ഒരാളായി ഉദ്യോഗം വഹിക്കുകയായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യങ്ങളിലെ അംഗബാധിതരും മുറിവേറ്റവരുമായ ഭടന്മാർക്കു വേണ്ട പരിചരണങ്ങൾ നൽകുക, അവർക്കുവേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക അവർക്കുവേണ്ട ധനവ്യയം ചെയ്യുക ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം സിഡ്നി ഹെർബറ്റിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു, “ടെംസ” പത്രം മുഖേന റസ്സൽ വെളിപ്പെടുത്തിയ ബ്രിട്ടീഷ് പടയാളികളുടെ ദാരുണമായ അവസ്ഥയ്ക്കുള്ള കാരണഭൂതൻ സിഡ്നി ഹെർബറ്റാണെന്നു ജനങ്ങൾ ആക്ഷേപിച്ചു. അദ്ദേഹം ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. ബ്രിട്ടീഷ് പടയാളികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നന്നാക്കണമെന്ന അഭിലാഷം ശക്തിയായുണ്ടായിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹമെങ്കിലും, രാഷ്ട്രീയമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാടിനെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കു ശങ്കിയ്ക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ ഒരു റഷ്യക്കാരിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു റഷ്യക്കാരോടു് ഒരു കൂറ്റണ്ടായേയ്ക്കുമെന്നു് ജനങ്ങൾക്കു ശങ്കിയ്ക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലമായിരിയ്ക്കണം ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ സുഖസൗകര്യാദികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയാത്തതെന്നും ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചു.

“ടെംസ” പത്രത്തിലെ ലേഖനങ്ങൾ വാസ്തവവിരുദ്ധമാണെന്നു സൈനികാധികാരികൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. പക്ഷേ, സിഡ്നി ഹെർബെട്ട് അതു വിശ്വസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ആസ്പത്രികൾക്കാവശ്യമായതെല്ലാം ഉടനെ വാങ്ങുവാൻ കോൺസ്റ്റാൻടിനോപ്പോളിലെ ബ്രിട്ടീഷ് എമ്പാസഡറായിരുന്ന സ്റ്റാൻഫോർഡ് പ്രഭുവിനു നിർദ്ദേശം നൽകി. മാത്രമല്ല ഒക്ടോബർ 15-ാംനു- അദ്ദേഹം ഫ്ലോറൻസ് നെററിൻ ഗെയ്ലിനു് ഒരു കത്തയച്ചു. അതിലെ ചില ഖണ്ഡികകൾ താഴെ കാണുന്ന പ്രകാരമായിരുന്നു:—

“സുകുട്ടാറിയിലെ ആസ്പത്രിയിൽ നേഴ്സുമാരുടെ വലിയൊരു കുറവുള്ള വസ്തുത ഭവതി പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചിരിയ്ക്കുമല്ലോ.

“മറ്റുള്ള കുറവുകൾ, ഉദാഹരണമായി അവിടെയുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഡോക്ടർമാരുടെ കുറവു്, ലിൻഡ്, ജീറോ,

ആദിയായ തുണികളുടെ കുറവ്, ഇവ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇവയെല്ലാം ഇതിനകം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 95 ഭടന്മാർക്ക് ഒന്നവിതമുള്ള ഡോക്ടർമാർ അവിടെയുണ്ട്. അവരെ കൂടാതെ മൂപ്പതു സർജനമാരെ കൂടി മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പ് അങ്ങോട്ടയച്ചിട്ടുണ്ട്. അടുത്താഴ്ചയിൽ വീണ്ടുമൊരു സംഘം ഡോക്ടർമാരെകൂടി അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

“മെഡിക്കൽ സ്റ്റോറിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവ സമൃദ്ധിയായി സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ടൺ കണക്കിനു ലിൻഡ്, 15,000 പാൽ ചീറുകൾ, അതേ കണക്കിൽ മരുന്നും, വീഞ്ഞും, കൂവപ്പൊടി ഇവയെല്ലാം അങ്ങോട്ടയച്ചിട്ടുള്ള സാമാനങ്ങളിൽ പെടുന്നു. സ്കട്ടാറിയിൽ ഇവയുടെ അഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഇവയെല്ലാം വാർന്നായി ലേയ്ക്കാണ് ആദ്യമയച്ചതെന്നും, ഇവ അവിടെ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് നമ്മുടെ സേനകൾ അവിടംവിട്ടു ക്രിമിയായിലേയ്ക്കു പോയതുകൊണ്ട് ഇവയെല്ലാം അവർക്കു ലഭ്യമാകാതെ പോകയാണുണ്ടായതെന്നുമുള്ള വസ്തുത നാം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ നാലു ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഈ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ സ്റ്റോക്കുകൾ വീണ്ടും അവിടെയ്ക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

“എന്നാൽ, മിലിട്ടറി ആസ്പത്രികളിലേയ്ക്കു പുരുഷന്മാരായ നേഴ്സുമാരെമാത്രമേ ഇതേവരെ എടുത്തിരുന്നുള്ളൂ എന്നതുകൊണ്ട്, സ്ത്രീനേഴ്സുമാരുടെ അഭാവം അവിടെ നിശ്ചയമായുണ്ട് എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു.

“രണ്ടാകണത്തിൽ സേനകളോടുകൂടി ഒരു വലിയ സംഘം സ്ത്രീനേഴ്സുമാരെ കൊണ്ടുനടക്കുക അസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. എന്നാൽ സ്കട്ടാറിയിൽ സ്ഥിരമായൊരു ആസ്പത്രി ഇപ്പോൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട്, അവിടെ രോഗാതുര പരിചരണത്തിനുവേണ്ടി സ്ത്രീനേഴ്സുമാരെ നിയമിക്കുന്നതിനെതിരായി യാതൊരു സൈനികകാരണവും ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ല. തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു സ്ത്രീനേഴ്സുമാരെ നിയമിക്കുന്നതു ഗുണകരമായിരിക്കണമെന്ന ദൃഢമായ വിശ്വാസമാണ് എന്നിരിക്കുന്നത്. കാരണം, രോഗാതുരപരിചരണത്തിനായുള്ള ആസ്പത്രിയിലെ പുരുഷന്മാർ നിർദ്വയരായിരിക്കുന്നു.

മെന്നു മാത്രമല്ല, രോഗാതുരപരിചരണത്തിൽ യാതൊരു പരിചയവും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല.

“സുകുട്ടാറിയിലേക്കു പോകുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പല മാനുഷികളും എനിക്ക് ഏതെങ്കിലും പക്ഷെ, റോസംപത്രി എന്തെന്നോ, അതിനകത്തുള്ള ജോലികൾ എന്തെന്നോ, യാതൊരു നിശ്ചയവുമില്ലാത്തവരാണ് അവർ. അവരുടെ പരിചരണം ആവശ്യമായിവരുമ്പോൾ അവർ ആ ജോലിയിൽനിന്നു പിൻമാറുകയോ, പരിപൂർണ്ണമായും ഉപയോഗശൂന്യരായിത്തീരുകയോ ചെയ്യും. സർവ്വോപരി, അവർ യഥാർത്ഥപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഒരു മിലിട്ടറി ആസ്പത്രിയിലെ കർക്കശമായ നിയമങ്ങൾ പാലിയുവാൻ ഈ സ്ത്രീകൾക്കു സാധിക്കുകയുമില്ല.

“സുകുട്ടാറിയിലെ നമ്മുടെ സൈന്യത്തിന്റെ രോഗാതുര പരിചരണനേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശരിയായ ഒരു പദ്ധതിയിൽകൂടി ഒരു നേഴ്സിങ്ങ് സംഘത്തെ രൂപവല്ക്കരിക്കുന്നതിനും, പ്രാപ്തമായ റോളൊരുതമേ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഞാനറിയുകയുള്ളൂ. അതു ഭവതിമാത്രമാണ്. ഭവതി ആ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുമോ എന്നു ചോദിക്കുവാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം പലപ്പോഴും എന്നെ അതിനായി പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്നെ ഇപ്പോഴും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“നേഴ്സുമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു പ്രയാസമേറിയ ഒരു ജോലിയാണ്. അതിനു ഭവതിയ്ക്കുള്ളതുപോലുള്ള പാടവം മററാക്കുമില്ല. ദീനത നിറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായ ഒരു ജോലിയ്ക്കുവേണ്ടി പരിജ്ഞാനവും, സേവനസന്നദ്ധതയും, മനോധൈര്യവും, കഴിവുമുള്ളവരെ കണ്ടുപിടിക്കുക പ്രയാസമേറിയൊരു കൃത്യമാണ്. അവരെ ഭരിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും പ്രയാസമുള്ള ഒരു മഹാകാര്യമാണ്. അവരെ മെഡിക്കൽ അധികാരികളുടെയും സൈനികാധികാരികളുടെയും നിദ്ദേശാനുസരണം നയിക്കുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഭരിക്കുവാനുള്ള ത്രാണിയും പരിചയവുമുള്ള ഒരാളിൽ ഈ പരീക്ഷണം അർപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

“ഭവതി സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്കു പോയി രോഗാതുരപരിചരണത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുമോ എന്നതാണ് എന്റെ വിനീതമായ ചോദ്യം. അവിടെയുള്ള എല്ലാ നേഴ്സുമാരുടെമേലും പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരം ഭവതിയ്ക്കു നിശ്ചയമായും നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. മെഡിക്കൽ സ്റ്റാഫിൽനിന്ന് എല്ലാവിധ സഹായങ്ങളും സഹകരണവും ഭവതിയ്ക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും ഞാൻ ചെയ്യുന്നതാണ്. ഭവതിയുടെ മിഷ്യന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി ആവശ്യമായ സമസ്തവും വാങ്ങുന്നതിനു ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു ഭവതിയുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം പണം എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനുള്ള പരിധിയില്ലാത്ത അധികാരവും ഭവതിയ്ക്കു ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതാണ്. വിഷയത്തിന്റെ ഈ വശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യക്താംഗങ്ങൾ നമുക്കു മുഖദാവിൽ കണ്ടു സംസാരിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്താം. ഭവതിയുടെ തീരുമാനം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, ഭവതി എന്നിട്ടു എല്ലാവിധ സഹകരണങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നൽകുമെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്”.

“ഞാൻ നാളെ ടൗണിലേയ്ക്കു വരുന്നുണ്ട്.. നാളെ വൈകുന്നേരം 3-നും 5-നും മധ്യേ ഞാൻ ഭവതിയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു വന്നാൽ ഭവതിയെ കാണുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുമോ? മറുപടിയായി ഒരു വരിയെങ്കിലും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.”

സിഡ്നി ഹെർബട്ടിന്റെ ഈ കത്തു കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പു തന്നെ ഒരു ചെറുസംഘം നേഴ്സുമാരോടുകൂടി മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കകം സ്കൂളാറിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിന്റെഗെയ്ൽ ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സിഡ്നി ഹെർബട്ടിന്റെമേൽ വർഷിക്കപ്പെട്ട അധിക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലെങ്കിലും താൻ തന്റെ ഈ സംരംഭത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തന്റെ യാത്രാപരിപാടികൾ പൂർത്തിയായശേഷം ഫ്ലോറൻസ് സിഡ്നി ഹെർബട്ടിനെ കാണുവാൻവേണ്ടി ലണ്ടനിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികവസതിയിലെത്തിയപ്പോഴാണ് ഹെർബട്ട് ദമ്പതികൾ വാരാന്തവിശ്രമത്തിനായി സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയത്.

സംകട്ടാറിയിലേയ്ക്കു പോകുന്നതിനു വേണ്ട ആദ്യസഹായങ്ങൾ ലേഡി മരിയാ ഫോറസ്റ്റർ എന്നൊരു വിധവയിൽനിന്നു

ണ് ഫ്ലോറൻസിനു കിട്ടിയത്. ലേഡി മരിയയെ കൂടാതെ മൂന്നു നേഴ്സുമാരെക്കൂടി സ്കൂട്ടാറിയിലേയ്ക്കു കോണ്ടുപോകുവാനുള്ള യാത്രച്ചിലവിലേയ്ക്കായി 200 പവൻ മരിയാ ഫ്ലോറൻസിനെ ഏല്പിച്ചു. ഹാർലി സ്റ്റാററ്റ് ആസ്പത്രിയിലെ 'ഹൗസ് കീപ്പർ' ആയിരുന്ന മിസിസ് ക്ലാക്കിനെ തന്റെ സ്വന്തം ചിലവിൽ സ്കൂട്ടാറിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുവാനും ഫ്ലോറൻസ് തീച്ചയാക്കി. ഒക്ടോബർ 12-ാംനു- ഫ്ലോറൻസ് പാൽമേഴ്സ്റ്റൻ പ്രഭുവിനെ കാണുകയും, അദ്ദേഹം ഫ്ലോറൻസിന്റെ സംരക്ഷണ സ്വാഗതം ചെയ്യുകമാത്രമല്ല അതിനു തന്റെ അംഗീകരണം നൽകുകയും, കോൺസ്റ്റാൻസിനോപ്പോളിലെ ബ്രിട്ടീഷ് എമ്പാസഡറായിരുന്ന സ്റ്റാററ്റ് ഫോർഡ് പ്രഭുവിനു ഫ്ലോറൻസിന്റെ വരവിനെപ്പറ്റി എഴുതുവാൻ വിദേശസികൃത്തിയോട് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറേറദിവസം ഫ്ലോറൻസ് "ആർമി മെഡിക്കൽ സർ്വീസ്" ഡയറക്ടറെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം സ്കൂട്ടാറിയിലെ ചീഫ് മെഡിക്കൽ ഓഫീസറായ ഡോക്ടർ മെൻസീസിനു ഫ്ലോറൻസിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതായ ഒരു കത്ത് കൊടുത്തു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പരിചരണസംഘം ഒക്ടോബർ 17-ാംനു- ലണ്ടനിൽനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെടുവാൻ തീച്ചയാക്കി. ഈ ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷമാണ് ഒക്ടോബർ 14-ാംനു- ഫ്ലോറൻസ് സിഡ്നി ഹെർബട്ടിനെ കാണുവാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികവസതിയിൽ ചെന്നത്. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തെയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ലിസ്സിനെയോ കാണുവാൻ തരപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് സ്കൂട്ടാറിയിലേക്കുള്ള തന്റെ ദൗത്യത്തെപ്പറ്റി അന്നു വൈകുന്നേരം ഫ്ലോറൻസ് ലിസിനു ഒരു കത്തെഴുതി അയച്ചു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഈ കത്തു കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പാണ് സിഡ്നി ഹെർബർട്ട് സേവനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഫ്ലോറൻസിന്നെഴുതിയത്.

സിഡ്നി ഹെർബട്ടിന്റെ കത്തിനു ഫ്ലോറൻസ് മറുപടി എഴുതുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ലിസ്സി ഹെർബട്ടിനു ഫ്ലോറൻസിന്റെ കത്തു കിട്ടി. ഉടനെ സിഡ്നി ഹെർബർട്ട് ഫ്ലോറൻസിനെ കാണുവാനായി "ഹാർലി സ്റ്റാററ്റ്" ആസ്പത്രിലേയ്ക്കു ചെന്നു. അവർ തമ്മിൽ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നു.

ദീർഘമായ ചർച്ചകൾക്കുശേഷം ഫ്ലോറൻസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്കു പോകുവാനുള്ള നേഴ്സിങ്ങ്സംഘത്തിൽ നാലു പേർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും തീർച്ചയാക്കി.

ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ നിയമനം ഒക്ടോബർ 18-ാം- കൂടിയ കാബിനറ്റ് യോഗത്തിൽ സിഡ്നി ഹെർബറ്റ് അവതരിപ്പിക്കുകയും, മന്ത്രിസഭ ആ നിയമനത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. “ഒക്കിയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് ജനറൽ ആസ്പത്രികളിലെ സ്ത്രീനേഴ്സുമാരുടെ സുഖം” ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിവരം ഫ്ലോറൻസിനെ കാബിനറ്റ് ഔദ്യോഗികമായി അറിയിക്കുകയും, അതിന്റെ കോപ്പികൾ ക്രിമിയായിലെ സേനകളുടെ കമാണ്ടർ-ഇൻ-ചീഫിനും പ്രധാന മെഡിക്കൽ ഓഫീസർക്കും അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ യാത്രച്ചിലവിലേയ്ക്കായി 1000 പവനും സ്കട്ടാറിയിലെത്തിയശേഷം ഹിതാസരണം പണം ഗവണ്മെണ്ടിൽ നിന്നു വാങ്ങിക്കൊള്ളുവാനുള്ള അനുവാദവും മന്ത്രിസഭ ഫ്ലോറൻസിനു നല്കി.

ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ ആ നിയമനം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങളെയാകമാനം ആനന്ദഭരിതരാക്കി. ആ നിയമനം സംബന്ധിച്ചു ചേർന്ന മന്ത്രിസഭായോഗം, തത്സംബന്ധമായി പുറപ്പെട്ട ഔദ്യോഗികമായ ഉത്തരവുകൾ, കമാണ്ടർ-ഇൻ-ചീഫിനു നല്കപ്പെട്ട കത്ത്, ഇവയെല്ലാം ജനങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ഇതിനുമുമ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മറ്റൊരു മഹതിയ്ക്കും ഇതുപോലുള്ള ബഹുമതികൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അഖില ജനങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽ ഫ്ലോറൻസ് പെട്ടെന്ന് ഒരു വിരവ് നിതയായിത്തീർന്നു. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു ഫ്ലോറൻസിന്റെ ആ പുതിയ സ്ഥാനലബ്ധിയിൽ മാതാവും സഹോദരിയും ആഹ്ളാദിതചിത്തരായിത്തീർന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല.

ഫ്ലോറൻസിനെ യാത്രയയക്കുന്നതിനു ഫാനിയും ‘പാത്തേ’യും ലണ്ടനിലേയ്ക്കു ചെന്നു. യാത്രാസാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നതിനും മറ്റും അവർ ഫ്ലോറൻസിനെ സഹായിച്ചു.

ഫ്ലോറൻസ് ഒക്ടോബർ 21-ാം- സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന നാലു

ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അനേകകാര്യങ്ങൾ ഫ്ലോറൻസിനു ചെയ്തുതീർക്കേണ്ടിയിരുന്നു. തന്റെ നേഴ്സിങ്ങ് സംഘത്തിലേയ്ക്കുള്ള സ്ത്രീകളെ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവർക്ക് പ്രത്യേക “യൂനിഫോം” വേണമെന്നു ഫ്ലോറൻസിനു നിർബന്ധമായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ആ വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം തയ്യിച്ചെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവർക്കുള്ള ടിക്കറ്റുകളും യാത്രാസൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരുന്നു. മിസ്റ്റർ ബ്രെയ്ക്ക്സ് ബ്രിഡ്ജും പതിയും അവരുടെയ്ക്കുടേ യാത്ര ചെയ്യാമെന്നും, അദ്ദേഹം അവർക്ക് വേണ്ട യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും, ഏറ്റക്കൊണ്ട് അക്കാര്യത്തിൽ ഫ്ലോറൻസിനു സ്വല്പം ഒരാശ്വാസം കിട്ടി.

നേഴ്സിങ്ങ് സംഘത്തിൽ ചേരുവാനുള്ള അപേക്ഷകർ വളരെ കുറവായിരുന്നു. ആഴ്ചയിൽ 12 മുതൽ 14 വരെ ഷിഫ്റ്റിങ്ങാണ് ഒരു നേഴ്സിനു വേതനമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത്. ഇതിനു പുറമെ ഭക്ഷണവും താമസസൗകര്യങ്ങളും “യൂനിഫോം” വസ്ത്രങ്ങളും സൗജന്യമായി നൽകുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. മൂന്നു മാസം കഴിയുമ്പോൾ ആഴ്ചയിൽ 16 മുതൽ 18 വരെ ഷിഫ്റ്റിങ്ങ്, ഒരു കൊല്ലത്തെ തൃപ്തികരമായ സേവനത്തിനുശേഷം 18 മുതൽ 20 വരെ ഷിഫ്റ്റിങ്ങ് വേതനം കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഫ്ലോറൻസ് നൈറ്റിംഗേയ്ക്കിന്റെ ആജ്ഞകൾക്കു പരിപൂർണ്ണമായും വിധേയയായി വർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഒരു സമ്മതപത്രം ഓരോ നേഴ്സിനും ഒപ്പിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പടയാളികളുമായി എന്തെങ്കിലും അനഭിലഷണീയമായ നടപടികൾ ഉണ്ടെന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടാൽ അങ്ങിനെയുള്ള നേഴ്സിനോടൊന്നു ഉടനെ ‘ഡിസ്മിസ്’ ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസിന്റെ നിയമം. ഏതെങ്കിലും ഒരു നേഴ്സിനു താമസമന്ദിരത്തിൽനിന്നു പുറത്തു പോകേണമെന്നുണ്ടായാൽ, ‘ഹൗസ്കീപ്പർ’ ആയ മിസിസ് ക്ലാക്കിനോടുകൂടിയോ, അതല്ലാത്തപക്ഷം മറ്റു മൂന്നു നേഴ്സിനോടുകൂടിയോ മാത്രമേ പുറത്തു സഞ്ചരിച്ചുകൂട്ടൂ എന്നും, ഒരിക്കലും ഒരു നേഴ്സ് തനിച്ചു പുറത്തു പോകരുതെന്നും ഫ്ലോറൻസ് നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കി.

രോഗാതുരപരിചരണം ജോലിയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന

14 പേരെ മാത്രമേ ഫ്ലോറൻസിന്റെ നേഴ്സിങ്ങ്സംഘത്തിലേയ്ക്കു കിട്ടിയുള്ളൂ. ബാക്കി 24 പേരെ വിവിധസന്യാസിനീസഭകളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കയാണുണ്ടായത്. അവരിൽ പത്തു പേർ റോമൻ കത്തോലിക്കരും, ബാക്കിയുള്ളവർ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭാംഗങ്ങളുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഏതു വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നാലും സംഘത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ ആജ്ഞകൾ അക്ഷരംപ്രതി അനുവർത്തിച്ചുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു നിയമം.

1854 ഒക്ടോബർ 21-ാം- ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ തന്റെ നേഴ്സിങ്ങ്സംഘവുമായി ലണ്ടനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അവർ പാരീസിലെത്തിയശേഷം മാർസെയിൽസിലേയ്ക്കു പോകയും, അവിടെ നാലു ദിവസങ്ങൾ തന്റെ സംഘത്തിനും ആസ്പത്രിയ്ക്കും ആവശ്യമായ സാധനസാമഗ്രികൾ വാങ്ങുവാനായി വിനിയോഗിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവർ “വെക്സിസ്” എന്ന കപ്പലിൽ കോൺസ്റ്റാൻടിനോപ്പോളിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്തു. വഴിനിളെ ജനങ്ങൾ അവർക്കു ഗംഭീരമായ സ്വീകരണങ്ങളാണ് നൽകിയത്.

“വെക്സിസ്” കോൺസ്റ്റാൻടിനോപ്പോളിലെത്തിയപ്പോൾ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിനെ സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ ബ്രിട്ടീഷ് എമ്പാസഡർ എമ്പസി സിക്രട്ടറിയായ നാപ്പിയർ പ്രഭുവിനെ കപ്പലിലേയ്ക്കുയച്ചു. അദ്ദേഹം കപ്പലിലെത്തിയപ്പോൾ കടൽച്ചൊരുക്ക ബാധിച്ച ഫ്ലോറൻസ് കിടക്കകയായിരുന്നു.

ഫ്ലോറൻസും പരിചരണസംഘവും കപ്പലിൽനിന്നിറങ്ങി നേരെ ബോർക്ക് ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്കാണ് പോയത്.

ഡോക്ടർമാരുടെ എതിർപ്പ്

H 431

സ്കൂളിയിലെ ബാറക്ക് ആസ്ത്രേലിയയിൽ കണ്ട കാഴ്ച ഫ്ലോറൻസ് നൈറൻഗെയിലിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഗാഢമായി സ്പർശിച്ചു. അതിവിപുലമായ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു ബാറക്ക് ആസ്പത്രിയെങ്കിലും, അതു പൊതുവെ ജീണ്ണത്തെയും വൃത്തിശുന്യതയെയും ഒരു കേന്ദ്രമായിരുന്നു. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം അഗ്നിക്കിരയായി നശിച്ചുപോയിരുന്നു. അതിൽ ശയിച്ചിരുന്ന രോഗികളെ വരിവരിയായിക്കിടത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഏതാണ്ടു നാലു മൈലോളം നീളം വരുമായിരുന്നു എന്നു ഫ്ലോറൻസുതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആസ്പത്രിയുടെ പരിസരങ്ങളിലെല്ലാം മലിനവസ്തുക്കൾ കുന്നുകൂടിക്കിടന്നിരുന്നു. വൃഭിചാരവൃത്തി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ഇരുനൂറ്റോളം സ്ത്രീകളും ബാറക്കുകെട്ടിടങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗത്തു താമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നു. മദ്യവില്പന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല ഷാപ്പുകളും അതിനു ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു രോഗികൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ വാങ്ങിക്കഴിയുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നു. അവിടെ ദിവസേന മരിച്ചിരുന്ന രോഗികളുടെ സംഖ്യയും വലിയതായിരുന്നു.

ഫ്ലോറൻസിന്റെ നിയമനവാത്ത് സ്കൂളിയിലെ ഡോക്ടർമാർക്കു് അത്ര സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. വേണ്ടിത്തോളം ഡോക്ടർമാർ സ്കൂളിയിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഡോക്ടർമാർ ജോലിയുടെ ആധിക്യംകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ളൊരു സന്ദർഭത്തിൽ കലീനയായ ഒരു ആംഗലയുവതിയുടേയും ഒരു സംഘം നേഴ്സുമാരുടേയും ആഗമനം ബാറക്ക് ആസ്പത്രിയിലെ സ്ഥിതിഗതികളെ തെല്ലും ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഡോക്ടർമാർ വിചാരിച്ചു. രോ

ഗികളായ യുദ്ധഭടന്മാരുടെ പരിചരണകൃത്യം സ്ത്രീകളായ നേഴ്സുമാരെ ഏല്പിക്കുന്നതു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാണെന്നു സൈനികമെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുതന്നെ അഭിപ്രായം പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നതാണ്. രോഗബാധിതരായ യുദ്ധഭടന്മാരെ പരിചരിക്കുന്നതിന് അവരുടെ ഭാര്യമാരെത്തന്നെ ഒരവസരത്തിൽ സൈനികമെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു വിനിയോഗിച്ചുനോക്കി. പക്ഷെ, യുദ്ധഭടന്മാരും അവരുടെ ഭാര്യമാരും ഒരുമിച്ചു മദ്യപിക്കുവാനും, അവരിൽ അസാമാന്യീകൃതം വർദ്ധിക്കുവാനും തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ആ പരീക്ഷണം വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയും മറ്റൊരു ഭീമാബദ്ധമാണെന്നായിരുന്നു ഡോക്ടർമാരുടെ അഭിപ്രായം.

എന്നാൽ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ നിയമനം ഗവണ്മെണ്ടിന്റേതായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഡോക്ടർമാർക്ക് ആ നിയമനത്തെ സ്വീകരിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലായിരുന്നു. ഫ്ലോറൻസിനോടു പ്രതികൂലമായ ഒരു മനോഭാവം പ്രത്യക്ഷമായി പ്രകടമാക്കിയാൽ അതു തങ്ങൾക്കുതന്നെ ഹാനികരമായിരിക്കുമെന്ന് അവർ കരുതി. ഫ്ലോറൻസിന്റെ നിയമനത്തിന്റെ പിന്നിൽ വലിയ പിൻതുണയുണ്ടെന്നും, സിദ്ധ്നി ഹെർബട്ടും മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങളും ഫ്ലോറൻസിന്റെ മിത്രങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഫ്ലോറൻസിനോടുള്ള പ്രത്യക്ഷമായൊരു സംഘട്ടനം തങ്ങൾക്കുതന്നെ അത്യാപല്ക്കരമായിരിക്കുമെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി അധികൃതന്മാർക്കു രഹസ്യമായി റിപ്പോർട്ടുയക്കുവാൻകൂടി ഫ്ലോറൻസ് നിയുക്തയാണോ എന്നും അവർ ശങ്കിക്കാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും 1854 നവംബർ 5-ാംനു ഫ്ലോറൻസും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന പരിചരണസംഘവും ബാറക്ക് ആസ്പത്രിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഡോക്ടർമാർ ആഹ്ലാദപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു.

തനിക്കും തന്റെ സംഘത്തിനും താമസിക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഫ്ലോറൻസിന്റെ നിരാശ അതിന്റെ മുർദ്ധന്യത്തിലേത്തി. ആറ്റു ചെറിയ മുറികളാണ് അവരുടെ താമസത്തിനുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയിരുന്നത്. അവയിലൊന്നു പാചകമുറിയുമായിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ള

അഞ്ചു മുറികളിൽ വേണ്ടിയിരുന്നു 40 പേക്ക് താമസിസ്തുവാൻ! മുറികളുടെ മേൽപ്പറകൾ ചോർച്ചയുള്ളവയായിരുന്നതിനാൽ മുറികളെല്ലാം മഴവെള്ളം വീണു നന്നാക്കിരുന്നു. മേശകളോ കസേലകളോ കട്ടിലുകളോ ഒന്നും ആ മുറികളിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആഹാരം പാകം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പാത്രങ്ങൾപോലും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മുറികളുടെ വലിപ്പച്ചെറുപ്പമനുസരിച്ച്, 14 പേരെ ഒരു മുറിയിലും, 10 പേരെ രണ്ടാമത്തെ മുറിയിലും, സന്യാസിനികളായ 8 പേരെ മൂന്നാമത്തെ മുറിയിലും താമസിപ്പിക്കാമെന്നു ഫ്ലോറൻസ് നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു ചെറിയ മുറി തനിക്കും മിസിസ് ബ്രൗയ്ക്ക് ബ്രിഡ്ജിനും നീക്കിവെച്ചു. അഞ്ചാമത്തേത് ആപ്പീസുമുറിയാക്കുവാനും തീർച്ചയാക്കി.

സന്യാസിനികൾ അവർക്കായി നീക്കിവെച്ച മുറിയിലേയ്ക്കു ചെന്നപ്പോൾ അവർ ഭയന്ന് ഉടൻ അതിൽനിന്നു പിൻമാറി. ഒരു റഷ്യൻജനറലിന്റെ മൃതശരീരം ആ മുറിയിൽ കിടന്നിരുന്നു! അയാൾ മരണമടഞ്ഞിട്ട് എത്രയോ ദിവസങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും ശവം സംസ്കരിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു ഏർപ്പാടും ചെയ്തിരുന്നില്ല. മിസ്റ്റർ ബ്രൗയ്ക്ക് ബ്രിഡ്ജ് രണ്ടു കൂലിക്കാരെ തേടിപ്പിടിച്ച് ആ ശവം അവിടെനിന്നു നീക്കം ചെയ്യിച്ചു.

തന്റെ സംഘത്തിൽ പെട്ടവർക്കു ചായ പകർന്നുകൊടുക്കുവാനുള്ള പാത്രവുമന്വേഷിച്ച ഫ്ലോറൻസ് ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്കു പോയി. പാട്ടപ്പാലിന്റെ ഒഴിഞ്ഞ ഏതാനും ടിന്നുകൾ മാത്രമാണ് ആ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി കിട്ടിയത്. ഫ്ലോറൻസ് അവയുമായി തിരിച്ചുവന്നശേഷം പല വിവരങ്ങളും തന്റെ സംഘത്തിലുള്ളവരോടു പറഞ്ഞു. അവർക്കു നല്ലവൻ യാതൊന്നുംതന്നെ ആസ്പത്രിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശസ്ത്രക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള “ഓപ്പറേഷൻമേശ” അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. ശേഷധങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമായിരുന്നു. അവർക്കു ജലപാനം ചെയ്യുന്നതിനും, ആഹാരം കഴിയ്ക്കുന്നതിനും, മുഖം കഴുകുന്നതിനും മറ്റും ഒഴിഞ്ഞ ടിന്നുകൾ ഉപയോഗിയ്ക്കുകയേ നിവ്വാഹമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജലക്ഷാമം തീവ്രമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾക്ക് ഒരു ദിവസം 12 ഔൺസ് വെള്ളമേ കിട്ടി

വാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കടിയുവാണോ, ചായ ഉണ്ടാക്കുവാനോ, മുഖം കഴുകുവാനോ ആ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ആ 12 ഓൺസ് വെള്ളം വാങ്ങുവാൻവേണ്ടി അവർ വരിവരിയായി കാത്തുനില്ക്കേണ്ടിയുമിരുന്നു.

രാത്രിയിൽ അവരുടെ മുറികളിൽ കത്തിയുവാൻ വിളക്കുകളോ മെഴുകുതിരികളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും നിലത്തുതന്നെ കിടന്നു. പക്ഷെ, മൂടയും ചെള്ളും കാരണം അവർക്ക് ഉറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ആസ്പത്രിയിൽ ഡോക്ടർമാർ ഫ്ലോറൻസിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ തീരെ അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. രോഗികൾക്ക് അത്യാവശ്യം വേണ്ടിയിരുന്ന ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളും മറ്റും ഫ്ലോറൻസ് മാർസെയിൽസിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അവ ആവശ്യക്കാരായ രോഗികൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് അനുവാദം ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ഡോക്ടർമാർ അതു നിഷേധിക്കുകയുണ്ടായത്. ഫ്ലോറൻസിന്റെ കീഴിലുള്ള നേഴ്സുമാരുടെ പരിചരണങ്ങൾപോലും ഡോക്ടർമാർ നിരാകരിച്ചു. രോഗികളെ പരിചരിക്കുകയുണ്ടാകുന്നതു പുരുഷന്മാരായ “ഓഡർലീസ്” ആയിരുന്നു. രോഗവിമുക്തരായ യുദ്ധഭടന്മാർതന്നെയായിരുന്നു അവർ. രോഗം മാറിയ ശേഷം സൈന്യത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെയുള്ള സമയം മറ്റുള്ള രോഗികളെ പരിചരിക്കുവാൻ അവർ നിയുക്തരായിരുന്നു. രോഗപരിചരണത്തിനുള്ള പരിചയമോ പ്രാവീണ്യമോ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ആ ജോലിതന്നെ അവർക്ക് അരോചകമായിരുന്നുതാനും.

രോഗികൾക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന തിനുമുമ്പു ഡോക്ടർമാരുടെ വിശ്വാസം സമാർജ്ജിതമാണ് താൻ ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ഫ്ലോറൻസ് മനസ്സിലാക്കി. ഡോക്ടർമാർ തന്നോട് ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്റെ നേഴ്സുമാരുടെ സഹായവും, താൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളും നല്ലവാൻ താൻ ഇനി ഒരിക്കലും ഉദ്യമിക്കരുതെന്നും അവർ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. ഡോക്ടർമാരുടെ ജോലികളിൽ കൈകടത്തുവാനോ, അവരെ തങ്ങളിലേയ്ക്കു സമാകർഷിക്കുവാനോ അല്ല തങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നിട്ടുള്ളതെന്നും, ഡോക്ടർമാരു

ടെ അധികാരത്തിന് പരിപൂർണ്ണവിയേയരായി വർത്തിക്കുവാൻ തങ്ങൾ സന്നദ്ധരാണെന്നും, ഡോക്ടർമാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണമെന്നും ഫ്ലോറൻസ് നിശ്ചയിച്ചു.

പക്ഷേ, ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ വലിയ മനോധൈര്യം ഫ്ലോറൻസിന് ആവശ്യമായിരുന്നു. രോഗികൾ പലവിധ യാതനകൾ അനുഭവിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടും തങ്ങളുടെ സേവനങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തതിൽ ഫ്ലോറൻസിന്റെ സംഘത്തിൽ പെട്ടവർ പിറുപിറുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഫ്ലോറൻസിന്റെ നേതൃത്വം തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതുതന്നെ തെറ്റായിപ്പോയെന്ന് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തന്റെ കീഴിലുള്ളവരുടെ ഈ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ കേട്ടുവെങ്കിലും ഫ്ലോറൻസ് മൗനം ദീക്ഷിച്ചതേയുള്ളൂ.

H 431

നവമ്പർ 6-ാം- യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റവരെയുംകൊണ്ടു ബാലക്കാവ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഒരു കപ്പൽ സ്കട്ടാരിയിലെത്തി. ആസ്പത്രിയിലെ അസൗകര്യങ്ങളും രോഗികളുടെ യാതനകളും പതിമടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. ഉടനെ 28 നേഴ്സുമാരെ ബറക്ക് ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്കും, 10 പേരെ കാൽമൈൽ അകലെയുണ്ടായിരുന്ന ജനറൽ ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്കും ഫ്ലോറൻസ് അയച്ചു. പക്ഷേ, ഡോക്ടർമാർ ആവശ്യപ്പെടാതെ യാതൊരു നേഴ്സും ഏതൊരു വാർഡിലും പ്രവേശിച്ചു പോകരുതെന്നതായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസ് അവർക്കു നൽകിയ നിർദ്ദേശം. വാർഡുകളിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചശേഷം ഡോക്ടർമാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷരും അനുവർത്തിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഫ്ലോറൻസ് അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു. രോഗാതുരപരിചരണത്തിനുള്ള ആവശ്യം അതിന്റെ മുർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയിട്ടുപോലും, അവരുടെ ആജ്ഞകൾ കാത്തുകൊണ്ട് അവരുടെ സമീപേ വർത്തിച്ച ആ നേഴ്സുമാരുടെ സേവനത്തെ ഡോക്ടർമാർ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. ഫ്ലോറൻസിനോടും അവളുടെ പരിചരണസംഘത്തോടും ആ ഡോക്ടർമാർക്കുണ്ടായിരുന്ന എതിർപ്പ് അത്രയ്ക്കു രൂക്ഷമായിരുന്നു.

രാജ്ഞിയുടെ അഭിനന്ദനം

ക്രിമിയായുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധഭടന്മാരിൽ രോഗം ബാധിച്ചവരുടേയും അംഗഭംഗം സംഭവിച്ചവരുടേയും സംഖ്യ ദിനേന വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെല്ലാം സ്കട്ടാരിയിലേയ്ക്കാണ് സൈനികാധികൃതർ അയച്ചത്. ബാറക്ക് ആസ്പത്രിയിലെ എല്ലാ കെട്ടിടങ്ങളും രോഗികളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവരെ കിടത്തുവാനോ പരിചരിക്കുവാനോ ഉള്ള യാതൊരു ഏർപ്പാടുകളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രോഗികളുടെ സംഖ്യാബാഹുല്യംകൊണ്ട് അവരെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ പോലും ഡോക്ടർമാർക്കു സൗകര്യം കിട്ടിയില്ല. എന്തു ചെയ്യണമെന്നു ഡോക്ടർമാർക്കുതന്നെ നിശ്ചയമില്ലാതായി. സ്കട്ടാരിയിലെത്തിയിരുന്ന റവ. സിഡ്നി ഗൊഡോൾഫിൻ ഓസ്മോണ്ട്, പാർലിമെണ്ടുമെമ്പരായ മി. അഗസ്റ്റസ് സ്റ്റാഫോർഡ് ആദിയായ സന്ദർശകന്മാർക്കുപോലും രോഗികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലും അവർക്കുവേണ്ട പരിചരണങ്ങൾ നല്കുന്നതിലും ദത്തശ്രദ്ധരായ്കേണ്ടിവന്നു. പൊതുവെ ഒരു ബഹുളം പുണ്ടു പ്രകൃതിയാണ് ബാറക്ക് ആസ്പത്രി അപ്പോൾ അവലംബിച്ചത്.

എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അമ്പരന്ന ഡോക്ടർമാർ ഒടുവിൽ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്‌ലിന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ നിർബന്ധമായി. ഉടനെ ഫ്ലോറൻസും അവരുടെ കീഴിലുള്ള നേഴ്സുമാരും ഡോക്ടർമാരുടെ സഹായത്തിനെത്തി. ചാക്കുകൾകൊണ്ടു കിടക്കകൾ തയ്യിക്കുകയും അവ വൈക്കോൽ നിറച്ച രോഗികൾക്കുവേണ്ട ശയനോപകരണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ് അവരുടെ ശ്രദ്ധ ആദ്യമായി പതിഞ്ഞത്. ആസ്പത്രിയിലെ മാലിന്യങ്ങൾ അടിച്ചുവారి സ്ഥലം ശുചീകരിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഫ്ലോറൻസ്

പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. അംഗഭംഗം വന്നവരുടെ കൈകാലുകൾ മുറിച്ചിരുന്നതു മറ്റുള്ള രോഗികളുടെ മുഖിൽവെച്ചായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് ഒരു “സൂക്രിൻ” കോൺസ്റ്റാൻസിനോപ്പോളിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പിച്ചു.

സൂക്ടാറിയിലെ ആസ്പത്രിയിലേക്കാവശ്യമായ പല ഉപകരണങ്ങളും ഔഷധങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് “പ്രിൻസ്” എന്നൊരു കപ്പൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കപ്പൽ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ കൊടുങ്കാറ്റിൽപെട്ടു മുങ്ങിപ്പോയതോടുകൂടി സൂക്ടാറിയിലെ ആസ്പത്രി അധികൃതരിലുണ്ടായിരുന്ന ആശാദീപം അണഞ്ഞുപോയി.

രോഗികളുടെ വർദ്ധനയോടുകൂടി സൂക്ടാറി ആസ്പത്രിയുടെ ഭരണസാരഥ്യം വഹിച്ചിരുന്നവരിലും അധികാരപരമായ ഒരു അമ്പരപ്പുണ്ടായി. ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ട പണം ചിലവഴിക്കുവാനുള്ള അധികാരം തങ്ങൾക്കില്ലെന്ന് ആസ്പത്രി അധികൃതർ പറയുവാൻ തുടങ്ങി. തന്മൂലം, പല അവശ്യസാധനങ്ങൾപോലും ആ ആസ്പത്രിയിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. കക്കൂസുകൾ വൃത്തിയാക്കുവാനുള്ള കൂലിക്കാക്കു കൊടുക്കുവാൻ പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കക്കൂസുകളിൽ മാലിന്യം കൂമ്പാരം കൂടിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. സൂക്ടാറിയിലെ ആസ്പത്രിയെ അതിന്റെ ദാരുണാവസ്ഥയിൽനിന്നു സമുദ്ധരിയ്ക്കുന്നതിന് ഒരാൾക്കേ ശക്തിയുള്ളൂ എന്ന് ആസ്പത്രിയിലെ ഡോക്ടർ മാക്സ് ഏതാണ്ട് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങി. ആ ഏകവ്യക്തി ഫ്ലോറൻസ് നൈറിൻഗെയ്ഡായിരുന്നു. ആസ്പത്രികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചിലവഴിക്കുന്നതിനു ഫ്ലോറൻസിന്റെ കൈവശം 37,000 പവറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ 7,000 പവർ ഇംഗ്ലണ്ടു വിട്ടുന്നതിനുമുമ്പു ഫ്ലോറൻസ് തന്നെ സഹൃദയരിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുത്തതായിരുന്നു.

ആസ്പത്രി അധികൃതന്മാർ തന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചതോടുകൂടി ആസ്പത്രിയുടെ സമൂലമായ സമുദ്ധാരണത്തിനായി ഫോറൻസ് മുന്നോട്ടുചെന്നു. അവർ സിഡ്നി ഗൊഡോൽഫിൻ ഓസ്ട്രോബാണിനേയും അഗസ്റ്റസ് സ്റ്റാഫോർഡിനേയും മകഡോണൾഡ് എന്ന മറ്റൊരു മാനുനേ

യും തന്റെ പ്രവർത്തനസഖാക്കളായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഓരോ ദിവസവും ഫ്ലോറൻസ് ആസ്പത്രിയിൽ കുറവുള്ളതോ ആവശ്യമുള്ളതോ ആയ സാമാനങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് എടുക്കുകയും, മകഡോണർഡിനെ കോൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പോളിലേയ്ക്കയച്ച് അവ വാങ്ങിപ്പിടിയ്ക്കുകയും, അവയെല്ലാം സ്റ്റോറിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ ഔദ്യോഗികമായ ഒരു ഫോറത്തിലെഴുതി ആവശ്യപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് ആ സാമാനങ്ങൾ നല്കിത്തുടങ്ങുകയുംചെയ്തു.

ആസ്പത്രിയിലെ വാർഡുകൾ തേച്ചുകഴുകുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് ഇരുനൂറു ബ്രഷുകളാണ് വാങ്ങിച്ചത്. അവ ഉപയോഗിച്ചു നേഴ്സിങ്ങ് ഓഡർലികളെക്കൊണ്ട് വാർഡുകൾ തേച്ചുകഴുകിച്ചു. അനേക മണിക്കൂറുകൾതന്നെ ഫ്ലോറൻസ് അവരുടെ അടുത്തു നിന്നുകൊണ്ടാണ് ആ കൃത്യം ദിവസേന ചെയ്തിച്ചത്. രോഗികളുടെ വൃത്തിശുന്യമായിരുന്നതും ചെളികളും മൂട്ടുകളും നിറഞ്ഞിരുന്നതുമായ വസ്തുങ്ങൾ അലക്കി വൃത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും ഫ്ലോറൻസ് ചെയ്തു. ആസ്പത്രിയിൽ മകഗ്രിഗർ എന്നൊരു ഡോക്ടർ ഫ്ലോറൻസിന്റെ കീഴിലുള്ള നേഴ്സുമാരെ രോഗപരിചരണകൃത്യങ്ങളിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും തുടങ്ങി.

ഡിസമ്പർ അവസാനത്തോടുകൂടി ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്കാവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന ഏർപ്പാട് മുഴുവൻ ഫ്ലോറൻസുതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. നവമ്പർ ഡിസമ്പർ എന്നീ മാസങ്ങളിൽ മെഡിക്കൽ ഓഫീസർമാരുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് 6,000 ഷർട്ടുകളും, 2,000 കാലുമേസ്സുകളും 500 ഡ്രോയേഴ്സുമാണ് ഫ്ലോറൻസ് ആസ്പത്രിയിലെ ആവശ്യഗർഭം വാങ്ങിയത്. ഇവയ്ക്കു പുറമെ, ആഹാരം കഴിയുന്നതിനുള്ള പ്ലെയ്ററുകൾ, കപ്പുകൾ, ഫോക്കുകൾ, സ്പൂണുകൾ, മേശകൾ, കസാലകൾ, ശസ്ത്രക്രിയകൾക്കുള്ള പ്രത്യേകമേശകൾ, ക്ലോക്കുകൾ, സോപ്പ്, ടവലുകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആവശ്യ സാമാനങ്ങൾ ഫ്ലോറൻസ് ധാരാളമായി വാങ്ങി.

ബറാക്ക് ആസ്പത്രിയിലെ കെട്ടിടങ്ങളെല്ലാം നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് പുതുതായി വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന രോഗികളെ കിടത്തുവാൻ സ്ഥലമില്ലാതായി. തന്മൂലം, ആസ്പത്രി

യുടെ അഗ്നിക്കിരയായിരുന്ന ഒരു ഭാഗം പുനരുദ്ധരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നു. ആ പുനരുദ്ധാരണജോലികൾ ഫ്ലോറൻസ് നിർവ്വഹിക്കുകയും, രോഗികളെ കിടത്തുന്നതിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളെല്ലാം അവിടെ ചെയ്തും ചെയ്തു.

ഫ്ലോറൻസിന്റെ നിസ്വാർത്ഥമായ പ്രയത്നങ്ങൾകൊണ്ടു ബാർക്ക് ആസ്സത്രിയിൽ വന്നുചേർന്ന മാറ്റങ്ങൾ അത്ഭുതം വഹിച്ചിരുന്നു. രോഗികളായ യുദ്ധഭടന്മാർ ഫ്ലോറൻസിനെ ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ പ്രഖ്യാതി സ്കട്ടാരിയിൽ മാത്രമല്ല, അയൽപ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കും വ്യാപിച്ചു. എന്നാൽ, ഫ്ലോറൻസിനുണ്ടായ ഈ വിജയങ്ങൾ തന്നെ അഹങ്കരിപ്പിച്ചില്ല. രോഗപരിചരണത്തിന് സ്ത്രീകൾക്കുള്ള പ്രകൃതിസിദ്ധമായ കഴിവിനെ നിസ്തർക്കമായി സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസിന്റെ തത്ത്വമയത്തെ പ്രധാനലക്ഷ്യം.

ഈ ലക്ഷ്യം ഏതാണ്ട് സാധിക്കുവാനായപ്പോൾ സ്ത്രീകൾ തന്നെയായി ഫ്ലോറൻസിന്റെ ശത്രുക്കൾ. ആ പരിചരണ സംഘത്തിൽ സിസ്റ്റർ എലിസബത്ത് എന്നൊരു സന്യാസിനിയുണ്ടായിരുന്നു. വയറിളക്കവും രക്താതിസാരവും ബാധിച്ച രോഗികളുടെ വാർദ്ധക്യത്തിലായിരുന്നു സിസ്റ്റർ എലിസബത്ത് ജോലിചെയ്തിരുന്നത്. തന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള രോഗികൾക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന ആഹാരങ്ങൾ അവർക്ക് അപര്യാപ്തമാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ തന്റെ വാർദ്ധക്യത്തിലേയ്ക്കു നല്കണമെന്നും അവർ ഫ്ലോറൻസിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഡോക്ടർമാർ ആവശ്യപ്പെടാതെ താൻ അപ്രകാരം ചെയ്തയില്ലെന്ന് ഫ്ലോറൻസ് ശഠിച്ചു. സിസ്റ്റർ എലിസബത്ത് ക്രുദ്ധയായി. അവർ സ്കട്ടാരിയിലെ സ്ഥിതിഗതികളെ അതിവണ്ണം ചെയ്തുകൊണ്ട് പല കത്തുകളും ഇംഗ്ലണ്ടിലുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് എഴുതി. ആ കത്തുകളിലൊന്ന് ആ കുടുംബാംഗങ്ങൾ “31 ടൈംസ്” പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിലെ ആരോപണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി “ടൈംസ്” പത്രം ഗവണ്മെണ്ടിനെ അധീക്ഷേപിച്ചു. ആ ആരോപണങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ട് ഒരു കമ്മീഷനെ സ്കട്ടാരിയിലേയ്ക്കയച്ചു. അവരുടെ അന്വേഷണത്തിൽ സിസ്റ്റർ എലി

സബത്തിന്റെ ആരോപണങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു. സിസ്റ്റർ എലിസബത്ത് ജോലി രാജിവെച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങി.

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫ്ലോറൻസിന്റെ മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കിയ മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. മേരി സ്റ്റാൻലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 46 പേരടങ്ങിയ ഒരു നേഴ്സിങ്ങ് സംഘം ഉടനെ സ്കട്ടറിയിലെത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം ഫ്ലോറൻസ് അറിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഈ സംഘത്തെ അയയ്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അധികൃതന്മാർ യാതൊരു ആലോചനയും ഫ്ലോറൻസുമായി ചെയ്തിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അത് സിഡ്നി ഹെർബറ്റ് ഫ്ലോറൻസിനോട് ചെയ്തിരുന്ന ഖരാറുകൾക്ക് കടകവിരുദ്ധമായ ഒരു കൃത്യവുമായിരുന്നു. തന്നോടു ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങളെ ഇപ്രകാരം ഉല്ലംഘിച്ചതിനെപ്പറ്റി അതിനിശിതമായ ഭാഷയിൽ ഒരു കത്തെഴുതി ഫ്ലോറൻസ് സിഡ്നി ഹെർബട്ടിനയച്ചു.

മേരി സ്റ്റാൻലിയും സംഘവും “ഈജിപ്ത്” എന്നൊരു കപ്പലിൽ കോൺസ്റ്റാൻടിനോപ്പോളിലെത്തി. മിസ്റ്റർ ബ്രെയ്ക്ക് സ്ബ്രിഡ്ജ് കപ്പലിൽ ചെന്ന് അവരെ സന്ദർശിക്കുകയും, സ്കട്ടറിയിൽ അവരുടെ താമസത്തിനും ആഹാരത്തിനും മറ്റും യാതൊരു സൗകര്യവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ കരയ്ക്കിറങ്ങുന്നത് അവിവേകമായിരിയ്ക്കുമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അവർ ആ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചില്ല.

കരയ്ക്കിറങ്ങിയ മേരിസ്റ്റാൻലിയ്ക്കും സംഘത്തിനും പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. അവരുടെ ചിലവിലേയ്ക്കായി 1500 പവനേ അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ സംഖ്യ യാത്രാമധ്യേതന്നെ തീർന്നിരുന്നു. ബാറക്ക് ആസ്പത്രി അധികൃതരാകട്ടെ, സൈനികാധികാരികളാകട്ടെ, ആരും അവരെ സഹായിയ്ക്കുവാൻ മുതിർന്നില്ല. ഒടുവിൽ ഫ്ലോറൻസും ആസ്പത്രി അധികൃതന്മാരും മറ്റുമായി നടത്തിയ കൂടിയാലോചനകളുടെ ഫലമായി മേരി സ്റ്റാൻലിയുടെ സംഘത്തെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചു, ഓരോ വിഭാഗത്തെയും ഓരോരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലിയ്ക്കായി നിയോഗിച്ചു. കൗലാലി എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കാണ് മേരി സ്റ്റാൻലി നിയമിയ്ക്കപ്പെട്ടതെങ്കിലും,

അവർ താമസിയാതെ രാജിവെച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോവുകയാണ് ചെയ്തത്.

മേരി സ്റ്റാൻലിയുടെയും സംഘത്തിന്റെയും ആഗമനം ഫ്ലോറൻസിന്റെ അധികാരത്തിനും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും വലിയ കോട്ടം വരുത്തിയിരുന്നു. തന്മൂലം, ഫ്ലോറൻസിന്റെ മനസ്സ് വളരെ പ്രക്ഷുബ്ധമായി. ആ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തേയും അധികാരവിലോപത്തേയും വിപാടനം ചെയ്യുവാൻ ആ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ക്രിമിയാരണാങ്കണത്തിൽ മുറിവേറ്റവരും രോഗബാധിതരുമായ യുദ്ധഭടന്മാരോടു തനിസ്തുളള അകൈതവമായ അനുകമ്പയേയും, അവരുടെ ക്ഷേമത്തിൽ തനിസ്തുളള അതീവശ്രദ്ധയേയും, ആ യുദ്ധഭടന്മാരുടെ യാതനകളെ ദൂരീകരിയ്ക്കുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നിസ്തുല സേവനങ്ങളിൽ തനിസ്തുളള അഭിമാനത്തേയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതായ ഒരു കത്തും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിക്ടോറിയാരാജ്ഞി സിദ്ധ്നി ഹെർബട്ടിനയച്ചു. ഹെർബട്ട് ആ കത്തു ഫ്ലോറൻസിനയച്ചുകൊടുത്തു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജ്ഞിയിൽനിന്നും ഒരു കത്തു നേരിട്ടു ഫ്ലോറൻസിനു ലഭിച്ചു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ സേവനങ്ങളെ രാജ്ഞി അതിൽ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അവശരും രോഗികളുമായ യുദ്ധഭടന്മാർക്കു നല്ലവാനായി കുറെ അധികം സമ്മാനങ്ങൾ രാജ്ഞി അയക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അതു ഫ്ലോറൻസുതന്നെ രാജ്ഞിയ്ക്കുവേണ്ടി യുദ്ധഭടന്മാർക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യണമെന്നും ആ കത്തിൽ രാജ്ഞി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

ഒരു യുദ്ധഭടനു മുറിവേല്ക്കുകയോ രോഗം ബാധിയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ അയാൾ ആസ്പത്രിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസങ്ങൾ ഓരോന്നിന്നും അയാളുടെ ശമ്പളത്തിൽനിന്നു 9 പെനി വീതം കുറയ്ക്കുന്ന ഒരേർപ്പാട് അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമ്പ്രദായം നിറുത്തിക്കളയണമെന്നും, സ്കൂട്ടറിയിലെ ശുശ്രൂണഭൂമികൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും ടക്കിയിലെ സുൽത്താനോടു രാജ്ഞി ആവശ്യപ്പെടണമെന്നും ഫ്ലോറൻസ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജ്ഞിയ്ക്കു നേരിട്ടെഴുതി. രാജ്ഞിയുടെ ശ്രദ്ധ ഉടനെ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലും പതിയുകയും,

തദ്വിഷയങ്ങളിൽ വേണ്ട നടപടികളെടുക്കയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി യുദ്ധഭടന്മാരുടെ ശമ്പളക്കുറവു പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും, സ്കൂട്ടറിയിലെ ശുശാണങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ കാര്യം കുറച്ചു പരക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിമിയായിലെ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയും, ആ സൈന്യത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവൃത്തിയുവാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടിരുന്ന ഗവണ്മെണ്ടുദ്ധിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയും അന്വേഷിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്ന ഒരു പ്രമേയം ഒരു റാഡിക്കൽ മെമ്പർ ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെന്റിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. 157 പേരുടെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി അതു പാസ്സായി. അതോടുകൂടി മന്ത്രിസഭ രാജിവെച്ചു. സിഡ്നി ഹെർബറ്റ് ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു നിഷ്കാസിതനായി. പാർലമെന്റൻ പ്രഭുവാണു് അടുത്ത പ്രധാനമന്ത്രിയായിത്തീർന്നത്. അദ്ദേഹം ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയിലിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഫ്ലോറൻസിൽ നിന്നു റിപ്പോർട്ടുകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ക്രിമിയായുദ്ധരംഗത്തിലെ റിപ്പോർട്ടുകൾ ഫ്ലോറൻസ് തുടച്ചയായി പാർലമെന്റൻ പ്രഭുവിനു് അയക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രധാനമന്ത്രി അവ വായിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം രാജനിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം രാജനിക്കു് യാത്രകൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, പ്രധാനമന്ത്രി സ്കൂട്ടറിയിലേക്കും ക്രിമിയായിലേക്കും ഒരു സാനിറ്ററിക്മ്മീഷനെ നിയമിച്ചു.

രോഗബാധ

1855 വസന്തത്തോടുകൂടി ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻറെ യൂലിന്റെ ആരോഗ്യം തീരെ ക്ഷയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കൃശഗാത്രിയായിരുന്ന അവർ സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ജീവിതസുഖസൗകര്യങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ സ്കട്ടാറിയിൽ ചെന്നശേഷം ചിന്തിക്കുവാൻ പോലും അസാധ്യമായ പരിതസ്ഥിതികളിലാണ് താൻ രാപകൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. താമസിച്ചിരുന്ന മുറിയുടെ മേൽപ്പുറ ചോർച്ചയുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ മഴ പെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം ആ മുറി ഒരു ജലപ്രളയസ്ഥലമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുവാൻ തീരെ കൊള്ളുതത്തതായിരുന്നു. ദിനംതോറും 12 ഔൺസ് വെള്ളംകൊണ്ടു വേണ്ടിയിരുന്നു ജലത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ. തന്റെ മുറി മാത്രമല്ല, ആസ്പത്രിക്കെട്ടിടം മുഴുവനും ചെള്ളും മുട്ടയുംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ എങ്ങു തിരിഞ്ഞാലും അവയുടെ കടിയേല്പേണ്ടിവന്നു. ആസ്പത്രിയിൽനിന്നും പരിസരങ്ങളിൽനിന്നും വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദുർഗ്ഗന്ധം ദുസ്സഹമായിരുന്നു. ബാറക്ക് ആസ്പത്രിയിൽനിന്ന് കാൽ മൈൽ അകലെയുള്ള ജനറൽ ആസ്പത്രിയിലേയ്ക്കുല്ലാതെ, ഫ്ലോറൻസ് പുറത്തു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും പോയിരുന്നില്ല.

മുറിവേററവരും രോഗികളുമായ യുദ്ധഭടന്മാർ സ്കട്ടാറിയിലെത്തുന്ന ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും 24 മണിക്കൂർ നേരിച്ച് ഫ്ലോറൻസ് യാതൊരു വിശ്രമവുമില്ലാതെ ജോലിചെയ്തിരുന്നു. രോഗികളുടെ വ്രണങ്ങൾ കെട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ പലപ്പോഴും താൻ ദിവസേന എട്ടുമണിക്കൂറുകൾ മുട്ടിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുക പതിവായിരുന്നു. സാംക്രമികരോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ത

നിക്ക് യാതൊരു ഭയവുമുണ്ടായില്ല. ഒരു രോഗി മരിക്കുമെന്നു തോന്നിയാൽ അയാൾ മരിക്കുന്നതുവരെ ഫ്ലോറൻസ് അയാളുടെ അടുത്തിരുന്ന് അയാളുടെ മരണവേദനയെ ലഘൂകരിപ്പുവാൻ തനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സുബോധത്തോടുകൂടി മരിക്കുന്ന യാതൊരു ഭടനേയും അയാളുടെ മരണവിനാഴികയിൽ ഏകാകിയായി ഫ്ലോറൻസ് വിട്ടിരുന്നില്ല. ബോധരഹിതാവസ്ഥയിൽ മരിച്ചിരുന്നവരുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക് തനിക്ക് പോകുവാൻ സൗകര്യപ്പെടാത്തപക്ഷം ഫ്ലോറൻസ് സെലീനാ ബ്രെയ്ത്സ് ബ്രിഡ്ജിനെ അയച്ചിരുന്നു. ആ ഹേമന്തത്തിൽ രണ്ടായിരത്നലധികം യുദ്ധഭടന്മാരുടെ മരണവിനാഴികയിൽ ഫ്ലോറൻസ് അവരുടെ സമീപമിരുന്ന് അവരെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നു. കൂടുതൽ മരണയാതനകൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നവരെ ഫ്ലോറൻസ് തന്നെയാണു് പരിചരിച്ചിരുന്നതു്. രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഫ്ലോറൻസ് രോഗികളുടേമദ്ധ്യേ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ കൈയിൽ താൻ വഹിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്ന ഒരു “ലന്താർണ്” വിളക്കാണ് “ദീപമേന്തിയ വനിത” എന്ന അപരനാമത്തിനു് തന്നെ അർഹയാക്കിയതു്. ആ അപരനാമത്താലാണ് ഫ്ലോറൻസ് വിശ്വവിഖ്യാതയായിത്തീർന്നതും. ആ വിളക്ക് ഓരോ രോഗിയുടെയും അടുത്തു വെച്ചുകൊണ്ടാണ് താൻ രാത്രിയിൽ അവരെ പരിചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്.

യുദ്ധഭടന്മാർക്കിടയിൽ ഫ്ലോറൻസിനുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തി അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു. മദ്യപിച്ഛരുതെന്നു ഫ്ലോറൻസ് പറഞ്ഞാൽ എത്ര കൊടിമുത്ത മദ്യപനായിരുന്ന യുദ്ധഭടനും ഉടനെ മദ്യപാനം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഭാര്യമാർക്കു കത്തുകൾ അയക്കു്തിരുന്ന യുദ്ധഭടന്മാരെക്കൊണ്ടു് ഫ്ലോറൻസ് കത്തുകൾ അയപ്പിച്ചു. ശോകാത്മകമായ പ്രകൃതിയോടുകൂടിയിരുന്നവരിൽ ഒരു പ്രസന്നമനോഭാവം പകർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ശസ്ത്രക്രിയകൾക്കു വഴിപ്പെടാതിരുന്ന യുദ്ധഭടന്മാരുടെ അടുത്തു ശസ്ത്രക്രിയാവേളകളിൽ ഫ്ലോറൻസ് നിന്നിരുന്നാൽ മാത്രം മതിയായിരുന്നു അവർ ശസ്ത്രക്രിയകൾക്കു സമ്മതിച്ചുവാൻ! മറുക്കുവർ അനുഭവിച്ച വേദനകളുടെ കാഠിന്യത്തെ അതിന്റെ ഒരു ദൃക്സാക്ഷിയായി വർത്തിച്ചുകൊണ്ടു ഫ്ലോറൻസ് സ്വയം അനുഭവവേദ്യമാക്കു്താണ് ചെയ്തതു്.

യുദ്ധഭടന്മാർ ഫ്ലോറൻസിനെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിൽനിന്നും ആരാധിച്ചു. ആ ദർശനം അവരിൽ സാക്ഷാൽ ആനന്ദമൃതം പകർന്നു. “അവർ ഞങ്ങളുടെ സമീപത്തിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്ന കാഴ്ച ഞങ്ങളെ ആനന്ദോന്മാദംകൊള്ളിച്ചു. ദയയുടേയും കരുണയുടേയും മൃത്തീകരണമായ അവർ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തുകൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവരുടെ നിഴലിനെ ചുംബിച്ചു” ആത്മനിർവൃതി നേടിയിരുന്നു” എന്നാണ് ഒരു യുദ്ധഭടൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആഭാസമായ ഭാഷകൾ ഉപയോഗിക്കുക യുദ്ധഭടന്മാരുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. അതുപേക്ഷിക്കുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് അവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അവർ അതു നിരാകരിച്ചു.

ഭരണപരമായ ജോലികളായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസിനു കൂടുതൽ ക്ലേശകരം. പകൽ മുഴുവനും മുറിയിൽവെച്ചു സന്ദർശകന്മാരെ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, ഡോക്ടർമാർ, നേഴ്സുമാർ, വ്യാപാരികൾ ആദിയായ പലരും പല കാര്യങ്ങൾക്കുമായി തന്നെ സഭാ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സന്ദർശകന്മാരില്ലാത്ത ഒരു നിമിഷം കിട്ടിയാൽ ആ സമയം അവർ എഴുതുവാൻ വിനിയോഗിച്ചു.

തന്റെ സിക്രട്ടറിയായി നിയോഗിക്കുവാൻ പറിയവരാരും ഫ്ലോറൻസിന്റെ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ ജോലികളും ഫ്ലോറൻസുതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. സ്വന്തം ജോലികൾക്കു പുറമെ, യുദ്ധഭടന്മാർക്കും നേഴ്സുമാർക്കും വേണ്ടിയിരുന്ന കത്തുകളും ഫ്ലോറൻസ് എഴുതിക്കൊടുത്തു. മരണമടഞ്ഞ യുദ്ധഭടന്മാരുടെ അന്തിമനിമിഷങ്ങളെയും, അവരുടെ അന്തിമസന്ദേശങ്ങളെയും, വിവരിക്കുന്ന കത്തുകൾ ഫ്ലോറൻസുതന്നെ എഴുതി അവരുടെ സ്വജനങ്ങൾക്ക് അയച്ചു. ഇവയ്ക്കുപുറമെ, ഔദ്യോഗികമായ റിപ്പോർട്ടുകൾ, ഔദ്യോഗികമായ കണക്കുകൾ, സിഡ്നി ഹെർബറ്റിനുള്ള ദീർഘമായ കത്തുകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള രേഖകൾ തയ്യാറാക്കുവാൻവേണ്ടി നിശകളിലെ അനേക നിശ്ശബ്ദമണിക്കൂറുകൾതന്നെ ഫ്ലോറൻസ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാത്രിയിൽ ഒരിക്കലും ഫ്ലോറൻസിന്റെ മുറിയിലെ വിളക്ക് അണഞ്ഞു മറുക്കുവാൻ കണ്ടിരുന്നില്ല.

സുകുട്ടാറിയിലെ ബാറക്ക് ആസ്ത്രീയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഏതാണ്ട് തൃപ്തികരമായിത്തീർന്നതോടുകൂടി ക്രിമിയയിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് തീച്ചയാക്കി. ക്രിമിയായിൽ ബാല ക്ലാവ് ഹാർബറിന്റെ സമീപമായി രണ്ടു വലിയ ആസ്ത്രീകളാണുണ്ടായിരുന്നത്. താൻ സുകുട്ടാറിയിൽ വന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ദാരുണസ്ഥിതിതന്നെയാണു ക്രിമിയായിലും ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നും, അവിടെയും ഉദ്ധാരണജോലി ആവശ്യമാണെന്നും ഫ്ലോറൻസ് കണ്ടു.

1855 മേയ് 2-ാംനു- ഫ്ലോറൻസ് “റോബർട്ട് ലോവ്” എന്ന കപ്പലിൽ സുകുട്ടാറിയിൽനിന്നു ബാലക്ലാവയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. മിസ്റ്റർ ബ്രെയ്ംസ് ബ്രിഡ്ജും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മേയ് 5-ാംനു- കപ്പൽ ബാലക്ലാവയിലെത്തി. കപ്പലിൽ ഫ്ലോറൻസ് നൈറിൻഗെയ്ൽ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞയടനെ അവരെ ഒരു കണ്ണു കാണുന്നതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ ആയിരക്കണക്കിനു തടിച്ചുകൂടി. ബാലക്ലാവയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പലരും കപ്പലിലെത്തി അവർക്കു ഫ്ലോറൻസിനോടുണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാനാദരവുകൾ പ്രകടമാക്കി. അന്നു വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അനേകമനേകം ബഹുമാന്യജനങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി അവർ കരയ്ക്കിറങ്ങി. ഫ്ലോറൻസിനു കയറി സഞ്ചരിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു ചെറിയ കുതിരയെ ജനങ്ങൾ അവിടെ തയ്യാറാക്കി നിറുത്തിയിരുന്നു. ഫ്ലോറൻസ് ആ കുതിരപ്പുറത്തു കയറി സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി സെബാസ്റ്റോപ്പോളിനു വെളിയിലുള്ള സൈനികകേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കു പോയി. അശ്വാശ്രദ്ധയായ ആ നാരീരത്നമാണ് ഫ്ലോറൻസ് നൈറിൻഗെയ്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഉടനെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സൈനിക ഭടന്മാർ ആയിരക്കണക്കിനു ഓടിക്കൂടി ജയഘോഷം മുഴക്കി. അവർ ഫ്ലോറൻസിനെ കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നിറക്കി, ഒരു ഉയർന്ന മണ്ഡപത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഒരു വലിയ തോക്കിന്റെ പുറത്തിരുത്തി. അനന്തരം അവരിലൊരാൾ ആ മണ്ഡപത്തിൽ കയറി ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു:—“സഹോദരരേ, സമരസന്നാഹങ്ങളിലെ ഈ ഭയങ്കരായുധത്തിന്റെ മീതെ നിർഭയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ തരുണിമണിയെ നിങ്ങൾ ദർശിച്ചാലും! സൈനിക ഭടന്മാരുടെ ഉത്തമസുഹൃത്തും, ഇംഗ്ല

ണ്ടിന്റെ ധീരവീരപുത്രിയുമായ ഈ നാരിരത്തത്തിന് നിങ്ങൾ മംഗളങ്ങൾ ആശംസിച്ചാലും!” ഭടന്മാർ വീണ്ടും ജയഘോഷം മുഴക്കി. അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് ദ്രുതഗതിയിൽ പഠിച്ചെടുത്ത പുഷ്പങ്ങൾ ഫ്ലോറൻസിന്റെമേൽ അവർ വർഷിച്ചു. തന്റെ താമസസൗകര്യം താല്ക്കാലികമായി കപ്പലിലെ ഒരു മുറിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ഫ്ലോറൻസ് കപ്പലിലേയ്ക്കുതന്നെ മടങ്ങി.

പിറേ ദിവസം ഫ്ലോറൻസ് ആസ്പത്രികളുടെ പരിശോധനയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ആസ്പത്രികളിലൊന്ന് ജനറൽ ആസ്പത്രിയും, മറ്റൊന്ന് ചെറിയ കുടികളുടെ ഒരു സമൂഹമായിരുന്ന “കാസിൽ ആസ്പത്രി”യുമായിരുന്നു. ആസ്പത്രിക്കെട്ടിടങ്ങളും വാർഡുകളും പരിസരങ്ങളുമെല്ലാം വൃത്തിശുന്യമായി കണ്ടു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന നേഴ്സുമാർ അപ്രാപ്തരും യാതൊരുവക അച്ചടക്കബോധവും ഇല്ലാത്തവരുമായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കി. സമൂലമായ ഒരു പരിവർത്തനവും സമുദ്ധാരണവും ആ രണ്ട് ആസ്പത്രികളിലും ആവശ്യമാണെന്ന് ഫ്ലോറൻസിന് ബോധ്യമായി.

അടുത്ത ദിവസം കപ്പലിൽവെച്ച് ചില സന്ദർശകന്മാരുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഫ്ലോറൻസ് ബോധരഹിതയായി നിലത്തുവീണു. ഉടനെ ജനറൽ ആസ്പത്രിയിലെ സീനിയർ മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ സ്ഥലത്തെത്തി ഫ്ലോറൻസിനെ പരിശോധിച്ചു. മറ്റു രണ്ടു ഡോക്ടർമാരേക്കൊണ്ടുകൂടി പരിശോധിപ്പിച്ചശേഷം ഫ്ലോറൻസിനെ ക്രിമിയൻജ്വരം ബാധിച്ചിരിയ്ക്കയാണെന്ന ഒരു പ്രസ്താവന അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ഫ്ലോറൻസ് രോഗിണിയായിത്തീർന്നിരിയ്ക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത കാട്ടുതീപോലെ ബാലക്ലാവ മുഴുവൻ പരന്നു. ആ രോഗത്തെപ്പറ്റിയായി എവിടെയും സംസാരം. സൈനിക ഭടന്മാർ ഉൽക്കണ്ഠാകുലരായി. “കാസിൽ ആസ്പത്രി” ഒരു ഉയർന്ന പ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ ശുദ്ധവായു ലഭിക്കുമെന്ന കാരണത്താൽ ഫ്ലോറൻസിനെ കപ്പലിൽനിന്ന് “കാസിൽ ആസ്പത്രി”യിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോകുവാൻ അധികൃതർ തീച്ചയാക്കി.

കുപ്പലിൽനിന്നു “കാസിൽ ആസ്പത്രി”യിലേയ്ക്കുള്ള ഫ്ലോറൻസിന്റെ യാത്ര ദീനത നിറഞ്ഞ ഒരു രംഗമായിരുന്നു. അവരെ ഒരു ‘സെക്ചറി’ൽ കിടത്തി നാലു യുദ്ധഭടന്മാർ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നത് കണ്ടവരെല്ലാം അശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചു. ഫ്ലോറൻസിനു സുബോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രജ്ഞയില്ലാതെ പലതും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഡോക്ടർമാരും ആ യാത്രയിൽ അകമ്പടി സേവിച്ചു. തലയ്ക്കു മീതെ വിടർത്തിയ ഒരു കൂട പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്ന യുദ്ധഭടൻ വഴിനിളേ കരഞ്ഞു. “ദീപമേന്തിയ വനിത”യ്ക്കു രോഗം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത സ്കട്ടാറിയിലെ യുദ്ധഭടന്മാർ കേട്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാം വാവിട്ടുകരഞ്ഞുപോയി.

രണ്ടാഴ്ചയോളം ഫ്ലോറൻസ് മരണത്തോടു പോരാടി. പ്രജ്ഞയില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽപ്പോലും താൻ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കടലാസ്സും പെൻസിലും ആവശ്യപ്പെടും. അവ കിട്ടിയാൽ ശാന്തമായിരുന്നെഴുതും. ഫ്ലോറൻസിനെ സ്വസ്ഥതയോടുകൂടിയിരുന്നതുവാൻ അതൊരു ഉപായമേ ഡോക്ടർമാർക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ഫ്ലോറൻസ് നൈറീൻഗെയ്ലിനു സുഖമില്ലെന്ന വാർത്ത ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങളെ അമ്പരപ്പിച്ചു. മെയ് 24-ാം-നു-ബ്രിട്ടീഷ് അമ്പാസഡർതന്നെ ചെന്നു കാണുകയും ഫ്ലോറൻസ് വിപത്തിന്റെ മേഖലയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു അന്നു രാത്രിതന്നെ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു കമ്പിയടിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വാർത്ത വികോറിയാരാജ്ഞിയേയാണ് കൂടുതൽ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചത്.

വിഷജ്വരത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു ഫ്ലോറൻസ് വിമോചിതയാക്കിയെങ്കിലും അവരെ ബാധിച്ചിരുന്ന ക്ഷീണം അത്യധികമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകണമെന്നും, അതല്ലാത്തപക്ഷം സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിൽ പോയി വിശ്രമിക്കണമെന്നും ഡോക്ടർമാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ബാലക്ലാവയിൽ തനിക്ക് അനേകം പ്രത്യുപഹാരണജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഫ്ലോറൻസ് ആ അഭിപ്രായത്തോടു വിരോധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പരിചരണത്തിനെ

ത്തിയിരുന്ന സെലീനാ ബ്രെയ്സ് ബ്രിഡ്ജും ദീർഘമാ യൊരു കപ്പൽയാത്ര ഫ്ലോറൻസിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ ഘട്ടത്തിൽ അനഭിലാഷണീയമാണെന്നും, കടൽച്ചൊരു ക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പിടികൂടുന്ന ഒരു പ്രകൃതിയാണ് ഫ്ലോറൻ സിനുള്ളതെന്നും, ഡോക്ടർമാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. ഫ്ലോ റൻസ് സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്കുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി. ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതുവരെ അവിടെ സേബിൻ എന്നൊരു സൂഹൃത്തിന്റെ വസതിയിൽ താമസിക്കാമെന്ന് ഒടുവിൽ തീർച്ചയാക്കി.

ഫ്ലോറൻസ് യാത്രചെയ്ത കപ്പൽ സ്കട്ടാറിയിലെത്തിയപ്പോൾ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാവരും അവരെ സ്വാതന്ത്ര്യം ചെയ്യുന്നതിന് അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. അവരോടു സംസാരിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിപോലും ഫ്ലോറൻസിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു “സെംഗ്ലറി”ൽ കിടത്തി ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി അവരെ സേബിന്റെ വസതിയിലേയ്ക്കുകൊണ്ടുപോയി. അവരെ ഒരു കണ്ണുകാണുന്നതിനു വഴിനിളെ അണിനിരന്ന യുദ്ധഭടന്മാർ അശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചുകാഴ്ച ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അചഞ്ചലഹൃദയങ്ങളെപ്പോലും വികാരതരളിതമാക്കി.

ഏതാനും ആഴ്ചകൾ ഫ്ലോറൻസ് സേബിന്റെ വസതിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്രമിച്ചു. ഒക്ടോബർ ആരംഭത്തിൽ വീണ്ടും ക്രിമിയായിലേയ്ക്കുപോയി. നേഴ്സുമാരുടെ ജീവിതത്തിലും, ആസ്പത്രികളിലെ ദൈനംദിനഭരണത്തിലും അഴിമതികൾ പലതുമുണ്ടായിരുന്നു. അവ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നവയായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ആ അഴിമതികളെ തുരത്തി, നേഴ്സുമാരെയും ആസ്പത്രികളെയും പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തിന് പാത്രീഭവിപ്പിയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുമ്പോൾ, സ്കട്ടാറിയിൽ വീണ്ടും കോളറാ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയാൽ ഫ്ലോറൻസിനെ അവിടത്തെ അധികൃതർ അടിയന്തിരമായി അവിടേയ്ക്കു വിളിച്ചു. ഫ്ലോറൻസ് ഉടനെ സ്കട്ടാറിയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി.

സമരസമാപ്തി

ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനാവലി ഇതിന്നകം ഒരു വിരവനിതയായി കൊണ്ടാടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബാർക്ക് ആസ്പത്രിയിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധഭടന്മാർ ആ അതുഭുതവനിതയെയും അവരുടെ നിസ്സുലസേവനങ്ങളെയും പറ്റി നല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിവരണങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ്ജനതയെ കോർമയിർക്കൊള്ളിച്ചു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ നിരവധി അപദാനങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന അനേകം ഗാനങ്ങളും കവിതകളും വിരചിക്കപ്പെടുകയും, അവ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ പാടിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെവിടെയും ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിനെപ്പറ്റിയായി സംസാരം. അവരുടെ ഒരു ചെറിയ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ അനേകലക്ഷം പ്രതികളാണ് ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അനേകായിരം നാഴികയകലെന്നിന്നുപോലും ജനങ്ങൾ ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഭവനം കാണുവാൻ “എമ്പ്ളി”യിൽ ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കപ്പൽ നിർമ്മാണവ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നവർ അവരുടെ പുതിയ കപ്പലുകൾക്ക് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ പേര് നല്കി. ഒരു സുപ്രസിദ്ധനാടകാഭിനയസംഘം ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ രോഗപരിചരണം നടത്തുന്ന രംഗം “ടാബ്ലോ”മുഖേന പ്രദർശിപ്പിച്ചു കാണികളുടെ കർവ്വകവർന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രമുഖപത്രങ്ങൾ പലതും ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ സ്തുതിഗീതങ്ങളുടെ കളരിയായിത്തീർന്നു.

ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മുഴുവൻ ജനതതിയുടെയും ഹൃദയങ്ങളെ കവർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും, ഇംഗ്ലണ്ടു മുഴുവനും ഫ്ലോറൻസിന്റെ പാദങ്ങളെ

ഉിൽ നമിസ്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത അധികൃതരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കേണ്ടതിനു തോന്നി. തൽഫലമായി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രശസ്ത വ്യക്തികളുടെ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപവല്പരീകരിച്ചുപോകയും, അവർ 1855 നവമ്പർ 29-ാം- ലണ്ടനിൽവെച്ച് ഒരു പൊതുജനസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ആ യോഗത്തിൽ ഫ്ലോറൻസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു പലരും പ്രസംഗിച്ചു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ സേവനങ്ങൾക്കു പ്രതിനന്ദിയായി അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു സമ്മാനം നൽകണമെന്നു യോഗം ആദ്യം തീർച്ചയാക്കി. പക്ഷേ, അതിനുവേണ്ടി അപ്പോൾതന്നെ നടത്തിയ ഒരു പണപ്പിരിവിൽ ധാരാളം സംഖ്യ പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയതിനാൽ “നൈററിൻഗെയ്ൽ ഫണ്ട്” എന്ന പേരിൽ ഒരു ഫണ്ട് ഏർപ്പെടുത്തുവാനും, അതു നേഴ്സുമാരുടെ പരിശീലനത്തിനുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽലിന്നെ ഏല്പിക്കുവാനും യോഗം നിശ്ചയിച്ചു. അന്നു രാത്രി ഫ്ലോറൻസിന് തന്റെ അമ്മ എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെയാണ് പ്രസ്താവിച്ചത്: “നിന്റെ അമ്മയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ആനന്ദപ്രദവും അഭിമാനം ഇരമ്പിക്കയറുന്നതുമായ ഒരു ദിനമാണിന്ന്. രാത്രി ഇപ്പോൾ വളരെ വൈകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും, ഇന്നത്തെ പെരുമഹായോഗത്തെപ്പറ്റി നിനക്കെഴുതാതെ എന്നിരിക്കുന്നു ഉറങ്ങുവാൻ കഴികയില്ല. ഇതുപോലെ ജനങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടിയതും, ജനാവലിയുടെ കൃതജ്ഞതയും അഭിമാനവും തിരതല്ലിയതുമായ ഒരു മഹാസമ്മേളനം ഇതിനുമുമ്പൊരിക്കലും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്റെ മകൾ ലോകത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന മാതൃക ഭാവിയ്ക്കൽ അനേകലക്ഷം മാതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആനന്ദമൂർത്തം പകരാതിരിക്കുകയില്ല.”

“നൈററിൻഗെയ്ൽ ഫണ്ട്”ന്റെ രൂപവല്പരണത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞയുടനെ ക്രിമിയൻയുദ്ധത്തിലെ സൈന്യങ്ങളിലെ ഓരോ ഭടനും അയാളുടെ ഒരു ദിവസത്തെ വേതനം “നൈററിൻഗെയ്ൽ ഫണ്ട്”ലേക്കു സംഭാവനചെയ്തു. ഒറ്റദിവസംകൊണ്ടു 9,000 പവനാണ് അവർ അപ്രകാരം ശേഖരിച്ചത്.

വിക്ടോറിയാരാജ്ഞി തന്നിട്ടു ഫ്ലോറൻസിന്റെ സേവനങ്ങളിലുള്ള അഭിനന്ദനം പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി “സൻറ ജോർജ്ജ് ക്രോസ്സ്” എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സ്വർണ്ണമെഡൽ ഫ്ലോറൻസിനയച്ചുകൊടുത്തു. മാത്രമല്ല, അതോടുകൂടി, ഫ്ലോറൻസ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തുമ്പോൾ തന്നെ വന്നു കാണണമെന്നുള്ള അഭിലാഷം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കത്തും രാജ്ഞി ഫ്ലോറൻസിനയച്ചു.

സ്വന്തം രാജ്യക്കാരുടെ അഭിനന്ദനങ്ങളോ രാജ്ഞിയുടെ സമ്മാനമോ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനതതിയുടെ പ്രശംസകളോ, ഒന്നുംതന്നെ, ഫ്ലോറൻസിനെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുകയോ അഹങ്കരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ക്രിമിയായിലെ തന്റെ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി അഖില ഇംഗ്ലണ്ടും പ്രശംസാരവത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തെ—ബ്രിട്ടീഷ് യുദ്ധഭടനെ—സമുദ്ധരിക്കുവാനുള്ള യത്നങ്ങളിലാണ് ഫ്ലോറൻസ് വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്.

തന്റെ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്യാൻ, തന്റെ സ്നേഹിതനുവേണ്ടി സ്വജീവൻ നല്കുവാൻ, വൻതോക്കിന്റെ മുഖിലേയ്ക്കുപോലും പ്രയാണം ചെയ്യാൻ, സന്നദ്ധനായിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് യുദ്ധഭടന് അക്കാലത്തു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വേതനം ദിവസം ഒരു ചില്ലിങ്ങുവീതമായിരുന്നു. അതു മുഴുവൻ അയാൾ മദ്യപാനത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. മദ്യപാനം കഴിഞ്ഞു ബാക്കി വെച്ചതും അവശേഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അതു വേശ്യകൾക്കായിരുന്നു അയാൾ നല്കിയിരുന്നത്. സ്വഗേഹങ്ങളിലേയ്ക്കു വെച്ച പണവും അയച്ചിരുന്നവർ വളരെ അപൂർവ്വമായിരുന്നു. എഴുതുവാനോ വായിക്കുവാനോ ആ യുദ്ധഭടന്മാർക്കു അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുവാനോ, അവരെ സംസ്കൃതചിത്തരാക്കുവാനോ വേണ്ട യാതൊരു ഏർപ്പാടുകളും സൈനികാധികാരികൾ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

1855 മേയ് മാസത്തിൽ ഫ്ലോറൻസ് യുദ്ധഭടന്മാർക്കുവേണ്ടി ഒരു വായനശാലയാരംഭിച്ചു. അതിലേയ്ക്കുവേണ്ടിയിരുന്ന പത്രമാസികകളും പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും ഫ്ലോറൻസ് സ്വന്തം പണംകൊടുത്തു വാങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്. വായിക്കുവാൻ

സ്വല്പപരിചയമുള്ളവർ അവിടേയ്ക്കു ആകർഷിപ്പിച്ചു. വായനയിലുള്ള അഭിരുചി യുദ്ധഭടന്മാരിൽ ദിവസേന വർദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തീരെ അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാതിരുന്ന യുദ്ധഭടന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി നിശാപാഠശാലകളും ഫ്ലോറൻസ് ഏർപ്പെടുത്തി. സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇതൊന്നും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. യുദ്ധഭടന്മാർക്ക് അറിവോ സംസ്കാരമോ നല്ലിയാൽ അവർ തങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയില്ലെന്നായിരുന്നു സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

യുദ്ധഭടന്മാർക്ക് പണം അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളൊന്നും സൈനികാധികാരികൾ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവരിലധികംപേരും പണം മദ്യപാനത്തിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതെന്നു ഫ്ലോറൻസ് മനസ്സിലാക്കി. വിക്ടോറിയാരാജ്ഞിയുടെ സ്വപ്നമെഡലും കത്തും തനിക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ, അവയ്ക്കു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഫ്ലോറൻസ് രാജ്ഞിയെഴുതിയ മറുപടിയിൽ യുദ്ധഭടന്മാർക്ക് അവരുടെ വീടുകളിലേയ്ക്കു പണമയക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിനെപ്പറ്റി ഒരു സൂചന നല്കി. ഫ്ലോറൻസിന്റെ ആ കത്തു രാജ്ഞി മന്ത്രിസഭയുടെ ഒരു യോഗത്തിലേയ്ക്കുയക്കയും, ക്രിമിയാരണാങ്കങ്ങളിൽനിന്നു യുദ്ധഭടന്മാരുടെ പണം മണിയോദ്ധാരായി അയയ്ക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ പ്രധാനമന്ത്രി ഉടൻ ചെയ്യും ചെയ്യും. തൽഫലമായി കോൺസ്റ്റാൻടിനോപ്പോളിൽനിന്നുതന്നെ ആറു മാസത്തിനകം 71,000 പവനാണ് യുദ്ധഭടന്മാർ അവരുടെ വീടുകളിലേയ്ക്കുയച്ചത്. അത് അവരുടെ മദ്യപാനത്തിന് ഒരുറ്റി വരുത്തി.

ബാറക്ക് ആസ്പത്രിയുടെ സമീപത്തിലും പരിസരങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ മദ്യഷാപ്പുകളും ഫ്ലോറൻസ് സൈനികാധികാരികളെക്കൊണ്ടു നിരോധിപ്പിക്കയും, രാത്രിയിൽ റോഡുകളിൽ പ്രത്യേക പെട്രോൾ സംഘങ്ങളെ നിയമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരെങ്കിലും മദ്യപിച്ചതായി കാണപ്പെട്ടാൽ അവരെ നിർദ്ദയം ശിക്ഷിക്കുമെന്ന ഒരു കല്പനയും സൈനികാധികാരികളെക്കൊണ്ടു പുറപ്പെടുവിച്ചു. യുദ്ധഭടന്മാരുടെ വിശുദ്ധ സമയം വിനോദകരമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻവേണ്ടി ഫ്ലോറൻസ് ഒരു “കോഫിമന്ദിരം” തുറക്കുകയും, എല്ലാവിധ വിനോദങ്ങൾക്കും അതിൽവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

1856-ലെ വസന്തത്തിൽ യുദ്ധഭടന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള നാലു വിദ്യാലയങ്ങൾ ഫ്ലോറൻസ് സമാരംഭിച്ചു. അധ്യയനവിഷയത്തിൽ പരീക്ഷായോഗ്യതകളുള്ള അധ്യാപകന്മാരെ ആ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിയമിച്ചു. യുദ്ധഭടന്മാരെ സംഗീതം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും ഫ്ലോറൻസ് ചെയ്തു. യുദ്ധഭടന്റെ പൊതു ക്ഷേമത്തെയും അഭിവൃദ്ധിയേയും ആസ്വദമാക്കിയുള്ള ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി 1856 അവസാനത്തോടുകൂടി ബ്രിട്ടീഷ് പടയാളി ശരിയായ അച്ചടക്കബോധവും, സദാചാരനിരതത്വവും, മനസ്സുസ്താരവുമുള്ള ഒരു നവീനയുദ്ധഭടനായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ, ബ്രിട്ടീഷ് യുദ്ധഭടനെ അവന്റെ മുമ്പുവരായ പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കണമെന്നുള്ള ഫ്ലോറൻസ് നൈറീൻഗെയ്ത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സംപ്രാപ്യമായി.

ആ സമയം ക്രിമിയായിലെ “ലാൻറു ട്രാൻസ്ഫോർട്ട്” സൈന്യത്തിന്റെയിടയിൽ കോളറാ ബാധിച്ചു. ഉടനെ ഫ്ലോറൻസിനെയും പത്തു നേഴ്സുമാരെയും സൈനികാധികാരികൾ ആ രോഗഗർഭത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. ഫ്ലോറൻസ് നൈറീൻഗെയ്തിന് നേഴ്സുമാരുടെമേലുള്ള അധികാര വ്യാപ്തിയെ സൈനികാധികാരികൾ അപ്പോഴും ചോദ്യംചെയ്തിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. സൈനികാധികാരികൾ തന്റെ അധികാരത്തെ ആദരിക്കുവാൻ വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചാലും, തന്റെയും തന്റെ സംഘത്തിൽ പെട്ടവരുടെയും പരിചരണം രോഗികൾക്ക് ആവശ്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അതു നല്ലതിരിയുന്നതു കൺവുവിലോപമാണെന്നു ബോധ്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഫ്ലോറൻസ് പത്തു നേഴ്സുമാരോടുകൂടി ക്രിമിയായിലെ “ലാൻറു ട്രാൻസ്ഫോർട്ട്” സൈന്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ആ സന്ദർഭത്തിലാണ്, ഫ്ലോറൻസിന്റെ നിലയെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതായ ഒരു ഉത്തരവ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ യുദ്ധകാര്യാലയ സ്റ്റേറ്റ്സെക്രട്ടറിയിൽനിന്നു ക്രിമിയായുദ്ധത്തിലെ സൈനികകമാണ്ടുക്കു ലഭിച്ചത്. അതിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു:—“മിസ്സ് നൈറീൻഗെയ്ത്തിന്റെ ഞാൻ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു ദ്യോഗികനിലയെ സൈനികവകുപ്പിലെ മെഡിക്കൽ അധികാരികൾ ശരിയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു

ന്നു. അതുകൊണ്ടു, പ്രഗത്ഭമതിയായ ആ നാരിരത്നത്തിന്റെ നിലയെന്തെന്ന് സൈനികവകുപ്പിലെ മെഡിക്കൽ അധികാരികളുടേയും സൈന്യത്തിന്റെയും അറിവിനുവേണ്ടി വ്യക്തമാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സൈനികാസ്സത്രികളിലെ വനിതാ നേഴ്സിങ്ങ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനറൽ സൂപ്രണ്ടായിട്ടാണ് മഹാരാജ്ഞിയുടെ ഗവണ്മെണ്ടു മിസ്സ് ഹൈററിൻഗെയിലിനെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവരോട് ആ ലോചിക്ലാതെ ഒരു നേഴ്സിനേയോ, ഒരു സിസ്റ്ററിനേയോ, നേഴ്സിങ്ങ് സംഘത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു മാനുസ്ക്രിയേയോ ഒരാസ്സത്രിയിൽനിന്നു മഹാരാസ്സത്രിയിലേയ്ക്കു മാറ്റുവാനോ, ഒരാസ്സത്രിയിൽ പുതുതായി പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനോ പാടില്ല. എങ്കിലും, അവരുടെ നിദ്ദേശങ്ങൾക്കു മുഖ്യ മെഡിക്കൽ ഓഫീസരുടെ അംഗീകരണം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. സ്ത്രീകളുടെ നേഴ്സിങ്ങ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മുഖ്യ മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ മിസ്സ് ഹൈററിൻഗെയിലിനെ അറിയിക്കേണ്ടതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിദ്ദേശങ്ങൾ അവർ വഴി നടക്കേണ്ടതുമാണ്.” അങ്ങിനെ, ഫ്ളോറൻസിനു നേഴ്സിങ്ങ് സംഘത്തിന്റെയും സ്ഥാപനത്തിന്റെയും മീതെയുള്ള അധികാരനില അനിഷേധ്യമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

ഏപ്രിൽ 29-ാം-നു ക്രിമിയായുദ്ധം സമാധാനസന്ധിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. അതേവരെ പരസ്പരം അടരാടിയിരുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിലെയും റഷ്യയിലെയും യുദ്ധഭടന്മാർ പരസ്പരം കൈകൾ കോർത്തുപിടിച്ച സ്നേഹവികാരങ്ങൾ പ്രകടമാക്കി. അവരുടെ അകൈതവമായ ആ ആഹ്ലാദകോലാഹലങ്ങൾ, യുദ്ധം എന്തൊരു മൗഢ്യമാണെന്നു ലോകത്തോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

ഉഷ്ണകാലം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ഇംഗ്ലീഷ് സേനകളെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു യജ്ഞമെന്നു പ്രധാനമന്ത്രിമാർ നിദ്ദേശിച്ചു തരസരിച്ച ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളം സംഘം സംഘമായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. 1856 ജൂൺ 3-ാം-നു പ്രധാനമന്ത്രി ഫ്ളോറൻസിനെഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു:— “ഭവതിയുടെ നിസ്വാർത്ഥവും നിഷ്കാമവും കരുണാമന്ദ്രണവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമാപ്തികരിക്കുവാനുള്ള സമയമായിരിക്കുന്നു.” ജൂൺ അവസാനമായതോടുകൂടി ആസ്സത്രികളെല്ലാം

മിക്കവാറും ഒഴിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഫ്ലോറൻസ് നേഴ്സുമാരെ ചെറുസംഘങ്ങളായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചയച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തിയാലുടനെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നവർക്കു പുതിയ ജോലികൾ ഫ്ലോറൻസ് നേരത്തെ ഏർപ്പാടുചെയ്തിരുന്നു. ജോലിചെയ്യാൻ നിർദ്ദാഹമില്ലാതിരുന്നവർക്കു ഫ്ലോറൻസ് സ്വന്തം കൈയിൽനിന്നു ധനസഹായം ചെയ്തു.

ജൂൺ അവസാനം ഫ്ലോറൻസ് സ്കട്ടറിയിൽ തിരിച്ചെത്തി. അവിടത്തെ ആസ്പത്രികളിൽ, രോഗവിമോചിതരായെങ്കിലും ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുവാൻവേണ്ടി താമസിച്ചിരുന്ന ഏതാനും യുദ്ധഭടന്മാർമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവർ സ്ഥാപിച്ച “കോഫിമന്ദിരം”വും വായനശാലകളും മറ്റും വിജനമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1856 ജൂലൈ 16-ാം-നു ബറക്ക് ആസ്പത്രിയിലുണ്ടായിരുന്ന അവസാനരോഗിയും സ്ഥലം വിട്ടു. ഫ്ലോറൻസിന്റെ ജോലി സമാപ്തമായി.

ഫ്ലോറൻസിന്റെ സേവനസമാപ്തിയെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രഭുസഭയിൽ എല്ലസ്മിയർപ്രഭു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു:—“ബഹുമാന്യരായ എന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരേ, ക്രിമിയ സമരസമയം നാം അനുഭവിച്ച ഹൃദയവ്യഥ ഒരു ചരിത്രവിഷയമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ബാലക്ലാവയിലെയും ഇങ്കർമാനിലേയും ശൂശാനസ്ഥലങ്ങൾക്കുമീതെ പച്ചപ്പല്ലുകൾ പായകൾ വിരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദുർബ്ബലരും രോഗികളുമായിരുന്ന യുദ്ധഭടന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു് ബലിഷ്ഠകുഞ്ഞുളാണ് ഇന്ന് ഹാജർവിളിയ്ക്കു മറുപടി പറയുന്നത്. ബലിഷ്ഠകായരായ പടയാളികളാണ് നമ്മുടെ പതാകയുടെ കീഴിൽ അണിനിരക്കുന്നത്. സൈനികനിരകൾ ഇന്നു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അതേസമയം സൈനികാസ്പത്രികൾ ഒഴിവായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കരുണയുടെ ദേവദൂതി അവളുടെ പ്രവർത്തനംഗത്തിൽ അവസാന യുദ്ധഭടനെയും പരിചരിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴും നിലകൊള്ളുന്നു. അവളുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം ഇനിയും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവളുടെ പാദങ്ങളുടെയോ വസ്ത്രാഞ്ചലത്തിന്റെയോ സ്വരം കേൾക്കുമ്പോൾ, അവളെ ഒരു കണ്ണു കാണു

വാൻവേണ്ടി കിടക്കയിൽ എടുന്നേററിരിയ്ക്കാറുള്ള, മരണയാതനയനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യരും അവളുടെ നിഴൽ കണ്ട് ആത്മസംതൃപ്തിയോടുകൂടി മരണമടഞ്ഞ യുദ്ധഭടന്മാരും ശയിച്ചിരുന്ന സ്കൂട്ടാറിയിലെ ബൃഹത്തായ ആ കെട്ടിടങ്ങൾ ഇന്നു വിജനമായിരിയ്ക്കുന്നു. ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയംലിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ലക്ഷ്യങ്ങളിലും അവളുടെ ദേശക്കാക്കുള്ള മതിപ്പിനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന പൊതുജനപ്രകടനങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെ എന്ന് അവർ, ഒരുപക്ഷേ, ആലോചിച്ചു കഴിച്ചുകൂടുകയായിരിയ്ക്കുമിപ്പോൾ."

ബ്രിട്ടീഷ്ജനത ഫ്ലോറൻസിനെ ബഹുമാനിയ്ക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊണ്ടു. ഒരു യുദ്ധകുപ്പൽ ക്രിമിയായിലേയ്ക്കുയച്ച സൈനികമായ അകമ്പടികളോടുകൂടി അവളെ സ്കൂട്ടാറിയിൽനിന്നു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ ഗവണ്മെണ്ട് നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷേ, ഫ്ലോറൻസ് അതിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. അവർ ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തുന്ന ദിവസം ഗംഭീരമായ സ്വീകരണങ്ങൾ നല്കുന്നതിനു പല കമ്മിറ്റികളും രൂപവല്ക്കരിയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തുന്ന തീയതി അറിയിയ്ക്കണമെന്ന് അവർ ഫ്ലോറൻസിനെഴുതി അയച്ചു. പക്ഷേ, അവർ തന്റെ രാജ്യക്കാരുടെ സ്വീകരണോദ്ദേശങ്ങളിലെ ആത്മാർത്ഥതയെ മാനിച്ചെങ്കിലും, അവയുടെ അന്തസ്സാരശൂന്യതയോർത്തു മന്ദഹസിയ്ക്കുകയും മൗനം അവലംബിയ്ക്കുകയും മാത്രമാണ് ചെയ്തത്.

മെയ് 28-ാംനു- ഫ്ലോറൻസ് ഓണ്ടുമേയുമൊരുമിച്ച കോൺസ്റ്റാൻടിനോപ്പോളിൽനിന്നു കുപ്പൽ കയറി. വിക്ടോറിയാരാജ്ഞി അയച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേകദൂതൻ അവരുടെ കൂടെ യാത്രചെയ്തതും, ഫ്ലോറൻസിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയുംചെയ്തു.

മാർസെയിൽസിൽനിന്നും ഫ്ലോറൻസ് പാരീസിലേയ്ക്കു പോയി. ജൂലിയസ് മോളിന്റെ വീസതിയിൽ അന്നു രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടിയശേഷം, പിറേറദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ അവർ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. വൈകുന്നേരം അവർ തീവണ്ടിയിറങ്ങി സ്റ്റേഷനിൽനിന്നും ഏകാകിനിയായി "ലീഹേഴ്സ്റ്റി" ലേയ്ക്കു നടന്നു.

"ലീഹേഴ്സ്റ്റി"ൽ ഫ്ലോറൻസിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാ

തം “പാർത്തെ”യും സന്ദർശകമുറിയിൽ ഇരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ആ ഭവനത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മുറിയിൽ മിസിസ് വാററസൺ എന്ന ഭവനപരിചാരിക എന്തോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അവൾ പുറത്തേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടത്, കറുത്ത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച കൃശഗാത്രിയായ ഒരു യുവതി ആ ഭവനത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുചെല്ലുന്നതായിരുന്നു. അവൾ വീണ്ടും നോക്കി. അപ്പോഴാണ് അത് ഫ്ലോറൻസാണെന്ന് അവൾക്കു മനസ്സിലായത്. അവൾ സന്തോഷാശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു ഫ്ലോറൻസിനെ സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു് ഓടി.

ധീരവീരരായ രണ്ടു വ്യക്തികളെയാണ് ക്രിമിയായുദ്ധം ലോകത്തിന്നു നല്കിയത്. ആദ്യത്തേത്, സംസ്കാരയോഗ്യനായ യുദ്ധഭടൻ; രണ്ടാമത്തേത്, രോഗാതുരപരിചരണപ്രാപ്തിയും ദീനാനുകമ്പയും ധാർമികബോധവും മുർത്തീകരിച്ച നേഴ്സ്. ഈ രണ്ടു വ്യക്തികളിലുമുണ്ടായ സമൂലമായ പരിവർത്തനം സാധിച്ച അതുഭൂതവ്യക്തിയാണ് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ. ബ്രിട്ടീഷ് യുദ്ധഭടൻ ഒരു മദ്യപാനിയും വ്യഭിചാരിയും സംസ്കാരശൂന്യനുമായി ഇനിയൊരിയ്ക്കലും പരിഗണിയ്ക്കപ്പെടുകയില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ, ഒരു നേഴ്സിന്റെ ചിത്രം ഒരു അഭിസാരികയുടേതായി ഇനിയൊരിയ്ക്കലും ചിത്രീകരിയ്ക്കപ്പെടുകയില്ല. ആദർശപൂർണ്ണമായ തന്റെ സ്വന്തം മാതൃകയാണ് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ ഒരു നേഴ്സിന്റെ ജീവിതത്തിൽ മുദ്രണംചെയ്തത്. ഒരു യഥാർത്ഥ നേഴ്സ് ദീനവും ദീനതയും നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകത്തിന്നു മഹനീയമായ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്; ഒരു അനർഹസമ്പത്താണ്; ലോകത്തിന്റെ അഭിമാനത്തിന്നും അഭിനന്ദനത്തിന്നും അവൾ തികച്ചും അർഹയുമാണ്. അതിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു മഹാപരിവർത്തനമാണ് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ നൂറു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് സാധിച്ചത്.

ക്രീമിയായിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയശേഷം

ഫ്ലോറൻസ് നെററിൻറെയ്ക്ക് ക്രീമിയായിൽനിന്നും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയശേഷം പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു വളരെ അകന്നു ജീവിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവളെ അനുമാദിക്കുവാൻ മറ്റും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നെടുനീളം നടന്ന പൌരമാഹായോഗങ്ങളിലൊന്നിലും, സമ്മേളനഭാരവാഹികൾ എത്രതന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും, അവർ സന്നിഹിതയായില്ല. പൊതുജനസ്വീകരണങ്ങൾക്കും മംഗളപത്രസമർപ്പണങ്ങൾക്കുമുള്ള എല്ലാ അഭ്യർത്ഥനകളും അവർ നിരസിച്ചു. ക്രീമിയായിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം ക്രീമിയാ രണ്ടാങ്കണത്തിലെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അവർ പത്രങ്ങളിലെ ഴുതുകയോ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയോ ചെയ്തേയ്ക്കുമെന്നു ഭരണാധികാരികൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരമൊന്നും ഫ്ലോറൻസ് ചെയ്തില്ല. പൊതുജനങ്ങൾ അവളെ കാണുകപോലും ചെച്ചാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ മരിച്ചിരിയ്ക്കുമെന്നു പോലും പലരും വിചാരിച്ചു. അത്രയും അപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ജീവിതമാണ് ക്രീമിയാ യുദ്ധാങ്കണങ്ങളിലെ രോഗാതുരസേവനംകൊണ്ട് വിശ്വവിഖ്യാതി നേടിയ ആ സാധ്യമണി നയിച്ചത്.

H 431

H 431

ഓരോ ദിവസവും ഫ്ലോറൻസിനു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കത്തുകൾ അനേകമായിരുന്നു. അവ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അവളുടെ ആരാധകരിൽനിന്നു മാത്രമുള്ളവയായിരുന്നില്ല. യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും, ഏഷ്യയിൽനിന്നുപോലും, അവളുടെ അനേകായിരം ആരാധകർ അയച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പ്രശംസാപത്രങ്ങളായിരുന്നു അവയിലധികവും.

ഫ്ലോറൻസിന്റെ അപദാനങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന കവിതകൾ, ഗാനങ്ങൾ, കത്തുകളുടെ കത്താക്കളെ ഫ്ലോറൻസ് വിവാഹംചെയ്യണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾ, എന്ന് വിയും അവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടിരുന്നു. ഈ കത്തുകളിൽ മറുപടി അർഹിക്കുന്നവയെല്ലാം “പാത്ത്” യാണ് മറുപടി അയച്ചത്. ഫ്ലോറൻസ് ആകും ഒരു കത്തും അയച്ചില്ല. കയ്യൊപ്പകൾ ശേഖരിയ്ക്കുവാൻ നടന്നിരുന്നവരുടെ ബുക്കുകളിൽ അവർ ഒപ്പുവെച്ചുകൊടുത്തില്ല. അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങൾക്ക് അഭ്യർത്ഥനകൾ അയച്ചവക്ക് അത് അനുവദിച്ചില്ല. വിഖ്യാതിയുടെ ലോകത്തിൽനിന്ന് അവർ മനഃപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണ് ചെയ്തത്.

ലോകദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് ഇപ്രകാരം ഒഴിഞ്ഞുമാറിയാണ് ഫ്ലോറൻസ് ജീവിച്ചതെങ്കിലും, ക്രിമിയായിൽ താൻ ദുകസാക്ഷിയായിത്തീർന്ന ദീനത നിറഞ്ഞ രംഗങ്ങൾ അവളുടെ മനസ്സിനെ അപ്പോഴും മട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പതിനായിരം ബ്രിട്ടീഷ് ഭടന്മാരെയാണ് ക്രിമിയാ യുദ്ധം യമപ്പുരിയ്ക്ക് യാത്രയാക്കിയത്. ആ മുതിയടഞ്ഞവരിൽ 73 ശതമാനം പേർ നിരോധിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമായിരുന്ന രോഗങ്ങൾ മൂലമാണ് അന്തരിച്ചതെന്നും, ആരോഗ്യനിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായ ആസ്ത്രീക്കെട്ടിടങ്ങളും, രോഗനിവാരണസഹായകങ്ങളായ ഔഷധങ്ങളും, സർവ്വോപരി പരിചയസമ്പന്നരായ നേഴ്സുമാരുടെ പരിചരണവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മേല്പറഞ്ഞ 73 ശതമാനം യുദ്ധഭടന്മാരേയും മുതകുവക്കു്റത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമായിരുന്നെന്നും ഫ്ലോറൻസിന് അറിയാമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയുടെ യുവകുസുമങ്ങളായ യുദ്ധഭടന്മാരെ നിരോധനസാധ്യമായ രോഗങ്ങളുടെ പിടിയിൽനിന്ന് മേലിലെങ്കിലും രക്ഷിക്കുന്നതിനും, ക്രിമിയായിലെ പരമാബദ്ധങ്ങൾ ഇനിയും ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ട പദ്ധതികൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിനെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയായിരുന്നു ഫ്ലോറൻസിന്റെ അക്കാലത്തെ ചിന്ത.

ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ ആരോഗ്യവകുപ്പിലാവശ്യമായ അടിയന്തിരനവീകരണങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ തനിയ്ക്കു

ങ്ങിനെ സാധിക്കുമെന്ന് അവർ ഗാഢമായി ആലോചിച്ചു. ആ നവീകരണയത്നം ഒരു സ്ത്രീയിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്നതാകയാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകം അത് സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ, ആ നവീകരണകർത്താവ് ബ്രിട്ടീഷ് ജനതയുടെ ഒരു ആരാധനാപാത്രംകൂടിയായ സ്ഥിതിയ്ക്ക് അസൂയമുത്ത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഉദ്യമത്തെ ആദരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതും തീർച്ചയായിരുന്നു.

പക്ഷേ, അപ്പോൾ ഫ്ലോറൻസിന് ഒരു സുവണ്ണസന്ദർഭം സംഭവിക്കുമായി, വിക്ടോറിയരാജ്ഞി അവളെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഒരു പഴയ സ്നേഹിതനായ സർ ജെയിംസ് ക്ലാക്ക് അവർക്കെഴുതി അയച്ചു. രാജ്ഞിയുടെ “ബാൽമോറൽ” കൊട്ടാരത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് ഒന്നു രണ്ടു മൈൽ അകലെയായിരുന്നു സർ ജെയിംസിന്റെ ഭവനം. ഫ്ലോറൻസ് ഉടനെ സർ ജെയിംസിന്റെ ഭവനത്തിലേയ്ക്കു പോയി. അവർ അവിടെനിന്ന് രാജ്ഞിയുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ ചെന്നു രാജ്ഞിയേയും രാജ്ഞിയുടെ ഭർത്താവിനേയും സന്ദർശിച്ചു. ക്രിമിയാ യുദ്ധത്തിലെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിഗതികളുടെ പുണ്ണമായ ഒരു രൂപം ഫ്ലോറൻസ് അവർക്ക് നല്കി. സൈനികകേന്ദ്രങ്ങളിലെയും സൈനികാസ്ത്രികളിലെയും സ്ഥിതികളെയും, സൈന്യത്തിലെ മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയുംപറ്റി അന്വേഷിക്കുവാൻ ഒരു റോയൽ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കണമെന്ന് ഫ്ലോറൻസ് രാജ്ഞിയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ആ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി.

ആ സന്ദർശനത്തിനു ശേഷം രാജ്ഞി തനിച്ച് കൊട്ടാരത്തിൽനിന്ന് ഒരു കുതിരവണ്ടിയിൽ സർ ജെയിംസിന്റെ ഭവനത്തിലെത്തി ഫ്ലോറൻസിനെ പലപ്പോഴും സന്ദർശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ രാജ്ഞി ഫ്ലോറൻസിനോടുകൂടി ഉലാത്തുവാൻ പോയി.

ഫ്ലോറൻസ് ആവശ്യപ്പെട്ട രീതിയിൽ ഒരു റോയൽ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് രാജ്ഞിയ്ക്ക് അർഹതയില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും രാജ്ഞിയുടെ പ്രേരണമൂലം മന്ത്രിസഭയ്ക്ക്, കുറെ കാലവിളംബ

ത്തിനു ശേഷമെങ്കിലും, ഒരു റോയൽ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കേണ്ടി വന്നു. സിഡ്നി ഹെർബറ്റായിരുന്നു കമ്മീഷന്റെ ചെയർമാൻ. പല പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കുശേഷം കമ്മീഷൻ അതിന്റെ പ്രവർത്തനം പൂർത്തിയാക്കുകയും, റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ റിപ്പോർട്ടും അതിനെത്തുടർന്ന് ഗവണ്മെണ്ടിനെക്കൊണ്ട് ഫ്ലോറൻസ് എടുപ്പിച്ച നിർമ്മാണപരമായ അനേകം നടപടികളുമാണ് ആധുനിക ബ്രിട്ടനിലെ സൈനിക മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ പ്രശസ്തമായ നടത്തിപ്പിനുള്ള അസ്ഥിവാദം പടുത്തത്.

1857-ലെ ഗ്രീഷ്‌മത്തിൽ സർ ഹാരിവേർനെ എന്ന മാനുവൽ ഫ്ലോറൻസിനെ വിവാഹംചെയ്‌വാൻ ഉദ്യമിച്ചു. പക്ഷേ, ആ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 1858 ജൂൺ മാസത്തിൽ ഫ്ലോറൻസിന്റെ സഹോദരി “പാർത്തേ”യെ വിവാഹം ചെയ്തു.

നേഴ്സിങ്ങ് വിദ്യാലയസ്ഥാപനം

ക്രിമിയായിലെ ജീവിതം ഫ്ലോറൻസിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ സാരമായി ക്ഷതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം അത് കൂടുതൽ ക്ഷയോന്മുഖമായിത്തീർന്നു. ഒരു 'കോച്ചിൽ' സദാ സമയവും കിടന്നുകഴിച്ചുകൂട്ടുവാനേ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. അടുത്തടുത്തുള്ള മോഹാലസ്യം, വീർപ്പുമുട്ടൽ, കഴിക്കുന്ന ആഹാരം ദഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മ, നിദ്രയില്ലായ്മ, ഇവയെല്ലാം അവളുടെ ആരോഗ്യസൗധത്തിന്റെ അടിത്തറ മാന്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ, തന്റെ ആരോഗ്യം അത്യന്തം അവശതയിലായിരുന്നെങ്കിലും, കോച്ചിൽ ശയിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ലോകസേവനാർത്ഥമുള്ള തന്റെ ജോലികൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ ശേഷിച്ച ജീവിതം ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനതകുന്ന ജോലികൾക്കായി അർപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഫ്ലോറൻസ് ക്രിമിയായിൽനിന്ന് മടങ്ങിയത്. എന്നാൽ 1859 ആയതോടുകൂടി സൈനികാസ്സൂതികളുടെയും സൈനിക നേഴ്സിങ്ങിന്റെയും പ്രത്യുദ്ധാരണ ജോലിയിൽനിന്ന് സിവിലാസ്സൂതികളുടെയും സിവിൽ നേഴ്സിങ്ങിന്റെയും പ്രത്യുദ്ധാരണവേലകളിലേയ്ക്കു ഫ്ലോറൻസ് പ്രവേശിച്ചു. സിവിലാസ്സൂതികളുടെ സ്ഥിതി സൈനികാസ്സൂതികളുടേതുപോലെ ശോചനീയമായിരിക്കയില്ലെന്നാണ് ക്രിമിയായിൽവെച്ച് ഫ്ലോറൻസ് വിചാരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിമിയായിൽനിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം നടത്തിയ പഠനങ്ങളിൽനിന്ന് സിവിലാസ്സൂതികളുടെ സ്ഥിതി സൈനികാസ്സൂതികളേക്കാൾ ദാരുണമാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി.

സിവിലാസ്സൂതികളുടെ നിർമാണപരമായും മറ്റുമുള്ള മെ

ലിക്സിഡാത്തങ്ങളെ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് “ആസ്ത്രികളെ സംബന്ധിച്ച കുറിപ്പുകൾ” (Notes on Hospitals) എന്ന പേരിൽ ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥം 1859-ൽ ഫ്ലോറൻസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. വലിയ ആസ്ത്രികളിൽ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വർദ്ധിച്ച മരണനിരക്കിന്റെ പ്രധാനകാരണം കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്ലാനിലും മറ്റും ആവശ്യമായിരുന്ന ശുചീകരണശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഭാവമായിരുന്നു എന്ന് ഫ്ലോറൻസ് ആ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. വായുഗതാഗതത്തിനും സൂര്യപ്രകാശപ്രവേശനത്തിനും കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായ രീതിയിൽ ജാലകങ്ങളും വാതിലുകളും ആസ്പത്രികെട്ടിടങ്ങളിൽ വെങ്കലം, ഓരോ വാർഡിന്റെ ശുചീകരണവിഷയത്തിലും അടുക്കുകൾ ഒഴുകിപ്പോകുവാനുള്ള ചാലുകളിലും രോഗികളുടെ ആഹാരം നന്നാക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുക, എന്നിത്യാദി വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഫ്ലോറൻസ് ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെയും ഒരു കലാകാരന്റെയും ഒരു ശില്പിയുടെയും സമർത്ഥമായ ചാതുര്യത്തോടുകൂടിയാണ് ആ ചെറുഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചത്. മാത്രമല്ല, അക്കാലത്തെ സിവിലാസ്പത്രികളുടെ ശോചനീയവ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങളും അതിൽ അവർ നല്കിയിരുന്നു. ആസ്പത്രികളുടെ ഭിത്തികൾ ചേറും പായലും പിടിച്ചവയും, നിലം വൃത്തിയുന്മുഖം, കിടക്കകൾ അടുക്കിന്റെ കുമ്പാരവും ആയിരുന്നു. വാർഡുകളിലോരോന്നിലും രോഗികളെ തിരിക്കിത്തരക്കിയാണ് കിടത്തിയിരുന്നത്. രോഗികൾക്ക് നല്ലപ്പെട്ടിരുന്ന ആഹാരം വളരെ മോശമായിരുന്നു. രോഗാതുരപരിചരണത്തിന് വേണ്ടത്രയും ആളുകൾ ആസ്പത്രികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫ്ലോറൻസ് തന്റെ ലഘുഗ്രന്ഥമൂലം നല്കിയ ഇതുപോലുള്ള അനേകം വിവരങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിച്ചു.

“ആസ്ത്രികളെ സംബന്ധിച്ച കുറിപ്പുകൾ” പല ആസ്ത്രികളിലെയും അധികൃതരുടെ ശ്രദ്ധയെ സമ്പന്നമാക്കി. പല പുതിയ ആസ്ത്രികെട്ടിടങ്ങളുടെയും നിർമ്മാണത്തിനുള്ള പ്ലാനുകൾ തയ്യാറാക്കുവാൻ അധികൃതർ ഫ്ലോറൻസുമായി കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി. പഴയ ആസ്ത്രികളിൽ പലതും ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ത്തിന്റെ “ആസ്ത്രികളെ സംബന്ധിച്ച കുറിപ്പുകളിൽ”ലെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ

നസരിച്ചു പുതുക്കിപ്പണിയുവാനും അധികൃതർ പുറപ്പെട്ടു. ചില പഴയ ആസ്പത്രികളെടുത്തു ഫ്ലോറൻസിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു പുതിയ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പോലും മാറി സ്ഥാപിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു മാത്രമല്ല വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു പോലും ആസ്പത്രിനിർമ്മാണം സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ പലതും ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഉദാഹരണമായി, ബെർലിനിൽ റോസ്പത്രി സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രഷ്യയിലെ രാജകുമാരൻ അതിന്റെ പ്ലാനുമായി ഫ്ലോറൻസിനെ ചെന്നു കണ്ടു. ഹോളണ്ടിലെ രാജ്ഞി ചില ആസ്പത്രികളുടെ പ്ലാനുകൾ ഫ്ലോറൻസിന്റെ അംഗീകരണത്തിനു വേണ്ടി അവർക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ലിസ്ബണിൽ റോസ്പത്രി സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കുവാൻ പോർച്ചുഗലിലെ രാജാവ് ഫ്ലോറൻസിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ബ്രഹ്മാവൈദ്യസ്ഥാപനമായ മദ്രാസിലെ ഗവണ്മെണ്ട് ജനറൽ ആസ്പത്രിയുടെ നിർമ്മാണത്തിനുള്ള പ്ലാനുകൾ ഇന്ത്യാഗവണ്മെണ്ട് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വാങ്ങിയാണ് തയ്യാറാക്കിയതെന്നു വസ്തുത, ആ ആസ്പത്രിയിൽനിന്ന് നേഴ്സിങ്ങ് പരിശീലനം സമ്പാദിച്ച ഇതേഴുതുന്നയാളെപ്പോലുള്ളവർക്കു മാത്രമല്ല, മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കാകമാനം അഭിമാനംകൊള്ളുവാൻ അർഹതയുള്ള ഒന്നാണ്.

അക്കാലത്ത് ആസ്പത്രികളിൽ കിടത്തിയിരുന്ന രോഗികളെയോ രോഗങ്ങളെയോ തരംതിരിച്ചിരുന്നില്ല. ആസ്പത്രികളിൽനിന്ന് രോഗം സുഖമായി പോകുന്നവരുടെയും, ആസ്പത്രികളിൽവെച്ചു മരിക്കുന്നവരുടെയും, കണക്കുകളൊന്നും ശരിയായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഫ്ലോറൻസ് എല്ലാ ആസ്പത്രി അധികൃതന്മാരുമായി കത്തിടപാടുകൾ നടത്തുകയും, രോഗികളെ ആസ്പത്രികളിൽ “അഡ്മിറ്റ്” ചെയ്യുമ്പോഴും ആസ്പത്രിയിൽനിന്ന് പറഞ്ഞയക്കുമ്പോഴും അവർ മരണമടയുമ്പോഴും മറ്റും ഇന്ന് ആസ്പത്രികളിൽ പൂരിപ്പിക്കാറുള്ള നിശ്ചിതഫോറങ്ങളുടെ ആദ്യമാതൃക ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ അക്കാലത്തെ ആസ്പത്രി അധികൃതരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, ആ ഫോറങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രതി

വെച്ച് ഓരോ റിപ്പോർട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കുവാനും ഫ്ലോറൻസ് അധികൃതന്മാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ ആ നിർദ്ദേശവും സ്വീകരിച്ചു.

ഒരു നേഴ്സിങ് വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് 45,000 പവനാണ് “നൈറിംഗെയ്ൽ ഫണ്ടി”ന്റെ കമ്മിറ്റി ഫ്ലോറൻസിനെ ഏല്പിച്ചിരുന്നത്. അതിനുള്ളൊരു പത്യാത്തലം സൃഷ്ടിക്കുവാനായി “നേഴ്സിങ്ങിനെ സംബന്ധിച്ച കുറിപ്പുകൾ” (Notes on Nursing) എന്നൊരു ചെറു ഗ്രന്ഥം ഫ്ലോറൻസ് എഴുതുകയും, 1859-ൽ അത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഒരു കോപ്പിയ്ക്കു അഞ്ചു ഷില്ലിങ്ങാണ് വിലയിട്ടിരുന്നതെങ്കിലും ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ അതിന്റെ 15,000 പ്രതികളാണ് വിറ്റഴിഞ്ഞത്! അതിന്റെ പതിപ്പുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ഫാക്ടറികളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിൽപ്പോലും അതിന്റെ അനേകായിരം പ്രതികൾ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ആറു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നേഴ്സുമാർക്കുള്ള പരിശീലനവിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ഉദ്യമത്തിലായി ഫ്ലോറൻസിന്റെ ശ്രദ്ധ. പക്ഷെ, അവരുടെ ആരോഗ്യം കൂടുതൽ ക്ഷയിക്കുകയും തന്റെ സമയം മുഴുവനും ഒരു ദീനശയ്യയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടി വരികയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്ക് ആ വിദ്യാലയത്തിന്റെ സജീവമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നിവ്വാഹമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും, അതിന്റെ ജീവനാഡിയായി വർത്തിക്കുവാൻ ഫ്ലോറൻസിനു സാധ്യമായിരുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അക്കാലത്ത് വളരെ പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ നടന്നിരുന്ന ഒരു രോഗാതുരപരിചരണസ്ഥാപനമായിരുന്നു സെൻറ് തോമസ് ആസ്പത്രി. മിസിസ് വാർഡ് റോപ്പർ എന്ന സ്ത്രീയായിരുന്നു അവിടത്തെ മെയ്നർ. തന്റെ ആലോചനയിലുള്ള നേഴ്സിങ് വിദ്യാലയം സെൻറ് തോമസ് ആസ്പത്രിയോട് അനുബന്ധിച്ചു തുടങ്ങുവാനും, മിസിസ് വാർഡ് റോപ്പറെ പരിശീലനവിദ്യാലയത്തിന്റെ സുപ്രണ്ടായി നിയമിക്കുവാനും, ഫ്ലോറൻസ് തീർച്ചയാക്കി.

ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ പരിശീലനം സമ്പാദിക്കുന്ന നേഴ്സുമാർ മറ്റുള്ള ആസ്ത്രീകളിൽ നേഴ്സിങ് പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരായിത്തീരണമെന്നതായിരുന്നു ഫ്ളോറൻസിന്റെ ലക്ഷ്യം. പിന്നീട് “നെററിൻഗെയ്ൽ നേഴ്സുമാർ” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടേണ്ടിയിരുന്ന ഈ പരിശീലനവിദ്യാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ നേഴ്സിങ് ജോലിയിൽ ഉൽകൃഷ്ടവും ഉത്തമവുമായ ഒരു മാതൃക നൽകത്തക്കവിധം ഒരു ഉയർന്ന നിലയിൽ ജീവിക്കേണ്ടത് അപരിത്യാജ്യമാണെന്ന് ഫ്ളോറൻസ് വ്യക്തമാക്കി. ഒരു മിഷ്യനറിയുടെ ത്യാഗപൂർണ്ണതയും സേവനചാതുര്യവും നിറഞ്ഞ പ്രകൃതിയോടുകൂടിയവരും, ധാർമികബോധത്തിലും സദാചാരനിയമങ്ങളിലും അണുപോലും വ്യതിചലിക്കാത്തവരുമായ സ്ത്രീകളെയാണ് നേഴ്സിങ് പരിശീലനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതെന്നും, പരിശീലനലബ്ബിയ്ക്കു ശേഷം അവർ ഇതര ആസ്ത്രീ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പോയി ജോലിചെയ്യേയല്ലാതെ “പ്രൈവറ്റ് പ്രാക്ടീസി”നു പോയിക്കൂടരുതെന്നും, ഫ്ളോറൻസ് അനുശാസിച്ചു.

പരിശീലനവിദ്യാലയത്തിലേയ്ക്കു് അപേക്ഷകരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പരസ്യം 1860 മേയ് മാസത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചില പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യംചെയ്തു. പക്ഷേ, അപേക്ഷകർ വളരെ കുറവായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവരിൽനിന്ന് 15 പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് 1860 ജൂൺ 24-ാംനു- ആധുനികരീതിയിലുള്ള ആദ്യത്തെ നേഴ്സിങ് വിദ്യാലയം നൂമാറുഭിക്കപ്പെട്ടു.

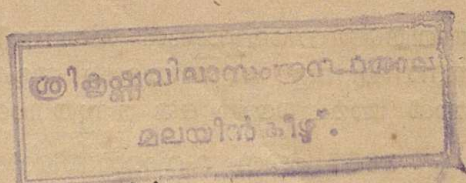
ഒരു കൊല്ലമായിരുന്നു പരിശീലനകാലാവധി. ആസ്ത്രീയുടെ മുകളിലുള്ള ഒരു നിലയിൽ പ്രത്യേകം സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലത്തായിരുന്നു നേഴ്സുമാരുടെ “ഭവനം.” ഓരോ നേഴ്സിനും താമസത്തിനുവേണ്ടി ഓരോ മുറി വീതം നൽകപ്പെട്ടു. തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള ഒരു ‘ഫ്രോക്കും’, ഒരു വെളുത്ത ‘ഏപ്രനും’, ഒരു വെള്ളത്തൊപ്പിയുമായിരുന്നു അവരുടെ ‘യൂനിഫോം’. താമസസൗകര്യങ്ങളും, ഭക്ഷണവും, വസ്തുക്കളുടെ അലക്കുകുലിയും, ‘യൂനിഫോമി’നുള്ള പണവും പരിശീലനവിദ്യാർത്ഥിനികൾക്ക് “നെററിൻഗെയ്ൽ ഫണ്ടി”ൽനിന്ന് സൗജന്യമായി നൽകപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, ഓരോ വിദ്യാർത്ഥി

നിയ്ക്കും ഒരു കൊല്ലം പത്തു പവൻ വീതം പണമായും കൊടുത്തിരുന്നു. അവർ കൊല്ലാവസാനം ഒരു പരീക്ഷ പാസ്സാക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചവർക്ക് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ നൽകുവാൻ ഫ്ലോറൻസ് ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു.

ആധുനികനേഴ്സിങ്ങിന്റെ മുന്നോടികളായിരുന്ന ആ “നൈറിൻഗെയ്ത് നേഴ്സുമാർ” തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി പഠിച്ചു. ആസ്പത്രിയിലെ ഡോക്ടർമാർ ദിവസേന അവരോടു പ്രസംഗിക്കുകയും, വിദ്യാർത്ഥിനികൾ നോട്ടുകൾ കുറിച്ചെഴുതുകയും ചെയ്തു. പഠനവിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല അധികൃതരുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞത്. വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ സ്വഭാവസംശുദ്ധിയിലും, അധികൃതർ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥിനികളിൽ ആരെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും പുരുഷനുമായി പ്രേമബന്ധത്തിലോ പ്രണയസല്ലാപത്തിലോ ഏർപ്പെടുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണം കണ്ടാൽ മതിയായിരുന്നു അവളെ പരിശീലനവിദ്യാലയത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിയ്ക്കുവാൻ.

മറ്റൊരു പരീക്ഷണത്തിനുകൂടി ഫ്ലോറൻസ് ഉദ്യുക്തയായി. സുതികമ്മിണികൾക്ക് പരിശീലനം നൽകുന്ന ഒരു വിദ്യാലയം 1861 ഡിസമ്പറിൽ ഫ്ലോറൻസ് സ്ഥാപിച്ചു.

നേഴ്സിങ് പരിശീലനവും സുതികമ്മിണികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പരിശീലനവും നൽകുന്ന ആയിരമായിരം സ്ഥാപനങ്ങളാണ് ഇന്ന് ഭൂമുഖത്തുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും ആദ്യസ്ഥാപിക ഫ്ലോറൻസ് നൈറിൻഗെയ്ലായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത, അവയുടെ സ്ഥാപനം കഴിഞ്ഞു ഒരു ശതാബ്ദക്കാലശേഷം ജീവിയ്ക്കുന്നവരായ നമുക്കും നമുക്കുശേഷം വരുന്ന ഭാവിപുരുഷാന്തരങ്ങൾക്കും എത്രയോ അഭിമാനകരമായ ഒന്നാണ്!

അദ്ധ്യായം 14

ലോകത്തോടുള്ള വിടവാങ്ങൽ

1856-ലാണ് ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ൽ ക്രിമിയായിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയത്. അതിനുശേഷം 44 കൊല്ലങ്ങളോളം അവർ ജീവിച്ചു. അതിൽ 40 കൊല്ലത്തിലധികവും സംഭവബഹുലമായ ഒരു ജീവിതമാണ് ഫ്ലോറൻസ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നയിച്ചത്. രാജകുടുംബം, രാജകുമാരന്മാരും, മന്ത്രിമാരും, രാജകാര്യവിശാരദന്മാരും, അവളുടെ വസതിയിൽ ചെന്ന് അവരെ നിരന്തരം സന്ദർശിക്കുകയും, സൈനികാരോഗ്യം, പൊതുജനാരോഗ്യം, നഗരശുചീകരണം, ആസ്വത്രിസ്ഥാപനം, ആസ്വത്രിനിർമ്മാണം, ആദിയായ വിവിധ വിഷയങ്ങളിൽ ഫ്ലോറൻസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും നിദ്ദേശങ്ങളും ആരായുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മന്ത്രിസഭകളിൽ ഫ്ലോറൻസിനുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തിമൂലം സൈനികാസ്ത്രികളിലും സിവിലാസ്ത്രികളിലും നിരവധി പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുവാനും പൊതുജനാരോഗ്യപ്രധാനമായ പല നിയമങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കാനും, അവർക്കു സാധിച്ചു. ക്രിമിയായുദ്ധത്തിനുശേഷം 40 കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആരോഗ്യപരമായും മറ്റും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മാത്രമല്ല വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും ഫ്ലോറൻസ് സാധിച്ച മഹത്കാര്യങ്ങളും തദവിഷയകമായി ചെയ്ത നിസ്തലസേവനങ്ങളും നിരവധിയിരുന്ന എന്നുമാത്രം പ്രസ്താവിക്കുവാനേ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തിൽ നിർവാഹമുള്ളൂ. മദ്രാസ്, ബോംബെ, കൽക്കത്ത ആദിയായ ഇന്ത്യയിലെ വലിയ നഗരങ്ങളിൽപ്പോലും ശുചീകരണ സംബന്ധമായി ഉണ്ടായ പല ഏർപ്പാടുകൾക്കും ഇന്ത്യയിലെ അക്കാലത്തെ വൈസറോയിമാരും ഗവണ്ണർമാരും ഫ്ലോറൻസ് നൈററിൻഗെയ്ലിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായുകയും

അവരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നതു ഭാരതീയരായ നമുക്ക് അഭിമാനം കൊള്ളുവാൻ അർഹതയുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണ്.

1867 മുതൽ ഫ്ലോറൻസിന്റെ കണ്ണുകൾ അവർക്ക് വലിയ വേദന നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1889-ൽ ആ വേദന വർദ്ധിച്ചു. 1901-ൽ ഫ്ലോറൻസിന് അവരുടെ കാഴ്ചശക്തി പരിപൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇടയ്ക്കിടെ അവർ പ്രജ്ഞയില്ലാതായിത്തീരുകയും, തുടർന്ന് അവരുടെ ധാരണശക്തി നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു.

1907-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എഡ്വേർഡ് ഏഴാമൻ രാജാവ് “ഓർഡർ ഓഫ് മെറിറ്റ്” (Order of Merit) എന്ന ബഹുമതിയും, പിറേറകൊല്ലം “ഫ്രീഡം ഓഫ് ദി സിറ്റി ഓഫ് ലണ്ടൻ” (Freedom of the City of London) എന്ന ബഹുമതിയും ഫ്ലോറൻസിനു നല്കി. പക്ഷേ, ആ ബഹുമതികളെപ്പറ്റി സന്തോഷിക്കുവാനുള്ള മാനസികശക്തികളെല്ലാം ഫ്ലോറൻസിനു പരിപൂർണ്ണമായി അപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ദർശനശക്തിയില്ലാതെയും പ്രജ്ഞയില്ലാതെയും തന്റെ ശയ്യയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്ന ഫ്ലോറൻസ് 1910 ഫെബ്രുവരിയ്ക്കുശേഷം പിന്നീടൊരിക്കലും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല.

1910 ആഗസ്റ്റ് 13-ാം-നും ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ഫ്ലോറൻസ് നൈറീൻഗെയ്ത് ഉറക്കത്തിൽ ഈ ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. മരിയ്ക്കുമ്പോൾ അവർ 90 വയസ്സും 3 മാസവും പ്രായമായിരുന്നു.

സുബോധമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഫ്ലോറൻസ് തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന തന്റെ മരണപത്രികയിൽ പ്രേതസംസ്കാരം ആർഭാടരഹിതമാകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. സംസ്കരിയ്ക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് യാതൊരുവക സ്മാരകസംഭരങ്ങളും പാടില്ലെന്ന് അവർ പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അതിനു നിർവ്വാഹമില്ലെങ്കിൽ, തന്റെ പേരിന്റെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങളും ജനനമരണത്തിന്മേലുള്ള രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കുരിശുമാത്രം സ്ഥാപിച്ച് വാനാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ഫ്ലോറൻസിന്റെ മരണവാർത്തയറിഞ്ഞ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവ

മേമേണ്ട അവരുടെ പ്രേതം വെസ്റ്റ്മിനിസ്റ്റർ ആബിയിൽ സംസ്കരിയ്ക്കുന്നതിനും, അതിനു ദേശീയപ്രാധാന്യം നല്കുന്നതിനും വേണ്ട സന്നദ്ധത പ്രകാശിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, മരണപത്രികയിലെ അവരുടെ ഇംഗിതമറിഞ്ഞപ്പോൾ, അതിനെ ആദരിയ്ക്കുവാൻ ഗവണ്മേണ്ട ചെമ്പുതു.

ഹോറൻസിന്റെ പ്രേതം നൈററിൻഗെയ്ൽ കുടുംബത്തിന്റെ ശവസംസ്കാരസ്ഥലമായിരുന്ന “ഹുസ്സ് വെല്ലോ” എന്നിടത്തു സംസ്കരിയ്ക്കപ്പെട്ടു. ബ്രിട്ടീഷ് സേനയിലെ ആറ്റു സർജൻമാരാണ് അവരുടെ പ്രേതം സംസ്കാരസ്ഥലത്തേയ്ക്കു ചുമലിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോയതു.

കൊല്ലത്തോറും ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അനേകമനേകം പേർ “ഹുസ്സ് വെല്ലോ” സന്ദർശിയ്ക്കാറുണ്ട്. അവിടെ യാതൊരു വക അലങ്കാരവുമില്ലാത്ത ഒരു ശവകുടീരസ്തംഭത്തിൽ:

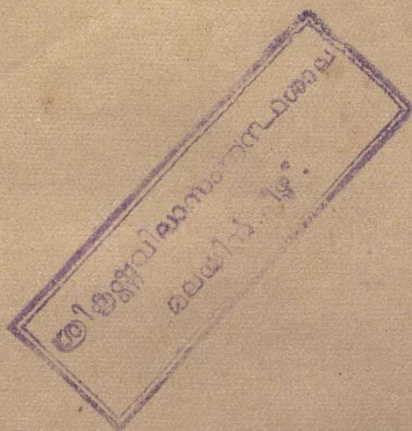
എഫ്. എൻ.

ജനനം: 1820

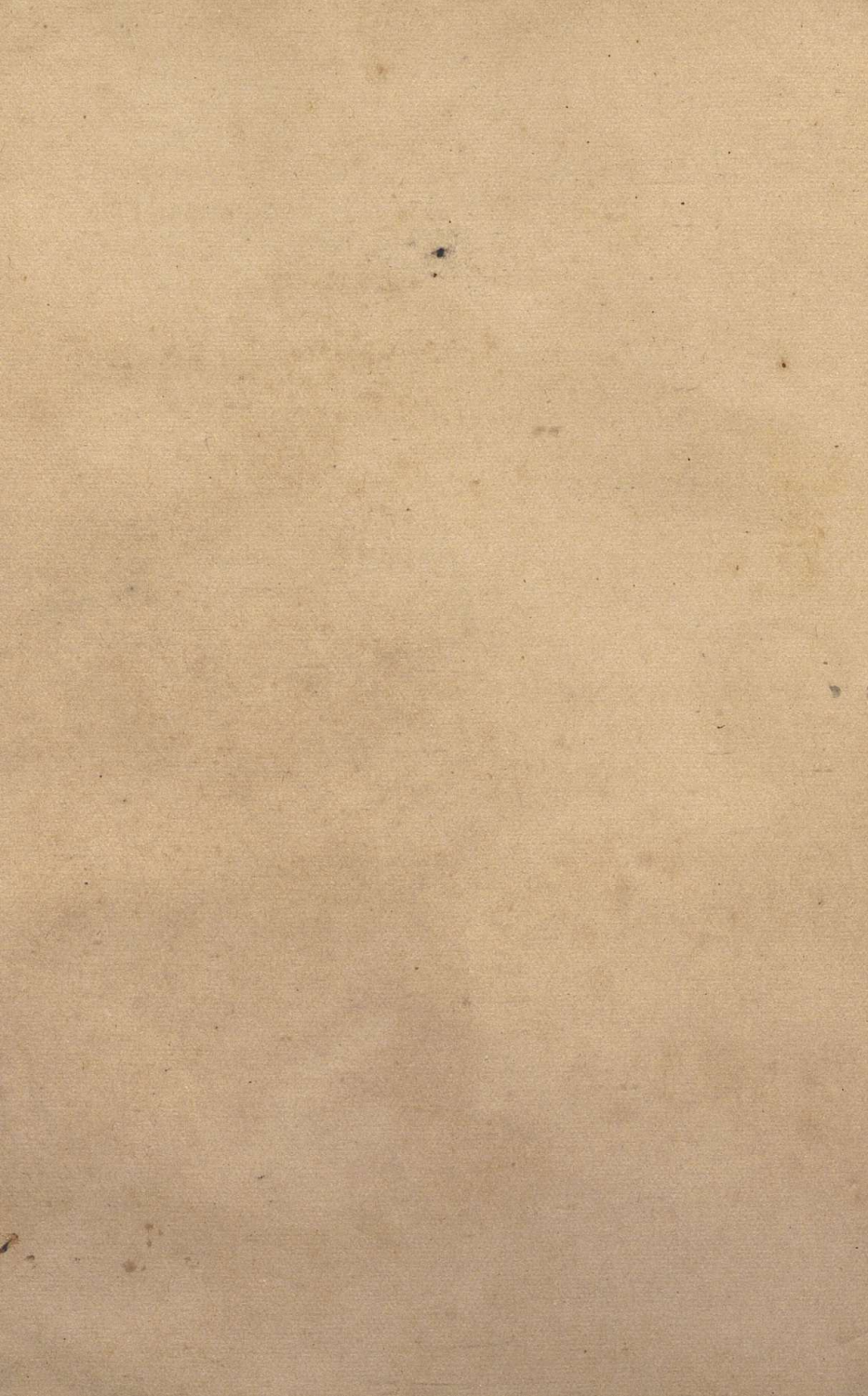
മരണം: 1910

എന്ന വാക്കുകൾ മാത്രമേ ആ സന്ദർശകർ കാണാറുള്ളൂ.

സമാപ്തം

തിരുവിതാംകൂർ
മലയിൻ കീഴ്.

Ver. Hückpeler

ഭാരതം

മിസ്സർ ലെനോർ